

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddæo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Ἀχαρνεῖς - Acharnenses

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1115](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1115)

ΖΥΟΝΑΦΟΤΖΙΡΑ
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΑΧΑΡΝΗΣ.

ARISTOPHANIS
ACHARNENSES.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ DRAMATIS
ΠΡΟΣΩΠΑ PERSONAE.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
ΚΗΡΥΞ.
ΑΜΦΙΘΕΟΣ.
ΠΡΕΣΒΕΙΣ.
ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ, Η ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΦΘΑΛ-
ΜΟΣ.
ΘΕΩΡΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.
ΜΗΤΗΡ.
ΘΥΓΑΤΗΡ.
ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ, ΘΕΡΑΠΩΝ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.
ΔΑΜΑΧΟΣ.
ΜΕΓΑΡΕΥΣ.
ΚΟΡΑΙ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΕΩΣ.
ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.
ΒΟΙΩΤΟΣ.
ΝΙΚΑΡΧΟΣ ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ ΔΑΜΑΧΟΥ.
ΔΕΡΚΕΤΗΣ ΦΥΛΑΣΙΟΣ, ΓΕΩΡΓΟΣ.
ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ, Η ΘΕΡΑΠΩΝ ΝΥΜΦΙΟΥ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.

DICAEOPOLIS.
PRÆCO.
AMPHITHEUS.
LEGATI.
PSEUDARTABAS, *vel Regis Persarum*
Satrapa.
THEORUS.
CHORUS ACHARNENSIIUM.
MATER.
FILIA.
CEPHISOPHON, *FAMULUS EURIPIDIS.*
EURIPIDES.
LAMACHUS.
MEGARENSIS.
FILIAE MEGARENSIS.
SYCOPHANTA.
BOEOTUS.
NICARCHUS SYCOPHANTA.
NUNCIUS LAMACHI.
DERCETES PHYLASIUS, *AGRICOLA.*
PARANYMPHUS, *vel FAMULUS SPONSORIS.*
NUNCIUS.
ALIIUS NUNCIUS.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΑΧΑΡΝΗΣ.

ACTUS PRIMUS

Τρίμετροι Ίαμβικοί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

σα δὴ δέδιγμα ἔμαυτὲ καρδίαν,
 Ἦδ' ἔτι δὲ βουὰ, παῖς δὲ βουὰ τέταρα.
 Ἄ δ' ἄδινῆθ' ἰδὼ, ψαμμοκοσογάραρα.
 Φέρ' ἴδω, πὶ δ' ἠδ' ἰδὼ ἄξιον χαίρηδον;
 5 Ἐγ' ἄδ', ἐφ' ὧρα τὸ κίερα θύφραθ' ἰδὼ,
 Τοῖς πέντε ταλάντοισι, οἷς Κλέων ἐξήμεσε.
 Ταῦθ' ὡς ἐγανώθην, ἔφιλω τὸς ἰππώεας
 Διὰ τῆτο τῆργον ἄξιον γ' Ἑλλάδι.
 Ἄμ' ἄδινῆθ' ἔπερον αὐτὸν τετραγώνον,
 10 Ὅτε δὴ κεχῆνη πρὸς δόκῶν τ' Αἰσχύλον,
 Ὅ δ' ἀνείπεν, εἰσαγ', ὦ θεόγνη, τ' χορόν,
 Πᾶς τῆτ' ἔσεισε μὲ δοκίαις ἔμαυτὲ καρδίαν;

ARGUMENTUM.

Poëta, ut Atheniensibus excitaret desiderium Pacis, fingit Dicaeopolin quemdam sibi soli pacem cum Lacedaemoniis & eorum sociis comparare: per quem ostenduntur commoda pacis, & belli incommoda. Primum autem in Scena representantur comitia Atheniensium: ubi Amphitheus quidam de Pace verba facere incipiens ejicitur, frustra pro eo intercedente Dicaeopolide, cui ejus oratio placebat: deinde audiuntur legati, qui ad Regem Persarum missi, jam domum redierant. Hic jam Dicaeopolis, cum videret, publice nihil agi posse de Pace; privatim sibi Pacem, ridicule admodum, ut in Comoedia, quasi medicamentum aliquod, afferrī curat pro pecunia, ex Lacedaemone. Iste Dicaeopolis exorditur fabulam, primusque adest in loco comitiorum, & dicit, se, cum ob alia indignari, tum quod Populus tarde conveniat, nihilque cogitet de Pace.

ARISTOPHANIS ACHARNENSES.

SCENA PRIM A.

Senarii Iambici.

DICAEOPOOLS.

- 1c. Quam multa sunt, quae mihi cor momorderunt!
Quae vero me delectarint, pauca, perpauca, quatuor *omnino*.
At quae me cruciarunt, tot sunt, quot litus arenas & quot
Gargara segetes habent.
Age videam, quid me delectavit, ob quod merito gaudere possim?
5 Ego scio quid viderim, & quo exhilaratus maxime sum corde meo,
Illis, inquam, quinque talentis, quae Cleo evomuit.
Quam valde laetatus sum hac re, & amo equites
Ob istud factum; dignum enim est Graeciae.
Sed contra aliud me cruciavit Tragicum quiddam:
10 Cum jam ore hiantē spectarem, expectans Aeschylum,
Tunc praeco haec praedicat: introduc, o Theognis, tuum chorum.
Quantopere putas id meum cor percussit?

Sed

NOTAE AD ACHARNENSES.

vs. 1. Δίδουμαι τὴν ἱμαντὴν καρδίαν] Synesius Epistola 7. πῶς δεκάτη δίδουμαι τὴν καρδίαν; Euripides in Rheso vs. 596. ἴσθη καρδίαν δίδουμιοι; ubi vide Notam Cl. Barnesii. Idem in Hecuba vs. 235. μὴ λυπῶ, μηδὲ καρδίας δακρύα. Non acerba, neque cor mordentia. Comicus in Vespis vs. 373. αὐτὸν — ποίησε δακρύν τὴν καρδίαν.

vs. 3. Φαρμακιστογάργαρα] „Egregie ad hunc locum Macrobius Saturn. Lib. V. cap. 20. Aristophanes Comicus compositio nomine ex arena & Gargaris, innumerablem, ut ejus lepos est, numerum conatur exprimere. In fabula enim Acharnensium ait: ἂ δ' ἀδυνάτην φαρμακιστογάργαρα. Φαρμακιστογάργαρα autem pro multis Varro saepe in Menippeis suis posuit: sed Aristophanes adjecit Gargara, ad significationem numerositatis innumeratae. KUSTERUS. Est autem Φαρμακιστογάργαρα formatum ut τριακιστογάργαρα & similia numeralia. & utitur illa voce Alexis apud Athenaeum VI. p. 230. — καλῶν τὸν οὐδὲν ἔνα ἔστα καὶ μόνον, ἐνίμασι δὲ γράμμοις φαρμακιστογάργαρα. — Vocans servum, qui, cum esset unus & solus, nomina habebat inserta.

vs. 5. Τὸ κίτρο εὐφραίνει ἰδῶν] Aeschylus in Prometheus vs. 245. εὐφραίνει αὐτὸν κίτρον. Et postquam adspexi, corde contristata sum.

vs. 6. Ἐξήμισι] In Equitibus vs. 1143. ἀναγκάζω πάλιν ἑξήμισι ὄσοι αὐ κελεύουσι με.

vs. 8. Ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι] Parodia ex Euripidis Telepho, cujus locum adducit Scholiastes: Κακῶς ἔδοξε αὐτῷ ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.

vs. 10. Ὅτι δὴ κέρην] Rectius: ὄτι δὴ κέρην. pro ἐκέρην. est enim plusquam perf. sed saepe omittitur augmentale. ἐκέρην autem est pro ἐκέρην. terminatio plusquamperfecti est, mutatur Ionice in κέρην, deinde Attice contrahitur κέρην in κέρην.

Ibid. Αἰσχύλον] Nempe Aeschyli aliquid drama; nam ipse mortuus erat.

vs. 11. Θίον] Non Megarensis ille Theognis, cuius sententiae Elegiacae celebrantur; sed Tragicus, poeta malus. Vide infra vs. 140.

vs. 12. Πῶς — δοκῆσι;] Vide ad Plutum vs. 742. & locum Synesii supra ad vs. 1.

- Ἄλλ' ἕτερον ἡδύην, ἢνικ' ἐπὶ Μόχῳ ποτὲ
 Δεξίθεος εἰσήλθε' ἀσόμενον Βοιάπον.
 15 Γῆτες δ' ἀπέθανον ἢ διεφράβην ἰδὼν,
 Ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖεις ἐπὶ τ' ὄρεθιον.
 Ἄλλ' ἔδὲ πῶποτ', ἐξότῃ γὰρ ῥύπτοιμα,
 Οὔτως ἐδήχθην ὑπὸ κούρας γε τὰς ὄρευς,
 Ὡς νῦν, ὅπῳτ' ἔσῃς κούρας ἐκκλησίας
 20 Ἐωθίνης, ἔρημ' ἢ Πυδξ αὐτή.
 Οἱ δ' οἱ ἀγροῖα λαλῶσι, καῖνα ἢ χεῖρα
 Τὸ χροῖον Φόβγῃσι τὸ μεμιλτωμένον.
 Οὐδ' οἱ Πρυτάνεις ἦκον· ἀλλ' ἀσεία
 Ἦκοντες, εἴτα δ' ὠπῆν), πᾶς δοκεῖς,
 25 Ἐλθόντες ἀλλήλοισι πρὸς ἀράτῃς ξύλα,
 Ἀθροῖοι καταρρέοντες εἰρήνῃ δ' ὅπως τῶν εὐνοῦ
 Ἔσῃ ἀσπῆμασ' ἔδεν ὠ πόλις, πόλις.
 Ἐγὼ δ' αἰεὶ ἀράτῃς εἰς ἐκκλησίαν
 Νοσῶν κἀθῆμα· κατ' ἐπειδὴ ὠ μόνος,
 30 Στένω, κέχλιμα, σιορδινῶμα, πέτρομα,
 Ἀποραδ, γράφα, πῶδαπλομα, λογιζομα,
 Ἀποβλέπων εἰς τ' ἀγρόν, εἰρήνης ἐρᾶν,
 Στυγῶν μ' ἄστυ, τ' δ' ἐμὸν δῆμον ποδᾶν,
 Ὅς ἔδὲ πῶποτ' εἶπεν, ἀνθραχας πείω,
 35 Οὐκ ὄξος, οὐκ ἔλαμον, ἐδ' ἠδὲ πείω.
 Ἄλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα, καὶ πείων ἀπῆ.
 Νῦν ἐν ἀπεχθῶς ἦκα παροικησάμενος
 Βοῶν, ὑποκρῆναι, λοιδορεῖν τῆς ῥήτορας,
 Ἐάν τις ἄλλο πλὴν πρὸς εἰρήνης λέγη.
 40 Ἄλλ' οἱ Πρυτάνεις γὰρ ἔποι' μεσημβρινοί.
 Οὐκ ἠγρόθου; τὰτ' ἐκεῖ, οὐγὰρ λέγει,
 Εἰς τ' ἀσπῆμασ' πᾶς ἀνθ' ὠπῆς.

vl. 13. Ἐπὶ Μόχῳ] Pro. μὲν Μόχῳ, ut apud Eurip.
 in Oreste vl. 892. ἐπὶ τῷδ' ἀσπῆμασ' ἀνθ'· Post
 hunc verba facit Diomedes boros. ibid. vl. 881. & 896.
 κατὰ τὰ δ' αἰσῆσι· & post hunc surgit. Ceterum Mofchus
 hic non ille est, cuius hodie extant quaedam carmina,
 sed Citharodius quidam, qualls & Dexitheus fuit, teste
 Scholiaste.

vl. 14. Βοιάπον] Ex Scholiis: μὲν εἶτα καλῶμεν.
 vl. 15. Ἀσπῆμασ' Antiphanes Comicus apud Athenaeum
 VIII. p. 342. Οἷα ἴτε ἐβδουκον ἐπὶ τῷ πρὸς μὲν, Ἐπιφόν
 τε ἀνθ' αἰσῆσι παρ' quo viso, emoribantur, Peto-

danque gratiter adiocum obsonatorum pecturiam.

vl. 10. Χαῖεις] Hic matius fuit ubicen; vide infra
 vl. 366.

vl. 22. Τὸ χροῖον — τὸ μεμιλτωμένον] In foro, ut
 Populum cogere in unum locum, extendebant funem
 miniatum: maculabantur autem vestes illorum qui erant
 extremi, contactu funis illius; & sic necesse erat uter-
 que procedere. De isto fune loquitur in Ecclesiast.
 vl. 379. καὶ δὴτα πλὴν ἢ μὲν εἶ, α Ζεῦ φίτατι, γῆλον
 παροικῆναι, ἢ παροικῆσαι καλῶ.

vl. 24. Ἀσπῆμασ'] Fut. 1. Atticum ab ἀσπῆμασ'. ordo
 est:

ACTUS

Sed ob aliud quiddam delectatus sum, cum aliquando post Moschum
Dexitheus ingrederetur cantaturus Boeotium *modulamen*.

15 Eodem autem isto anno emoriebar spectando & distorquebar:
Cum incurvus prodiret Chaeris ad *cantandum* altum *modulamen*.

Sed nunquam, ex quo ego mihi fordes abluo,
Supercilia mea sic momordit lixivium,
Uti nunc, cum tempore legitimae concionis

20 Matutinae, vacua est Pnyx ista.

At illi confabulantur in foro, & sursum deorsum
Fugitant funem miniatum:

Nec Prytanes adsunt, sed sero

Venientes, mox mirum in modum trudent

25 Sese invicem, ubi advenerint, de primo subsellio certantes,
Confertim ingruentes. Pax autem quo pacto

Fiat nihil pensi habent: ô cives, cives!

At ego semper primus in concionem

Adveniens fedeo: deinde, cum hic sum solus,

30 Ingemisco, ore hiante exspecto, pandiculator, pedo,

Dubius haereo, scribo, pilo nares, computo,

Rus spectans, pacis cupidus,

Urbem exosus; pagum autem meum desiderans;

Qui mihi nunquam dixit, carbones *eme*, *πρίω*,

35 Aut acetum, aut oleum: nec norat illud, *eme*, *πρίω*,

Sed ipse omnia ferebat: & aberat *πρίων*. (*ferra*)

Nunc itaque adveni plane paratus

Clamare, obloqui, maledicere oratoribus,

Si quis *eorum* de aliis rebus, & non de pace verba fecerit.

40 Sed *jam* Prytanes isti *adsunt* meridie.

Nonne dicebam? hoc illud est, quod dicebam,

In prima subsellia se quique intrudit.

est: ἀσπίδας ἀλλήλους. infra vf. 814. ἐδ' ὡς αὐτὸ Κλαυδίου.
In Lynceata vf. 330. ἀλλήλους ἀσπίδα.

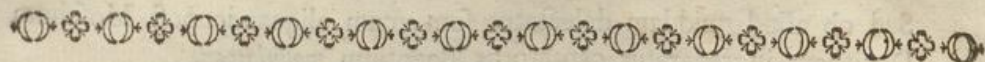
vf. 25. Πρὸς τὸ πρῶτον ἔλεγε. infra vf. 42. εἰς προεδρίαν
πᾶς ἀνὴρ ἀσπίδας, quod idem est. Vide in Vespis vf. 90.
vf. 30. Σκερδινώματα. In Ranis vf. 947. τὴν σκερδινῶν καὶ
δυσφορῶν.

vf. 51. Παρατίλλομαι. Ex Scholiis: τὰς ἐκ τῶν μυλῶν
πύλλων πρίων, ἢ τῶν μασχαλῶν. Vello pilos ex naribus aut
alibi.

vf. 30. Εἰς τὸν ἀγρὸν. Nam ex agris in urbem com-

migraverant, ut dixi ad Equites vf. 789.

vf. 36. Χεῖ πρίων ὄπην. Quia semel iterumque dixerat
πρίω, quod est imperativus, pro *πρίωσο*, a *πρίωμαι* *eme*
ut infra vf. 370. infert vocem *πρίων*, quae & partici-
pium est a *πρίω*, *feco*: & nomen, atque tunc significat
ferram. Ludic ergo in similitudine vocum istarum, quasi
dicat: *Et aberat πρίων*, *fecit is*, qui meum animum, quasi
ferra aliqua *fecit* & *crucietur*, identidem occinendo vocem
πρίω, *eme*. id est: Nemo mihi molestus erat iubendo ut
hoc aut illud *emam*; nam omnia domi habebam.

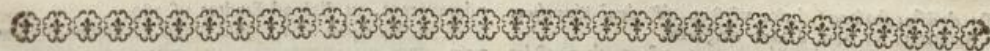

ACTUS PRIMI

Τρίμετροι.

ΚΗΡΥΞ, ΑΜΦΙΘΕΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΔΙΣ, ΠΡΕΣΒΕΙΣ.

- ΚΗΡ. Πάειτ' εἰς τὸ πρῶτον,
 Πάειθ', ὡς ἀνείπες ἦτε ἕ καθάρματα.
- 45 ΑΜΦ. Ἦδη τις εἶπε; ΚΗΡ. Τίς ἀγροβύειν βύλει;
 ΑΜΦ. Ἐγώ. ΚΗΡ. Τίς ἄν; ΑΜΦ. Ἀμφίθεος. ΚΗΡ. Οὐκ ἄν-
 θρωπος; ΑΜΦ. Οὐκ.
- Ἄμ' ἀθάνατος. ὃ γὰρ Ἀμφίθεος Δήμητρος ἰὼ,
 Καὶ Τριπολέμω· τῆτα δὲ Κελεὸς γίνεθ'.
 Γαμῆ δὲ Κελεὸς Φαιναρέτιω τήθει ἐμῷ,
 50 Ἐξ ἧς Λυκίνοσ ἐγένετ'· ἐκ τῆτα δ' ἐγὼ
 Ἀθάνατόσ εἰμ'· ἐμοὶ δ' ἐπέτεφαν οἱ θεοὶ
 Σπονδάσ ποιῆσαι πρὸσ Λακεδαιμονίωσ μόνω.
 Ἄμ' ἀθάνατοσ ἄν, ὦ ἴδρωσ, ἐφόδι' ὅσῃ ἔχω.
 Οὐ γὰρ διδάσῃ οἱ Πρυτάνεισ. ΚΗΡ. Οἱ τοξόθ'.
- 55 ΑΜΦ. Ὡ Τριπολέμω, καὶ Κελεῖ, πεισόθεσ με;
 ΔΙΚ. Ὡ ἴδρωσ Πρυτάνεισ, ἀδικεῖτε ἔ' ἐκκλησίαι,
 Τὸν ἄνδρ' ἀπάροντεσ, ὅτισ ἡμῖν ἠθελε
 Σπονδάσ ποιῆσαι, καὶ κρεμάσαι τὰσ ἀσπίδασ.
 ΚΗΡ. Κάθησο σίγα. ΔΙΚ. Μὰ τ' Ἀπόλλω γὰρ μὲν εἴ'
 60 Ἦν μὴ πρὸ εἰρήνησ γε πυρτανθίστη μοι.
 ΚΗΡ. Οἱ πρὸ βασιλέωσ πρέσβεισ.
 ΔΙΚ. Ποίωσ βασιλέωσ; ἄχθομαι γὰρ πρέσβεισ,
 Καὶ τοῖσ ταῶσι, τοῖσ τ' ἀλαζονθύμασι.
 ΚΗΡ. Σίγα. ΔΙΚ. Βαβαλιᾶξ, ὦ κλέατα, ἔ' οὐχίματοσ.

- 65 ΠΡ. Ἐπέμψαθ' ἡμᾶσ ὡσ βασιλέα ἔ' μέγαν,
 Μισθὸν φέροντασ δύο δραχμάσ ἔ' ἡμέρωσ,

Ἐπ'

vf. 43. Πάειτ' εἰς τὸ πρῶτον] Sic & in Ecclef. in con-
 cione mulierum vf. 129.

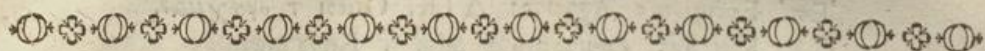
vf. 45. Τίς ἀγροβύειν βύλει;] Praeconis vox solemn-
 nis in democratia, ubi vigeat isagogia. Sic & in concio-
 nibus mulierum in Ecclef. vf. 130. & Thesmoth. vf.
 286.

vf. 46. Οὐκ ἄνθρωπος;] Quia vox Ἀμφίθεοσ compo-
 nitur ex θεὸσ, deus. Jocatur autem in hac genealogia.

vf. 54. Οἱ τοξόθ'] In Ecclef. vf. 143. τὸν προσηνῶν
 ἐκρήμασ εἰ τοξόθ'.

vf. 58. Κρεμάσαι ἀσπίδασ] Infra vf. 278. εἴ' ἀσπίσ ἐσ
 πρὸ φεφάλω κρημνήσαι. ubi vide Notam.

vf. 59.

SCENA SECUNDA.

Senarii.

PRAECO, AMPHITHEUS, DICAEPOLIS, LEGATI.

PR. Procedite ulterius,
Procedite, ut intra lustratum sitis locum.

45 AMPH. Jamne aliquis dixit? PR. Quis verba facere vult?

AMPH. Ego. PR. Quis tu es? AMPH. Amphitheus. PR. Annon homo?

AMPH. Non:

Sed immortalis; nam Amphitheus erat Cereris

Et Triptolemi filius; ex illo Celeus nascitur:

Celeus autem uxorem duxit Phaenaretem aviam meam;

50 Ex qua Lycinus natus est: & ex hoc ego natus

Immortalis sum: Dii autem permiserunt mihi

Soli pacem facere cum Lacedaemoniis.

At ego immortalis, ô amici, viaticum non habeo:

Non enim dant mihi Prytanes. PR. *Rapite hunc* Lictores.

55 AMPH. ô Triptoleme, & Celee, haec mihi fieri patiemi?

DIC. ô Prytanes, injuriam facitis concioni,

Cum hunc virum abduci jubetis, qui volebat nobis

Pacem facere, & suspendere clypeos.

PR. Sede tacitus. DIC. Non faciam, ita me Apollo amet;

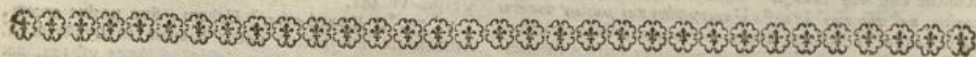
60 Nisi de pace consultetis.

PR. Legati, qui ad Regem missi fuerant, adfunt.

DIC. Quem regem? odi ego legatos,

Et pavones illos, & arrogantias eorum.

PR. Sile. DIC. Papae, ô Ecbatana, quae haec est species infolens!

65 **L**EG. Misistis nos ad Regem Perfarum,
Mercede diurna conductos duabus drachmis,

Euthy-

vf. 59. Κάθησε σίγα] Infra vf. 123. & in Vespis vf. 909.

σίγα, καθίσει

vf. 61. Βασιλείας] Rex Perfarum intelligitur κατ' ἔξο-

χην, ut infra etiam vf. 647.

vf. 64. Ὁ ἑκβάτανα] Legati ex Ecbatanis veniebant,

ornati Persico habitu.

vf. 66. Δύο δραχμαίς] Erat hoc multum tunc temporis; hinc infra vf. 137. ad Legatum qui a Sirace redierat, & sine dubio non plus mercedis acceperat: ἢ μισθόν γὰρ μὴ ἴσθις πάλιν.

- Ἐπ' Εὐθυμένους Ἀρχοντας. ΔΙΚ. Οἴμοι τ' δραχμῶν.
 ΠΡ. Καὶ δὴτ' ἐπυχόμεθα δι' τ' Καυτεῖων
 Πεδίων ὄδοι πλατῆντες ἐσκλημένοι,
 70 Ἐφ' ἀρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι,
 Ἀπολλύμενοι. ΔΙΚ. Σφόδρα γ' ἐσωζόμενοι ἐγὼ
 Παρὰ τ' ἑπαλξιν, εἰ φορυτὰ κατακείμενος.
 ΠΡ. Ξενζόμενοι δὲ πρὸς βίαν ὀπίνομοι
 Ἐξ ἰαλίων ἐκπαμάτων καὶ χευσίδων
 75 Ἀκρατον οἶνον ἡδιώ. ΔΙΚ. Ὡ Κραναὰ πόλις,
 Ἀγ' αἰσθάνη τ' κατάγλων τ' ἀρέσβειων;
 ΠΡ. Οἱ Βρέβαροι γ' ἄνδρας ἠγῆνται μόνως
 Τὸς πλείους διωκμένους καταφαγῶν τε καὶ πεινῶν.
 ΔΙΚ. Ἡμεῖς δὲ λαιχεαῖς τε καὶ καταπόνοιας.
 80 ΠΡ. Ἐτὶ πέταρτα δ' εἰς τὰ βασίλει' ἤλθομεν
 Ἀλλ' εἰς Στόπατον ὄχετο, τραπιὰν λαβῶν,
 Κἀχέζει ὀκλῶ μῆνας ὅππ' ἑρυσῶν ὄρωι.
 ΔΙΚ. Πόσθ' δὲ τ' ὠρακλὸν χέρονε ξυσηγαγεν;
 ΠΡ. Τῆ πανσελλίω κατ' ἀπῆλθεν οἴχαδε.
 85 Εἴτ' ἐξέηξε, παρεπίθῃ δ' ἡμῖν ὄλως
 Ἐκ κελβάνθ βῆς. ΔΙΚ. Καὶ τίς εἶδε πρόποτε
 Βῆς κελβανίτας; τ' ἀλαζονθυμάτων.
 ΠΡ. Καὶ νῆ μά Δί', ὄρωι τειπλάσιοι Κλεωνύμω
 Παρέθηκεν ἡμῖν ὄνομα δ' ἦν αὐτῶ φέναξ.
 90 ΔΙΚ. Ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὺ δύο δραχμῶς φέρας.
 ΠΡ. Καὶ νῦν ἄγοντες ἠκοῦμεν Ψυθαρτάβαν,
 Τὸν Βασιλέως ὀφθαλμόν. ΔΙΚ. Ἐκκόψειέ γε
 Κόραξ πατάξας τόνγε σὺ τ' ἀρέσβειας.

vf. 67. Ἐπ' Εὐθυμένους ἀρχοντῶν] Hunc ante duodecim annos fuisse Archontem testatur Scholiastes.

vf. 72. Παρὰ τὴν ἑπαλξιν] Qui in moenibus excubant, dicuntur esse παρ' ἑπαλξιν Thucydides II. 13. ἀπὸ τῶν ἐν φρουρίῳ, καὶ τῶν παρ' ἑπαλξιν ἐκαστοχιδίων καὶ μυρίων τοσούτοι πρᾶκτα ἔφρασαν τὸ πρῶτον, ὅπῃ οἱ πολέμοι ἐσκέδοντο. Praeter illos, qui in praesidiis, & in moenibus (urbis Athenarum) erant, qui erant sedecies mille; tot enim initio excubabant, cum hostes irruptionem (in agrum Atticum) facerent.

vf. 73. Πρὸς βίαν ἐπίνομοι] Sophocles apud Athenaeum X. p. 428. τὸ πρὸς βίαν πίνων ἰδὸν κακὸν πίνοντι τὸ διφθῆν βίῃ. Vt coactum bibere par malum est, ac si quis sitim per

vim patiatur. Comicus in Lystrata vf. 163. εἰ ἐν ταῖς ταῖς ἰδὸν τοῖς πρὸς βίαν. Apud eundem Athenaeum XIV. p. 656. Antiphanes: καὶ γὰρ ἰκίνας τὰ διφθῆματα πρὸς βίαν χορτάζουσι. Nam & illae porcellos vi saginant. Vide in Veipis vf. 441.

vf. 75. Ὡ Κραναὰ πόλις] Urbem, sive potius arcem, Athenarum simpliciter vocat Κραναῶν in Lystrata vf. 483. aut a Cranao Rege, vide ad Aves vf. 122. aut propter altitudinem & loci asperitatem. Hesychius: Κραναῶν, ἑλκλόν, τραχὺ. Hinc aliae etiam urbes dicuntur Κραναῖαι.

vf. 77. Ἄνδρας] Vide ad Equites vf. 391.

vf. 82. Χρυσῶν ἔρωι] Ludit in vocibus ἐρῶ, μῶν, & ἔρωι.

Euthymene Praetore. DIC. ὦ Drachmae.

LEG. Afflictati autem fumus misere, per Caystrios
Campos oberrando sub tentoriis,

- 70 In carpentis molliter cubantes,
Perditi. DIC. Bene ergo mecum agebatur,
Cum apud propugnaculum in paleis cubarem.

LEG. Excepti autem hospitio omni vi potavimus
E vitreis poculis & aureis phialis

- 75 Merum dulce. DIC. ὦ urbs Cranaïs,
Num sentis, ut te derideant legati?

LEG. Barbari enim viros judicant solos,
Qui plurima possunt vorare & potare.

DIC. Nos viros eos judicamus cinaedos & impudicos.

- 80 LEG. Anno autem quarto ad regiam pervenimus.
Sed rex abierat in cloacam, exercitu ipsum comitante:
Et per octo menses cacabat super aureis montibus.

DIC. Quanto autem tempore contraxit podicem?

LEG. Plenilunio: deinde abibat domum:

- 85 Deinde nos hospitio excipiebat: adponebat ante nobis integros

E clibano boves. DIC. Et quis vidit unquam
Boves in clibano tostos? ὦ insolentiam!

LEG. Et profecto avem triplo majorem Cleonymo
Apposuit nobis: nomen autem ei erat impostor.

- 90 DIC. Propterea ergo tu impostorem agebas mercedem accipiens duas drachmas.

LEG. Et nunc venimus adducentes istum Pseudartabam,

Qui est Regis oculus. DIC. Utinam excutiat
Corvus tundens tuum oculum, legate.

culus. Noti autem sunt aurei montes Persarum.
Plautus in Sticho Act. I. Sc. I. v. 22. Neque ille mereat
Persarum sibi montes, qui esse perhibentur aurei.

v. 85. & 86. ὄλεος βίος ἐκ κριβάδων] Herodotus in Clione,
ubi de institutis Persarum agit: οἱ εὐδαίμονες αὐτῶν,
κῆν καὶ ἵππων, καὶ κέρμηλον καὶ ἄνον προτιβιάλαι ἔδωκεν ὅπλις
ἐν καμίνωσι. Opulentiores, bovem & equum, & camelum
& asinum apponunt integros tostos in caminis. Antiphanes
Comicus apud Athenaeum IV. p. 130. — ἔλεος βίος ὀπλί-
ων, ἰσθμῶς, ἀρνας τὸ τελευταῖον δ' ὁ μάχης ἔλεος τέρως
ἐπ' ἵππους μάχης βασιλῆϊ, δι' ἡμῶν παρὶθους κέρμηλον. Solidos
boves assunt, cervos, agnos. Ad extremum coquus integrum
monstrum, camelum assatum, calidum apposuit magno Regi.

v. 87. ἔξ κριβάντας] Quia Graeci tantum, ἀρνας κρι-
βάντας norant.

v. 88. Τριπλάσιον Κλεονύμῳ] Iste erat magno corpo-
re; in Avibus v. 1473. & seq. ἴσι δὲ δίντρον — Κλεο-
νύμῳ, χρεσίμων μὲν ἄδην, ἄλλως δὲ δικάων καὶ μέγα. Hoc
loco eum simul tanquam impostorem notat.

v. 92. Τὸν βασιλείας ὀφθαλμῶν] Notum est ministros
quosdam Regum, maxime apud Persas, ita dictos fuisse;
Herodotus in Clione: ὁ δὲ αὐτίων δῖταξος τὸς μὲν εἰσίας
εὐκεδμήτων, τὸς δὲ δορυφόρος εἶναι, τὸν δὲ καὶ τινὰ αὐτίων
ὀφθαλμῶν βασιλῆος εἶναι. Ille vero (Cyrus) iussit quosdam
eorum domos aedificare, quosdam, satellites esse, & alium
quendam esse oculum regis. Vide Xenophontem.

ACTUS PRIMI

ΚΗΡΤΕ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ, ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ΚΗΡ. **Ο** βασιλέως ὀφθαλμός ΔΙΚ. ὦ ἴαξ Ἡεράκλεις,
95 Πρὸς τῆ θεῶν, ἀνθρώπε, ναύφρακτον βλέπεις,
Ἡ δὲ ἄκραν κάμπιον, νεὸς οἶκον σκοπεῖς.

Ἄσκαμ' ἔχεις περὶ τῆ ὀφθαλμὸν κείτω.

ΚΗΡ. Ἄγε δὴ σὺ, Βασιλῆς ἅπαν σ' ἀπέπεμψεν, Φεάσον,
Λέξον τ' Ἀθλιαίοισιν, ὦ Ψευδαρτάβα.

100 ΨΕΥΔ. Ἰακταμᾶν, ἐξαρχᾶν, ἀπιστοισάτρα.

ΚΗΡ. Ζωνήαθ', ὁ λέγῃ; ΔΙΚ. Μὰ τῆ Ἀπόλλω γὰρ μὲ εἶ.

ΚΗΡ. Πέμψεν βασιλέα Φησὶν ἡμῖν χρυσίον.

Λέγε δὴ σὺ μείζον, κὶ σαφῶς τὸ χρυσίον.

ΨΕΥΔ. Οὐ ληψέμεν χρυσοχαυόταρακτ' Ἰαοναῦ.

105 ΚΗΡ. Οἱ μοι κακοδαίμων, ὡς σαφῶς. ΔΙΚ. Τί δ' αὖ λέγῃ;

ΚΗΡ. Ὅτι χαυνοτάκτις τὸς Ἰάοιαι λέγῃ,

Εἰ παροδοκᾶσι χρυσίον ἐκ τῆ βασιλείων.

ΔΙΚ. Οὐκ, ἀλλ' ἀχάναις ὀδίγε χρυσίω λέγῃ.

ΚΗΡ. Ποίαις ἀχάναις; σὺ μὲ ἀλκίων εἰ μέγας.

110 ΔΙΚ. Ἄμ' ἀπιθ', ἐγὼ δὲ βασιανῶ τῆτον μόνον.

Ἄγε δὴ σὺ Φεάσον ἐμοὶ σαφῶς, πρὸς τετονί,

Ἴνα μὴ σε βιάσῃ βάμμα Σαρδιακόν.

Βασιλῆς ὁ μέγας ἡμῖν ἀπέπεμψεν χρυσίον;

Ἀναθίβ'. Ἄλλως ἄρ' ἐξαπατώμεθ' ὑπὸ τῆ φρίσθεων;

115 Ἐπιθίβ'. Ἐλλιωκόν γ' ἐπέμβυσαν ἄνδρες ἑτοίμ.

Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν οἰθινοὶ αὐτόθεν.

Καὶ τοῖν μὲ θινέχων τ' ἕτερον τετονί

Ἐγ' ἄθ' ὅς ἐστι Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίς.

ὦ θερμόβυλον φρακτὸν ἐξουρημάει!

Τοιόνδε

vf. 96. Περὶ ἀκραν κάμπιον] Aeschylion apud Athenaeum VIII. p. 335. ὁ μέγας ταῦτα τὴν ἀκραν κάμπιον. Tenendum autem est, apud Comicum ridiculi causa huic regis oculo circumpositam esse larvam cum ingenti oculo: quem Comicus comparat cum foramine navis, per quod remus exierit: hinc dicit eum inde prospicere, tanquam navigantem, quo cursum flectere debeat & dirigere.

vf. 100. Ψευδαρτάβα] Jocatur quasi Perfice loquens.

vf. 104. Οὐ] Clarius hoc jam dicit, sed barbarizans, pro: εἰ λήψι χρυσίον, χαυνοτάκτιον, εἶ. Non accipies aurum, ὁ effoeminate Ion, non. Iones proprie Athenienses dicuntur, & Ἰάοιαι, per dialectum quamdam.

vf. 108. Ἀχάναις] Nomen mensurae. Respicit autem ad vocem χαίτης laxus, ex Legati verbis: & alludit ad γαίης βίον.

vf. 112. Σαρδιακόν] Ita emendant viri docti, & ita habet Editio Farreri; ante legebatur Σαρδικακόν. Idem autem

SCENA TERTIA.

PRAECO, DICAEOPOLIS, PSEUDARTABAS, AMPHITHEUS.

95 **P**R. Regis oculus *prodeat*. DIC. δ Magne Hercules!
 Oculus certe tuus mi homo aequat foramen navis, per quod remus
 exeritur:

Aut circa promontorium flectens cursum, navale circumspicis *per id foramen*.
 Corium fane videris habere circa oculum subtus, *quo foramina illa muniuntur*.

PR. Agedum tu dic quidnam te Rex miserit
 Nunciaturum Atheniensibus, δ Pseudartaba.

100 PS. Jartaman, exarxan, apissonasatra.

PR. Intellexistis quid dicat? DIC. Non equidem, ita me Apollo amet.

PR. Ait Regem vobis aurum missurum.

Enuncia majore voce & clare aurum.

PS. Non accipient aurum Jaones, quibus podices hiant.

105 PR. Hei misero mihi, quam clare. DIC. Quid jam dicit?

PR. Nempe Jaonas dicit esse hianti podice,
 Si expectant aurum a barbaris.

DIC. Imo achanas auri commemorat iste.

PR. Quasnam achanas? tu quidem magnus es jaetator.

110 DIC. Sed abi: ego solus hunc examinabo.

Agedum tu dic mihi clare, mihi ipsi inquam,

(Ne te tingam tinctura Sardianica)

Anne aurum nobis mittet Rex Persarum?

Renuit. Decipimur ergo sic temere a Legatis?

115 ANNUIT: Graeco utique more isti viri annuunt.

Non dubium est, quin hinc ex nobis aliqui sint:

Et Eunuchorum alter iste

Qui sit, novi. Clifthenes *inquam est* Sibyrtii filius.

δ Qui culum invenisti calidi consilii!

Ta-

antem est, *ἄλκιον ἔλαμα Σαρδανίων*, quod *καταξάλων*
 sic *φασκίδα* infra vl. 319., nempe *cruantore* aliquem.
 Nam tinctura Sardianica est color Puniceus: in Pace
 vl. 1174. *φασκίδα ἔξωαν πᾶσι, ἢ ἰσθίος φασκίδα ἔλαμα*
Σαρδανίων.

vl. 114. *ἄντιον*] Haec vox extra versum legenda
 est: ut & *τὸ ἰσθίον* in versu seq. Sunt enim *πυρ-
 ραπαί*, ut Graeci magistrari vocant." *Kufferus*.

vl. 119. [*ἔξωαν πᾶσι*] Suidas v. *Καυθίτιος*, & v. *Σαρ-
 δανίων.*

των legit *ἔξωαν πᾶσι*, i. e. *rusto*: quod voci *πρωκίς* me-
 lius convenire videtur. At si cogitemus, *πρωκίς* a
 Comico hic *πᾶσι ἰσθίον*, sive praeter expectationem
 dictum esse pro *φασκίδα* vel *ἰσθίον*, vel simile quid,
 lectionem vulgatam non temere spernendam esse ap-
 parebit. MS. Vat. Pal. etiam habet *ἔξωαν πᾶσι*. " *Kuffe-
 rus*. Ceterum ut hic Clifthenem & Stratonem con-
 ugit, ita & in Equitibus vl. 1368. Radebant autem isti
 barbas, ut formosiores viderentur, teste Scholiaste.
 qui

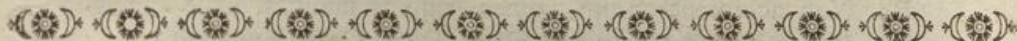
120 Τοιόνδε δ', ὦ πίθηκε, † πώγων ἔχων,
 Εὐνῆχ' ἡμῖν ἤλθεσ' ἐσκυασμῶ;
 Ὅδ' δέ, τίς ποτ' ἐστίν; ἔ δ' ἦπερ Στρατών;

KHP. Σίγα, κἀθίζε·

Τὸν Βασιλέως ὀφθαλμὸν ἢ Βελὴ καλεῖ

125 Εἰς τὸ Πρυτανεῖον. ΔΙΚ. Ταῦτα δ' ἦτ' ὄσ' ἀγχόνῃ;
 Κἀπειτ' ἐγὼ δ' ἦτ' ὄσθαδὶ στρατῶμα;
 Τὸς δὲ ξενίζου ἐδέποτέ γ' ἴσ' ἢ Δύρα.
 Ἄλλ' ἐργασμῶ π δεινὸν ἔργον κ' μέγα.
 Ἄλλ' Ἀμφίθεός μοι π' ἔτιν; ΑΜΦ. Οὔτοσὶ πάρα.

130 ΔΙΚ. Εμοὶ σὺ ταυτασὶ λαβὼν ὀκίῳ δραχμῶς,
 Σποδαῖς ποιήσασ' ὡρὸς Λακεδαιμονίους μόνω,
 Καὶ τοῖσι παιδίοισι, κ' τῇ πλάπιδι·
 Ὑμεῖς δὲ ὡρεσθῆεσθε, κ' κεχίνατε.

ACTUS PRIMI

ΚΗΡΤΞ, ΘΕΩΡΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

KHP. Προσίτω Θεῶρ' ὁ ὠρῶ Σιτάλκω. ΘΕΩΡ. Ὅδε. KHP. Θεῶρ'.
 135 ΔΙΚ. Ἐπερ' ἀλαζῶν ἔτ' εἰσκηρύττει.
 ΘΕΩΡ. Χρόνον μὲ ὄσ' ἀν' ἡμεν ὄσ' ὀρεάκη πολυῶ.
 ΔΙΚ. Μὰ Δί' ὄσ' ἀν', εἰ μισθὸν γε μὴ φερες πολυῶ.
 ΘΕΩΡ. Εἰ μὴ κετίνε χροῖν' ἔθρακλιω ὄλιω,
 Καὶ τὸς ποταμῶς ἐπηξ' ὑπ' αὐτὸν τ' χροῖνον.
 140 Ὅτ' ὄσθαδὶ Θεόγης ἠγωνίζετο.

Τῶτον.

qui de Stratone affert locum ex Holcadibus Comici nostri: *παιδὲ ἀγάνωσι Στράτων* — Pueri imberbes, Stratone —. De Clisthene in Thesmoph. v. 241., ubi quidam recens tonsus, speculum inspiciens, dicit se Clisthenem, non autem seipsum in speculo videre. Vide ad Nubes v. 354.

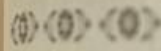
v. 120. Τοιόνδε] Parodia ex Archilochi: *τοιόνδε δ' πίθηκε πώγων ἔχων*.
 v. 122. Στράτων] Vide ad v. 119.
 v. 125. Ταῦτα δ' ἦτ' ἐκ ἀγχόνῃ;] Euripides in Bacchis v. 246. Ταῦτ' ἐχὶ δεινῆς ἀγχόνῃς ἐς ἄλκα, Ὑπερὶ ὄρεζον ἐστὶ ἐστὶ ἔξω;] *Hæc nonne crudeli laqueo sunt digna,*

quod peregrinus iste, quisquis est, contumeliis nos afficit? Sophocles in Oedipo Tyranno v. 1373. *ἔργ' ἐστὶ κρίσασον' ἀγχόνῃς ἐργασμῶνα*. Facinora sunt patrata plusquam suspendium merentia. Lucianus in Timone: *ἀγχόνῃ γὰρ ἀντὶ τὸ πρῶμα χροῖσθ' αὐτοῖς*. Nam hæc res eorum ad suspendium adigeret.

v. 127. Ὅσθαδὶ ἴσ' ἢ Δύρα] Indignatur quod quibusvis patere soleat janua Prytanæi: *ἴσ' ἢ Δύρα* pro *ἴσ' ἢ Δύρα*, prohibuit.
 v. 129. Ἀμφίθεός] Hujus opera uti vult in procuranda Pace; quia scit eum pacis studiosum esse, ut patet supra v. 46. & seqq.
 v. 132. Καὶ τῇ πλάπιδι] Scholia: *τῇ γυναικὶ παρά τὸ πλά-*

ARIS
 120 Talemne
 Eunochi
 Iste verus
 Pa. Si
 Regis occ
 135 In Prytan
 Et tamen
 Illos autem
 Sed perpet
 Ubi autem

130 D
 Et
 Vos

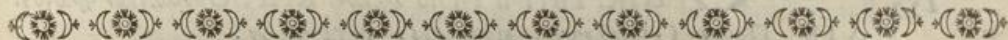
SC

PR

PR
 135 D
 Dic. A
 Tu. Non m
 Dic. Non f
 Tu. Nisi ni
 Et fluvii c
 140 Quando hic

- 120 Talemne, ô Simie, habens barbam
Eunuchi ornatu nobis huc venisti?
Iste vero quis est? num forte Strato?
PR. Sile, sede.
Regis oculum Senatus vocat
- 125 In Prytaneum. DIC. Annon haec aliquem ad suspendium adigant?
Et tamen ego hic milito?
Istos autem hospitio excipere nunquam arcuit janua.
Sed perpetrabo facinus magnum & memorabile.
Ubi autem est mihi Amphitheus? ΑΜΡΗ. Adest.

130 DIC. Cape has octo drachmas, & mihi
Fac inducias cum Lacedaemoniis soli,
Et liberis & uxori.
Vos vero legatos mittite, & spem captate.

S C E N A Q U A R T A.

PRAECO, THEORUS, DICAEOPOLIS.

- PR. Accedat Theorus qui a Sitalce rediit. TH. Eccum. PR. Theore..
- 135 DIC. Alius jactator praeconis voce jam vocatur intro.
TH. Non multo tempore morati fuisset in Thracia,
DIC. Non sane, nisi multam mercedem accepisses.
TH. Nisi nix texisset omnem Thraciam,
Et fluvii congelati fuissent sub idem tempus,
140 Quando hic Theognis certavit tragoediis:

Illo

παλαζην τῷ ἀνδρὶ κατὰ τὴν κοίτην. Nempe παλαζην uxorem significat, & descendit a παλαζην, propinquare; quia cum viro conveniat in thoro; pro παλαζην usurpat in hac significatione παλαζην apud Aeschylum in Prometheus vs. 296. μηδὲ πλασθῆναι γαμέτα τινὶ Nec marito copulet cuiquam. Eurip. in Andromacha vs. 28. Κατὰ δὲ μαιῆς τοῖσδ' ἀσπὲρ ἐκτικλοῦ κέρον, Πλασθῆναι Ἀχαιῶν παῖδι. Aique ego in his oculis enixa sum puorum, congressa cum Achillis filio.

vs. 133. Κεχρησῆν] Sperantes & expectantes, ore liante spectant, eo unde res sperata ventura est; supra vs. 10. ὅτι δὲ κέρειον προσδοκῶν. In Avibus vs. 265. καὶ οὐ κέρμα γ' ἐστὶ τὸν ἕρπειον βέλτων.

vs. 134. Θίον] Hunc in Nubibus vs. 399. notat tanquam perjurum, in Vespis vs. 42. & 416. & 596. & 1236. tanquam adulatorum. Hoc loco reddit rationem legationis, qua defunctus fuerat apud Sitalcem, Thracum regem, Atheniensium amicum, a quo copias auxiliares adducit.

vs. 140. Θίον] Hunc tanquam frigidum poetam perstrinxit in Thesmoph. vs. 176. ὁ δ' αὖ Θίονος φυχρὸς ἐστὶ φυχρὸς ποιῆς. Hoc autem loco facete significat, tantarum nivium & tanti frigoris in Thracia causam fuisse, quia Theognis tunc Athenis docuerit frigidam suas tragoedias.

120 Τοιόνδε δ', ὦ πίθηκε, † πώγων ἔχων,
 Εὐνῆχ' ἡμῖν ἤλθεσ' ἐσκυασμῶ;
 Ὅδ' δέ, τίς ποτ' ἐστίν; ἔ δ' ἦπερ Στρατών;

KHP. Σίγα, κἀθίζε.

Τὸν Βασιλέως ὀφθαλμὸν ἢ Βελὴ καλεῖ

125 Εἰς τὸ Πρυτανεῖον. ΔΙΚ. Ταῦτα δ' ἦτ' ὄσ' ἀγχόνῃ;

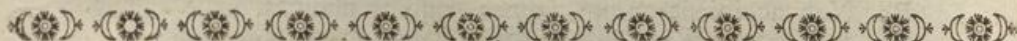
Κἀπειτ' ἐγὼ δ' ἦτ' ὄσθαδὶ τρατῶμαι;

Τὸς δὲ ξενίζου ἐδέποτέ γ' ἴσ' ἢ Δύρα.

Ἄλλ' ἐργασμῶ π δεινὸν ἔργον κ' μέγα.

Ἄλλ' Ἀμφίθεός μοι π' ἔτι; ΑΜΦ. Οὔτοσὶ πάρα.

130 ΔΙΚ. Εμοὶ σὺ ταυτασὶ λαβὼν ὀκίῳ δραχμῶς,
 Σποδῶς ποιήσασ' ὡρὸς Λακεδαιμονίους μόνω,
 Καὶ τοῖσι παιδίοισι, κ' τῇ πλάπιδι.
 Ὑμεῖς δὲ φρεσθύεσθε, κ' κεχίνατε.

ACTUS PRIMI

ΚΗΡΤΞ, ΘΕΩΡΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

KHP. Προσίτω Θεῶρ' ὁ ὠρῶ Σιτάλκω. ΘΕΩΡ. Ὅδ' ΚΗΡ. Θεῶρ'.
 135 ΔΙΚ. Ἐπερ' ἀλαζῶν ἔτ' εἰσκηρύττει.
 ΘΕΩΡ. Χρόνον μὲ ὄσ' ἀν' ἡμεν ὄσ' ἑσάκη πολυῶ.
 ΔΙΚ. Μὰ Δί' ὄσ' ἀν', εἰ μισθὸν γε μὴ φeres πολυῶ.
 ΘΕΩΡ. Εἰ μὴ κετίνε χροῖν' ἑσάκλιω ὄλιω,
 Καὶ τὸς ποταμῶς ἐπηξ' ὑπ' αὐτὸν τ' χροῖνον.
 140 Ὅτ' ὄσθαδὶ Θεόγης ἠγωνίζετο.

Τῶτον.

qui de Stratone affert locum ex Holcadibus Comici nostri: *παιδὲ ἀγάνωσι Στράτων* — Pueri imberbes, Stratone —. De Clisthene in Thesmoph. v. 241., ubi quidam recens tonsus, speculum inspiciens, dicit se Clisthenem, non autem seipsum in speculo videre. Vide ad Nubes v. 354.

v. 120. Τοιόνδε] Parodia ex Archilochi: *τοιόνδε δ' ἠπίθηκε πώγων ἔχων*.
 v. 122. Στράτων] Vide ad v. 119.
 v. 125. Ταῦτα δ' ἦτ' ἐκ ἀγχόνῃ;] Euripides in Bacchis v. 246. Ταῦτ' ἐχὶ θειῆς ἀγχόνῃς ἐσ' ἄλκα, Ὑπερὶ ὄβριζον ἐστὶ ἐστὶ ἑξὶ;
 Haec nonne crudeli laqueo sunt digna,

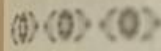
quod peregrinus iste, quisquis est, contumeliis nos afficit? Sophocles in Oedipo Tyranno v. 1373. *ἔργ' ἐστὶ κρίσειον' ἀγχόνῃς ἐργασμῶν*. Facinora sunt patrata plusquam suspendium merentia. Lucianus in Timone: *ἀγχόνῃ γὰρ ἀν' τὸ πρῶμα χροῖσθ' αὐτοῖς*. Nam haec res eorum ad suspendium adigeret.

v. 127. Ὅδ' ἦτ' ἴσ' ἢ Δύρα] Indignatur quod quibusvis patere soleat janua Prytanici: *ἴσ' ἢ Δύρα* pro *ἴσ' ἢ Δύρα*, prohibuit.
 v. 129. Ἀμφίθεός] Hujus opera uti vult in procuranda Pace; quia scit eum pacis studiosum esse, ut patet supra v. 46. & seqq.

v. 132. Καὶ τῇ πλάπιδι] Scholia: *τῇ γυναικὶ παρά τὸ πλά-*

ARIS
 120 Talemne
 Eunuchi
 Iste verus
 Pa. Si
 Regis occ
 135 In Prytan
 Et tamen
 Illos autem
 Sed perpet
 Ubi autem

130 D
 Et
 Vos

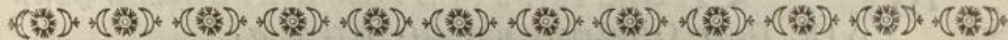

SC

PR
 135 P
 Dic. A
 Tu. Non m
 Dic. Non f
 Tu. Nisi ni
 Et fluvii c
 140 Quando hic

- 120 Talemne, ô Simie, habens barbam
Eunuchi ornatu nobis huc venisti?
Iste vero quis est? num forte Strato?
PR. Sile, fede.
Regis oculum Senatus vocat
- 125 In Prytaneum. DIC. Annon haec aliquem ad suspendium adigant?
Et tamen ego hic milito?
Istos autem hospitio excipere nunquam arcuit janua.
Sed perpetrabo facinus magnum & memorabile.
Ubi autem est mihi Amphitheus? ΑΜΡΗ. Adest.

130 DIC. Cape has octo drachmas, & mihi
Fac inducias cum Lacedaemoniis soli,
Et liberis & uxori.
Vos vero legatos mittite, & spem captate.

S C E N A Q U A R T A.

PRAECO, THEORUS, DICAEOPOLIS.

- PR. Accedat Theorus qui a Sitalce rediit. TH. Eccum. PR. Theore..
- 135 DIC. Alius jactator praeconis voce jam vocatur intro.
TH. Non multo tempore morati fuisset in Thracia,
DIC. Non sane, nisi multam mercedem accepisses.
TH. Nisi nix texisset omnem Thraciam,
Et fluvii congelati fuissent sub idem tempus,
140 Quando hic Theognis certavit tragoediis:

Illo

παλαζην τῷ ἀνδρὶ κατὰ τὴν κοίτην. Nempe παλαζην uxorem significat, & descendit a παλαζην, propinquare; quia cum viro conveniat in thoro; pro παλαζην usurpat in hac significatione παλαζην apud Aeschylum in Prometheus vs. 296. μηδὲ πλασθῆναι γαμέτα τινὶ Nec marito copulet cuiquam. Eurip. in Andromacha vs. 28. Κατὰ δὲ μαιῆς τοῖσδ' ἀσπὲρ ἐκτικλοῦ κέρον, Πλασθῆναι Ἀχχιδίωσ παίδι. Aique ego in his oculibus enixa sum puorum, congressa cum Achillis filio.

vs. 133. Κεχρησῆσ] Sperantes & expectantes, ore liante spectant, eo unde res sperata ventura est; supra vs. 10. ὅτι δὲ κέρειον προσδοκῶν. In Avibus vs. 265. καὶ οὐ κέρμα γ' ἐστὶ τὸν ἕρπειον βέλτερον.

vs. 134. Θίωρ] Hunc in Nubibus vs. 399. notat tanquam perjurum, in Vespis vs. 42. & 416. & 596. & 1236. tanquam adulatorum. Hoc loco reddit rationem legationis, qua defunctus fuerat apud Sitalcem, Thracum regem, Atheniensium amicum, a quo copias auxiliares adducit.

vs. 140. Θίωρ] Hunc tanquam frigidum poetam perstrinxit in Thesmoph. vs. 176. ὁ δ' αὖ Θίωρ με φυχρὸς ἐστὶ φυχρὸς ποιῶν. Hoc autem loco facete significat, tantarum nivium & tanti frigoris in Thracia causam fuisse, quia Theognis tunc Athenis docuerit frigidam suas tragoedias.

Illo tempore potabam cum Sitalce:

Et sane supra modum erat amans Atheniensem,

Vereque amator vester; itaque etiam

In parietibus scribebat: Athenienses belli.

145 Filius autem ejus, quem Atheniensem fecimus,

Cupiebat farcimina comedere ex Apaturiis,

Patremque orabat, ut patriae succurreret;

At ille jurabat libans, se opem laturum, cum

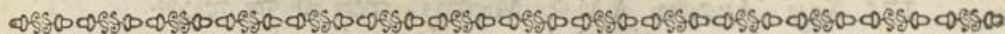
Tanto exercitu, ut Athenienses dicant,

150 Quanta multitudo locustarum accedit!

Dic. Male peream, si quicquam istorum credo.

Th. Et nunc illam gentem, quae bellicosissima habetur inter Thracas,

Nobis misit. Dic. Equidem istud jam apparet: *scilicet.*

Pr. Vos Thraces, adeste, quos Theorus adduxit.

155 Dic. Quid hoc mali est? Pr. Odomantium exercitus.

Dic. Quorum Odomantium? dic mihi, hoc quid erat?

Quisnam Odomantos fecit recutitos?

Th. Isti, si quis eis mercedem dederit duas drachmas,

Catapultis debellabunt Boeotiam totam.

160 Dic. Hisne recutitis duas drachmas?

Ingemiscat utique remigans populus:

ô Sospolis, hei mihi misero, pereō,

Ab Odomantis allia mihi populantur.

Th. Nonne projicietis allia? ô improbe,

165 Ne accedas ad istos alliiis pastos.

Dic. Haecine pati me finitis ô Prytanes

In patria, idque a barbaris hominibus?

Sed interdico, ne concio fiat

Bar-

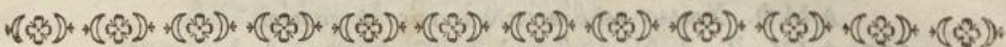
Ἰσθαί φησὶν apud Aeschylum in Prom. vl. 629. & apud Eurip. in Rheso vl. 863. ut sit simile verbo ἀποκωμίζω. Euripides in Troadibus vl. 1026. ἀπὸ ἀποκωμίζω caput tonsam more Scytharum. Idem in Hecatra vl. 241. καὶ ἄρα πρὸς ἀπὸ ἀποκωμίζω. Et caput ac circumvolat abrafos novacula. Similiter in vocibus Ἰσθαί & Ἰσθαί in Theodoris apud Aristotelem III. Rhet. c. 11. qui ad Nicomem Citharoedum, qui putabatur Thrax esse, dixerat Ἰσθαί οὐ.

vl. 159. Καταπικτάσθαι] Apparet Peltaftas sive Parmularios fuisse hos Thracas. Thucydides Lib. II. πρὸς

γὰρ (Ἰσθαί οὐ) Σιτάδων πρὸς ἐπιπέδον Ἰσθαίαν Ἰσθαίαν, ἰσθαίαν οὐ καὶ πικτάσθαι. Se enim persuasurum Sitalcae (promissis) ut exercitum equitum Thracum & Peltaftarum Ἰσθαίαν mitteret. Vide ad Lyfistr. vl. 565.

vl. 161. Ἰσθαίαν] Vide ad Ranas vl. 1106. vl. 165. Ἰσθαίαν] Odomanti diripiunt allia. vl. 165. Ἰσθαίαν] Propterea vetat aliquem accedere ad Odomantos, quia devorato allio acriores sint facti & pugnaciores; nempe ut galli acrius pugnant gustato allio: in Equilibus vl. 491. Ἰσθαίαν, Ἰσθαίαν, Ἰσθαίαν. Haec ex Scholiis.

Barbaris super mercede: dico autem vobis
 170 Ostentum factum esse: & me gutta pluviae percussit.
 PR. Thraces abeant & adsint die tricesimo:
 Nam Prytanes dimitunt concionem.

SCENA QUINTA.

DICAEOPOLIS, AMPHITHEUS.

- D**ic. Hei mihi misero! quantum alliiati perdidit.
 Verum enim vero ex Lacedaemone adest iste Amphitheus.
- 175 Salve Amphithee. ΑΜΡΗ. Nondum etiam, priusquam cursum inhibeam;
 Nam me fugientem effugere oportet Acharnenses.
Dic. Quid est? ΑΜΡΗ. Tibi ferens inducias huc
 Properabam; sed senes quidam olfecerant,
 Acharnenses, duri vetuli, iligni,
- 180 Immites, qui olim Marathone pugnarunt, acerni;
 Mox omnes exclamabant: ô impurissime,
 Inducias fers, cum vites excisae sint *ab hostibus?*
 Atque in pallia colligebant lapides:
 Ego autem fugiebam: illi vero me persequerantur vociferantes.
- 185 **D**ic. Vociferentur sane illi; tu vero fersne inducias?
 ΑΜΡΗ. Fero, inquam, tria ista specimina gustanda:
 Ista quidem sunt quinquennales: cape & gusta.
Dic. Au! ΑΜΡΗ. Quid est? **D**ic. Non placent mihi, quia
 Redolent picem & apparatus navium.
- 190 ΑΜΡΗ. Tu itaque has decennales cape & gusta.
Dic. Redolent istae etiam legatos in urbes mittendos
 Acerbe admodum, quasi fociorum moram.
 ΑΜΡΗ. At istae sunt induciae tricennales

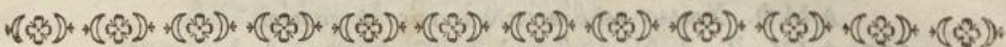
Mari

ὄνει καὶ πρῖνον 390. Ibid. v. 382. τὸν περιόδον θυμὸν.
 v. 185. Ἀτρεμόνις] In Vespis v. 733. μὴ δ' ἀτρεμόνι ἀγαν
 ἄτρεμον τ' ἀτρε.
 Ibid. Σπυδαίονις] Synepus Epist. 56. καὶ τὰ λοιπὰ σπιν-
 δαμῖναι μοι καὶ ἀκλίνοισιν ἀντίστοιχα. Alique dēinceps acer-
 num & minus flexibilem me habebitis.
 v. 182. Τὸν ἀμπίλιον τετραμυρίων] Infra v. 511. καὶ μοι
 γὰρ ἴσιν ἀμπίλιον τετραμυρίων.
 v. 185. Οἶσ' ἐν ἐσώτων] Pro βο. τωσαν. Sophocles in
 Ajace v. 972. Οἶ δ' ἐν ἐσώτων, καπνὸν ἐπὶ τῶν κολλῶν

τοῖς τῶν. Illi igitur rident & illudunt malis huius. Ubi
 Scholia: γελῶτων, ἀπὸ τῶ γελῶτων. Vide ad Nubes
 v. 452.

v. 192. Διατρεψῆς] In Lystrata v. 941. ἐν ἡδὲ τὸ μέγιστον
 με τὸν Ἀπόλλω τῶτον, εἰ μὴ διατρεψῆς τὴν καὶ ἔξω γάμων.
 v. 193. Τρακοντῆριδες] Sub imagine liquoris alicujus
 suavis exhibet hic σπονδας istas; in Equibus autem v.
 1382. sub imagine meretricum formosarum; ad quam
 imaginem nunc etiam fere delabitur cum dicit: ἐν τῶ
 σῶματι λέγουσι.

Barbaris super mercede: dico autem vobis
 170 Ostentum factum esse: & me gutta pluviae percussit.
 PR. Thraces abeant & adsint die tricesimo:
 Nam Prytanes dimitunt concionem.

SCENA QUINTA.

DICAEOPOLIS, AMPHITHEUS.

- D**ic. Hei mihi misero! quantum alliiati perdidit.
 Verum enim vero ex Lacedaemone adest iste Amphitheus.
- 175 Salve Amphithee. ΑΜΡΗ. Nondum etiam, priusquam cursum inhibeam;
 Nam me fugientem effugere oportet Acharnenses.
Dic. Quid est? ΑΜΡΗ. Tibi ferens inducias huc
 Properabam; sed senes quidam olfecerant,
 Acharnenses, duri vetuli, iligni,
- 180 Immites, qui olim Marathone pugnarunt, acerni;
 Mox omnes exclamabant: ô impurissime,
 Inducias fers, cum vites excisae sint *ab hostibus?*
 Atque in pallia colligebant lapides:
 Ego autem fugiebam: illi vero me persequerantur vociferantes.
- 185 **D**ic. Vociferentur sane illi; tu vero fersne inducias?
 ΑΜΡΗ. Fero, inquam, tria ista specimina gustanda:
 Ista quidem sunt quinquennales: cape & gusta.
Dic. Au! ΑΜΡΗ. Quid est? **D**ic. Non placent mihi, quia
 Redolent picem & apparatus navium.
- 190 ΑΜΡΗ. Tu itaque has decennales cape & gusta.
Dic. Redolent istae etiam legatos in urbes mittendos
 Acerbe admodum, quasi fociorum moram.
 ΑΜΡΗ. At istae sunt induciae tricennales

Mari

ὄνει καὶ πρῖνον 390. Ibid. v. 382. τὸν περιόδον θυμὸν.
 v. 185. Ἀτρεμόνις] In Vespis v. 733. μὴ δ' αὖτις ἄγαν
 ἄτρεμον τ' αἴθρ.
 Ibid. Σπυδαίονις] Synesius Epist. 56. καὶ τῶ λοιπῷ σπιν-
 δαμῖνι μοι καὶ ἀκλίνοισιν ἀνίστασθαι. Alique dēinceps acer-
 num & minus flexibilem me habebitis.
 v. 182. Τὸν ἀμπίλιον τετραμυρίων] Infra v. 511. καὶ μοι
 γὰρ ἴσιν ἀμπίλιον τετραμυρίων.
 v. 185. Οἶδ' ἢ ἐκώσταν] Pro βο. τωσαν. Sophocles in
 Ajace v. 972. Οἶ δ' ἢ ἐκώσταν, καπνὸν ἔβριτων κολλοῖς

τοῖς τῶν. Illi igitur rident & illudunt malis huius. Ubi
 Scholia: γελῶντων, ἀντι τῶ γελῶτων. Vide ad Nubes
 v. 452.

v. 192. Διατρίβης] In Lystrata v. 941. ἐξ ἡδὲ τὸ μέγιστον
 μα τὸν Ἀπόλλω τῶτον, εἰ μὴ διατρίβησιν τὴν καὶ ἔξω γάμων.
 v. 193. Τρακοντῆριδες] Sub imagine liquoris alicujus
 suavis exhibet hic σπονδας istas; in Equibus autem v.
 1382. sub imagine meretricum formosarum; ad quam
 imaginem nunc etiam fere delabitur cum dicit: ἢ τῶ
 σῶματι λίγυσι.

- Κατὰ γῆν τε καὶ θάλασσαν. ΔΙΚ. ὦ Διονύσια!
- 195 Αὐτὰ μὲν ἔχουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρ,
 Καὶ μὴ πιπιρεῖν σιπὶ ἡμερῶν τελῶν,
 Καὶν τῷ σόματι λέγῃσι, βαῖν', ὅππῃ θέλεις.
 Ταύτας δέχουμαι, καὶ σπένδομαι, καὶ κπύομαι.
 ΑΜΦ. Χαίρειν κελθῶ πολλά τῶς Ἀχαρνεάς.
- 200 ΔΙΚ. Ἐγὼ δὲ πολέμῳ καὶ κακῶν ἀπαλλαγίς,
 Ἄξω τὰ κατ' ἀγρῶς εἰσιῶν Διονύσια.
 ΑΜΦ. Ἐγὼ δὲ φθύξομαι γε τῶς Ἀχαρνεάς.

ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.

- Τῆδε πᾶς ἔπεθ, δῖωκε, καὶ τ' ἄνδρα πυνθάνε
 Τῶν ὀδοιπέρων ἀπάντων τῆ πύλῃ γὰρ ἄξιον,
 205 Ξυλλαβεῖν τ' ἄνδρα τῶτον. ἀλλὰ μοι μνησέτε,
 Εἴ τις οἶδ' ὅποι τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδάς φέρων.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ 104.

- ΗΜ. Ἐκπέφθιγ', οἴχεται
 Φρεσῶν οἴμοι τάλας,
 Τῶν ἐτῶν τ' ἐμῶν.
 210 Οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεό-
 τητῶν, ὅτ' ἐγὼ φέρων
 Ἀιθεράων φορτίον
 Ἠκολύθην φαύλλῳ τρέχων,
 Ὡδὲ Φαίλως ἂν ὁ
 215 Σπονδοφόρῳ ἔτῳ, ὑπ' ἐμῶ τότε δι-
 ωκόμην, ἐξέφυγεν,
 Οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ἀπεπλίξατο.

M E-

vf. 194. ὦ Διονύσια] Hujus festi meminit, quia in
 Face deinceps libere poterit celebrare Dionysia.
 vf. 201. Ἄξω] Infra vf. 249.
 vf. 203. Τῆδε πᾶς] Apud Eurip. in Rheseo vf. 680.
 Chorus perinde ut hic persequendum: Δεῦρο, δεῦρο πᾶς
 πᾶς ἔχω, καὶ τὸς ἐμαρψα. Huc, huc quilibet veniat:
 huc senso, & huc comprehendit.

vf. 204. Τῆ πύλῃ γὰρ ἄξιον] Supra vf. 8. ἄξιον γὰρ ἔλα-
 λᾶσι.
 vf. 210. & 218. Οὐκ ἂν &c. γὰρ δ'] Ita solent Senes.
 Sic Senium Chorus apud Eurip. in Hercule Furiente vf. 312.
 Εἰ μιν σβινόνταν τῶν ἐμῶν βραχίωνων ἦν τις ἔβριζον, βραδύως
 ἰταύσατ' ἂν. Νῦν δ' ἔδην ἰσμῶν. Si tunc, cum valerent adhuc
 brachia mea, injuriam quis fecisset tibi, facile comperissem
 eum;

Mari ac terra. DIC. ô festivitas!
 195 Ista redolent ambrosiam & nectar:
 Nec jubent commeatum parare in tres dies:
 Et ore suo dicunt: i quo lubet.
 Has accipio, & libo & bibo.
 AMPH. Valeant Acharnenses.
 200 DIC. Ego vero jam solutus belli malis
 Agam ruralia Dionysia.
 AMPH. Ego vero fugiam Acharnenses.

CHORUS ACHARNENSIIUM.

CHOR. Hac omnis sequere, persequere, & seiscitare de homine
 Ex viatoribus omnibus: nam Reip. emolumento est,
 205 Ut hunc hominem comprehendamus. Sed mihi indicate,
 Quorsum ille se converterit, qui fert inducias, si quis novit.

STROPHE VERSUUM XI.

SEM. Effugit, abiit,
 Evanuit. Hei mihi misero!
 ô Aetatem meam senectam!
 210 Non sane in mea juven-
 tute, cum ego
 Onustus carbonibus
 Phayllam assequebar currendo,
 Iste ita facile
 215 Gestator induciarum a me tunc a-
 gitatus, effugisset,
 Nec tam levi pede se abstulisset.

M E-

nam; nunc autem nihil sumus. Virg. V. Aen. Si mihi quae
 quondam fuerant in corpore vires.
 vs. 212. Ἀβράκιος φερρίον] De Acharnensibus passum
 in hac Comoedia tanquam de carbonariis loquitur, nempe
 quia illi praecipue facerent & venderent carbones.
 Nimis autem jactanter dicit Senex, se juniorem cum
 onere securum esse currendo Phayllum curforem prae-

stantissimum; nempe ut Milo cum bove in hameris cu-
 currit stadium.
 vs. 213. Φαύλλω] In Vespis vs. 1201. ὅτι τὸν ἀγορεύοντα
 Φαύλλον, ὡς ἐβόαις ἐπὶ ἴδιον διακίον.
 vs. 214. Φαύλλω] Scholia αὐτῆς τῆς ὑψηλῆς, μὲν τὰ ἁσπὲ-
 ρος pro, facile, levi negotio. ut saepe apud Comicum.
 Alludit autem ad praecedens φαύλλω.
 P p p 2

ΜΕΣΩΔΗ ΚΩΛΩΝ δ'.

Νῦν δ', ἐπειδὴ φέρρον ἤδη τὸ μὲν ἀντικλήμιον,
 Καὶ παλαιῶ Λακρατίδῃ τὸ σέλιον βαρύνει,
 220 Οἴχεται· διακλίει δέ· μὴ γ' ἐγχάνη ποτὲ,
 Μηδέ περ γέροντας ὄντας ἐκφυγῶν Ἀχαρίας,

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ια'.

Ὅτις, ὦ Ζεῦ πάτερ,
 Καὶ θεοὶ, τοῖσιν ἐ-
 χθροῖσιν ἐσπέισατο,
 225 Οἷσι παρ' ἐμῶ πόλεμον
 Ἐχθοδοπὸς αὔξει
 Τῶν ἐμῶν χειρίων.
 Κῆκ' ἀνήσω, πέναν ἄν οἰνῶν αὐ-
 ποῖσιν ἄτ' ἐμπαγῶ
 230 Ὅξυς, ὀδυνηρὸς, ὅπι-
 κωπῶν, ἵνα μήποτε
 Πατῶσιν ἐν ταῖς ἐμὰς ἀμπέλους.

ΕΠΩΔΟΣ ΣΤΙΧΩΝ γ'.

Ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τ' ἄνδρα, καὶ βλέπειν Βαλλίναδε,
 Καὶ διώκειν γῆν παρὰ γῆς, ἕως ἂν θύρεθ' ἴπποτε.
 235 Ὡς ἐγὼ βάλλων ἐκεῖνον ὄσκιαν ἐμπλεῖμι λίθοις.

ACTUS

vf. 219. Λακρατίδῃ] Hunc antiquum aliquem fuisse Archontem Athenis adhuc tempore Darii dicit Scholiastes. Se autem dicit Chorus Lacratidem, id est, grandævum; ita supra vf. 180. Amphitheus Acharnenses istos dicebat μαραθωνομάχας· quod idem est; nam prælium Marathonium contigit sub Darío.

vf. 222. ὦ Ζεῦ πάτερ καὶ θεοί.] In Pluto vf. 1. ὦς ἀργαλίοι πρᾶγμα ἴσιν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί.

vf. 227. Τῶν ἐμῶν χειρίων] Scholia: κόνταυθα λείπει τὸ ἔνκα· Ἐ δὲ δὲσθ' ἔνκα· nempe ut supra vf. 209. οἰμοὶ τάλαι τῶν ἐμῶν ἴτων.

vf. 230. Ἐπίκωπῶν] Remo assidens, remigans, navigans. In Ramis vf. 199. κἀβίξ' ἐπι κωπῶν. Valebant autem Athenienses re nautica.

vf. 232. Ἀμπέλους] Supra vf. 182. τῶν ἀμπέλων τιτμαίαν. Aliquoties Lacedaemonii irruptione facta in Atticam,

MESODE VERSUUM IV.

At nunc, postquam rigida sunt genua mea,
 Et Lacratidae seni crura praegravantur,
 220 Effugit; persequendus tamen est: ne unquam irrideat
 Acharnenses licet fenes, quod eos effugerit,

ANTISTROPHE VERSUUM XI.

Qui, ô Jupiter,
 Et Dii, cum hostibus meis inducias pactus est,
 225 Contra quos a me bellum
 Infestum magis magisque augetur
 Propter mea praedia.
 Nec remittam, priusquam velut juncus
 230 Acutus, molestus, infestans
 Eos classe; ne unquam
 Conculcent meas vites.

EPODE VERSUUM III.

Sed quaerere oportet hominem, & Ballenen spectare, (i. e. lapides in eum
 conijcere)
 Et persequi ex una regione in aliam, donec inveniatur tandem:
 235 Nam ego lapidibus eum petendo fatiari non possim.

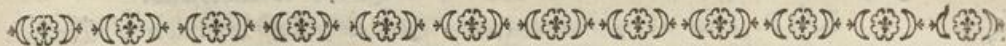
SCENA

ticam, vastarunt agros & vineas.
 vl. 233. Βαλλήνας] Ita Edd. pristinae; non Παλλήνας.
 Βαλλήνας dicit scribendum esse & Schollastes. ut simul
 respiciatur ad verbum βάλλω & ad Παλλήνην, quae est
 pagus Avicus, & urbs Thraciae, olim Πίλεγρα dicta,
 ubi Gigantomachia fuit. Itaque dicit jaculandum esse
 Τυρανί φροσμάτι, ut Comicus loquitur in Ranis vl. 846.
 Giganteo spiritu.

vl. 234. Διόκωτι γῆν πρό γῆς] Aeschylus in Prometheo
 vl. 683. Μάστρι: δὲλα γῆν πρό γῆς ἐλαύνομαι. Flagro dolo
 de terra in terram agitor. Lucianus in Pseudomanti:
 ἀλλ' ἴδω γῆν πρό γῆς ἐλαύνομαι ὡς ἀσπίδι καὶ ἀθροὶ καὶ Ἐπι-
 κάμω. Erat illi solum vertendum ut impio & Epicureo.

vl. 235. βάλλων] Ordo: βάλλων λίθοις ἐκείνου, ἢ ἐκ ἐμπλά-
 μων. Euripides in Hippolyto vl. 664. ῥιστῶν δ' ἔπειτ'
 ἐμπλοσθίσματα γυναίκας. Nunquam satiabor odio mulierum.
 P P P

- Dic. Vos, ô Xanthia, erectum tenere oportet
Phallum pone canistriferam;
- 266 Ego autem subsequens cantabo phallicum carmen.
Tu vero, uxor mea, de tecto specta. Procede
Phalle, Baccho amice,
Comissator, noctiva-
ge, adulter, puerorum amator.
- 265 Sexto demum anno te alloquor, in
Pagum meum reversus lubenti animo,
Postquam inducias pactus sum mihi
Ipsi, bellis & praeliis,
Et Lamacho solutus.
- 270 Multo enim jucundissimum est, ô Phalle, Phalle,
Si quis inveniens lignatricem maturam viro, furantem ligna
Ex Phelleo, Strymodori *inquam* ancillam,
Mediam corripit, tollat, humique de-
jiciat, & ibidem permolat, ô
- 275 Phalle, Phalle.
Si vero potaveris nobiscum, hesterno vino gravis
Mane pacis catinum forbebis,
Clypeus autem in fumo pendeat.

SCENA SECUNDA.

CHORUS, DICAEOPOLIS.

- CHOR. **C**HOR. **I**ste ipse est, iste;
280 **J**aculare, jaculare saxis,
Percute, percute impurum illum.
Annon jaculaberis, nonne?
DIC. ô Hercules, quid hoc est? num ollam frangetis?

CHOR.

vf. 273. Μίσση λαβόντ' ἄρματα, καταβαλόντα] Aelianus
Epist. 9. ἐπέλυσσεν δ' ἐν τῆν — ὀφθαλμοῦ — ἀρμάτων — μί-
σην, ἵστα ἴβλας εἰς τὸ κλιθεῖν ἔχουσιν τῆς σπυδῆς.

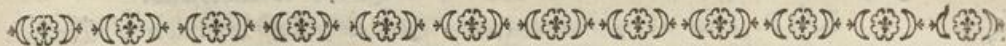
vf. 274. Κατατριχαινοῦσαι] Vox Comicae licentiae, ut
κατατριχαινοῦσαι in Equit. vf. 1335.

vf. 278. Ἡ δ' ἀσπίς ἐν φελέῳ κρημύσεται] In Avibus
vf. 435. ἄρα δὲ σὺ καὶ σὺ τῆν πανοπλίαν πάλιν ταύτην λα-
βόντα, κρημύσεταιί τ' ἔχει γὰρ εἰς τὴν ἰσθμὸν εἶσθαι. Euripi-

des: Ἐρμῆϊον πάλιν πρὸς Ἀθῆνας Περικίῳ ἐκρημύσεται
Tbressam peltam ad Minervae thalamos columnis fultis sus-
pendens.

vf. 280. Βάλλε] Euripides in Rheso vf. 675. Ἐα, Ἐα
βάλλε, βάλλε, βάλλε, βάλλε. Θεῖν, θεῖν. Dum autem
peregit sacra Dicaeopolis, continuit se Chorus; nunc
eum aggreditur, puniturus quod pacem fecit: deinde
causam dicit Dicaeopolis.

- Dic. Vos, ô Xanthia, erectum tenere oportet
Phallum pone canistriferam;
- 266 Ego autem subsequens cantabo phallicum carmen.
Tu vero, uxor mea, de tecto specta. Procede
Phalle, Baccho amice,
Comissator, noctiva-
ge, adulter, puerorum amator.
- 265 Sexto demum anno te alloquor, in
Pagum meum reversus lubenti animo,
Postquam inducias pactus sum mihi
Ipsi, bellis & praeliis,
Et Lamacho solutus.
- 270 Multo enim jucundissimum est, ô Phalle, Phalle,
Si quis inveniens lignatricem maturam viro, furantem ligna
Ex Phelleo, Strymodori *inquam* ancillam,
Mediam corripit, tollat, humique de-
jiciat, & ibidem permolat, ô
- 275 Phalle, Phalle.
Si vero potaveris nobiscum, hesterno vino gravis
Mane pacis catinum forbebis,
Clypeus autem in fumo pendeat.

SCENA SECUNDA.

CHORUS, DICAEOPOLIS.

- CHOR. **C**HOR. **I**ste ipse est, iste;
280 **J**aculare, jaculare saxis,
Percute, percute impurum illum.
Annon jaculaberis, nonne?
DIC. ô Hercules, quid hoc est? num ollam frangetis?

CHOR.

vf. 273. Μίσση λαβόντ' ἄρματα, καταβαλόντα] Aelianus
Epist. 9. ἐπέλκσα δ' ἐν τῆν — ὀφθαλμοῖσιν — ἀμύνειν — μέ-
σση, ἔτα ἴβας εἰς τὸ κλιθεῖν ἔχουσιν τῆς σπαθῆς.

vf. 274. Κατατριχοντοῖσαι] Vox Comicae licentiae, ut
κατατριχοντοῖσαι in Equit. vf. 1335.

vf. 278. Ἡ δ' ἀσπίς ἐν φελέῳ κρημύσεται] In Avibus
vf. 435. ἄρα δὲ σὺ καὶ σὺ τῆν πανοπλίαν πάλιν ταύτην λα-
βόντα, κρημύσεται τῆσσι γὰρ εἰς τὴν ἰσθμὸν εἶσθαι. Euripi-

des: Ἐρμῆϊον πύλαται πρὸς Ἀθῆνας Περικίῳσιν ἐκρημύσεται.
Tressam peltam ad Minervae thalamos columnis fultis sus-
pendens.

vf. 280. Βάλλε] Euripides in Rheso vf. 675. Ἐα, Ἐα,
βάλλε, βάλλε, βάλλε, βάλλε. Θεῖον, θεῖον. Dum autem
peregit sacra Dicaeopolis, continuit se Chorus; nunc
eum aggreditur, puniturus quod pacem fecit: deinde
causam dicit Dicaeopolis.

- ΧΟΡ. Σὲ μὲ ἐν καταλθίσσῳ, ὦ μαρὰ κεφαλῇ.
 285 ΔΙΚ. Ἄντι ποίας αἰτίας, ὦ Ἰσχυροῦν γεραίτατοι;
 ΧΟΡ. Τῶτ' ἐρωτᾷς; ἀνά-
 ρχωτῶ εἰ καὶ βδελυρὸς,
 ὦ παρδότη τ' πατείδῳ,
 Ὅστις ἡμῶν μόνῳ
 290 Σπεισάμῳ, εἶτα δύναι-
 σαι πρὸς ἐμ' ἀποβλέπει.
 ΔΙΚ. Ἄντι δ' ὧν ἐσπεισάμην, οὐκ ἴτε γ' ἄλλ' ἀκύνετε.
 ΧΟΡ. Σὺ γ' ἀκύνῃ; ἀπολεί.
 Κατὰ σε χύσῳ τοῖς λίθοις.
 295 ΔΙΚ. Μηδαμῶς, πρὶν ἀν' ἀκύνῃ γ'. ἀλλ' ἀνάχοισθ', ὦ Ἰσχυροῦν.
 ΧΟΡ. Οὐκ ἀνάχοισθι.
 Μηδὲ λέγα δὴ σὺ λόγον,
 Ὅς μεμίσηκά σε Κλέ-
 ωνῶ ἐπι μᾶλλον, ὃν ἐ-
 300 γὼ καταπεμῶ τοῖσιν Ἰππεῦσι ποτε
 Ἔς κατ' ἴματ' αἰ.
 Σὺ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντ' οὐκ ἀκύνῃ μακρὸς,
 Ὅστις ἐσπέισω Λάκων· ἀλλὰ πρῶτ' ἴσθι.
 ΔΙΚ. ὦ Ἰσχυροῦν, τὸς μὲν Λάκωνας ἐκποδῶν εἴσατε.
 305 Τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ἀκύνετε, εἰ καλῶς ἐσπεισάμην.
 ΧΟΡ. Πῶς δὲ γ' ἀν' ἀκύνῃ λέγουσιν; εἴ ποτ' ἐσπέισω γ' ἄπαξ
 Οἷσιν ἔτε βωμὸς, ἔτε πίσις, ἔθ' ὄρεθ' ἡμῶν.
 ΔΙΚ. Οἶδ' ἐγὼ καὶ τὸς Λάκωνας, οἷς ἄρα ἐγκείμεθα,
 Οὐχ ἀπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τ' ἀφραγμάτων.
 310 ΧΟΡ. Οὐχ ἀπάντων, ὦ παρδότη; ταῦτα δὴ πολυμῶς λέγουσιν
 Ἐμφανῶς ἤδη πρὸς ἡμᾶς; εἴτ' ἐγὼ σε φείσομαι;
 ΔΙΚ. Οὐχ ἀπάντων, ἔχ' ἀπάντων, ἀλλ' ἐγὼ λέγων ὀδὴ
 Πόλλ' ἀν' ἀποφῆναιμ' ἐκείνους ἔσθ' ἀκαδικωδέστες.
 ΧΟΡ. Τῶτο τ' ἐπ' αἰ δεινὸν ἤδη, καὶ ταραξικαῖροισι,
 315 Εἰ σὺ πολμήσεις ὑπὲρ τ' ἐπολεμίων ἡμῖν λέγειν.
 ΔΙΚ. Καὶν γε μὴ λέγω δίκαια, μηδὲ τῶ πλήθ' ὀκνῶ,

Ἰππεῖς

vf. 285. Ἄντι ποίας αἰτίας] Euripides in Andromacha
 vf. 388. ὦ μὲν ἀγαθὸν αἰτίας μικρᾶς σφίρι, Πηδῶ· σὶ
 καίτοις μ.; ἀντι τῶ; O qui magna facis ob parvam causam,
 Patere tibi persuaderi. Cur me occidit? quamobrem? Ibi-
 dem vf. 1125. aliter: ποίας δόλουαι πρὸς αἰτίας; propter
 quam pereo causam? Sophocles in Oedipo vf. 1245. πρὸς
 τίνῳ πρὸς αἰτίας (σφίρι);

vf. 290. & 291. Εἶτα δύναισι πρὸς ἐμ' ἀποβλέπει] In
 Raris vf. 1515. αἰσχιστοὶ μ' ἔργα ἠγασμένοις, προσβλέπει;

vf. 292. Ἄντι δ' ὧν] Sophocles in Electra vf. 587.
 διδάξον ἐθ' ὅτι ταῦν αἰσχιστὰ πάντων ἔργα θύσασα τυγχάνουσιν
 Edoce, qua de causa nunc etiam in turpissimo flagitio per-
 severes.

vf. 294. Κατὰ σε χύσῳ] Tmeis, pro καταχύσασθαι
 σε.

vf. 300. Καταπεμῶ] Loquitur quasi Coriarius de corio;
 quia Cleo erat Coriarius. Dicit autem τοῖς ἰσχυροῖσι, quia
 Ordo Equestris infensus erat Cleoni. In Equit. vf. 225.
 ἀλλ'

- CHOR. Te quidem lapidibus obruemus, ô impurum caput.
 285 DIC. Quamobrem, ô maxime omnium Acharnensium fenes?
 CHOR. Istud rogas? impudens es & sceleratus,
 ô Proditor patriae!
 Qui cum solus ex nobis
 290 Inducias pepigeris, tamen audes adspicere me.
 DIC. Nescitis utique quamobrem pepigerim; sed audite.
 CHOR. Tene ut ego audiam? peribis.
 Obruemus te lapidibus.
 295 DIC. Nequaquam priusquam audiatis. Sed reprimite vosmet, ô boni.
 CHOR. Non me reprimam:
 Neque tu jam verba feceris;
 Nam odi te Cleone adhuc pejus, quem ego
 300 aliquando concidam Equitibus
 In soleas.
 Ex te autem longam orationem non audirem,
 Qui amicus es factus Laconibus, sed puniam te.
 DIC. ô boni, Laconas missos facite:
 305 Et audite an recte inducias pepigerim.
 CHOR. At quomodo potes id recte factum dicere, si jam semel pepigisti
 Cum illis, quibus nec ara, nec fides, nec jusjurandum certa manent.
 DIC. Scio ego etiam Laconas, quos nimis premimus odio,
 Non esse omnium malorum nobis causam.
 310 CHOR. Annon vero omnium, ô nequissime? Haecce audes dicere
 Palam coram nobis? & tamen ego tibi parcam?
 DIC. Non omnium, inquam, non omnium; quin ego ipse quem videtis,
 Varie ostendere possum, eos in quibusdam rebus etiam injuriam pati.
 CHOR. Istud jam verbum acerbum est, & cor meum perturbat,
 315 Si tu audebis pro hostibus apud nos verba facere.
 DIC. Et, nisi dixero, quae justa sunt, ac populo talia videbuntur,
 Super

ἀλλ' εἰς ἰσχυρὰ ἄνθρωπος γίγνεται, οἱ μισοῦσιν αὐτόν.
 vl. 307. Οἷον ἐστὶν ἑκατέρωθεν] In Lystrata vl. 629. καὶ δια-
 κείσθαι πρὸς ἑμὲ ἀνδρῶν Λακωνῶν, οἷον πρὸς ἑδὸν. quem
 locum indicavit Cl. Kusterns. De perfidia Lacedaemone-
 niorum citat Scholiastes Euripidem in Andromacha vl.
 446. Σπάρτης ἔνοχος, δόλια βυλαυτήρια. Spartae incolae,
 dolosa encillabula. ubi vide Notae Cl. Barneii. Etiam
 Comici Scholiastes citat illum locum in Pace ad hunc
 versum 1066. ὃν δόλια φυχὰι, δόλια φρένας.

Ibid. Οἷς ἄραν ἐγκείμεθα.] Thucydides Lib. I. γρόντος δὲ
 ἀδούτας πειρομένους, ἰσχυρῶς ἐγκείμεθα. Ubi autem cognoverint
 vos haec scire & negligere, vehementer instabunt.
 vl. 316. & 317. Καὶ γὰρ μὴ λόγῳ διακίσει, — ὅτις ἐπιθήσει
 βλάβην] In Vespis vl. 520. καὶ εἰς τὸν γὰρ μοι δότι' ἢ γὰρ
 ἠέτι δὲ λόγῳ σε, περιπέσομαι τὸ εἶπαι. Vide hic in A-
 charn. ad vl. 354. Ceterum in hac parte Comoediae imi-
 tatur Comicus Telephum Euripidis, ut in sequentibus
 magis patebit. Etiam istud, quod Diacropolis caput
 sibi
 Q q 2

- Ἵπερ ἔπιξήνην θελήσω τ' κεφαλῆν' ἔχον λέγειν.
 ΧΟΡ. Εἰπέ μοι, τί φειδόμεοδα τ' λίθων, ὦ δημότῃ,
 Μὴ ἔ καταξάνειν τ' ἄνδρα τῦτον ἐς Φοινικίδα;
 320 Οἶσ' αὖ μέλας πῖς ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέξεσεν;
 ΔΙΚ. Οὐδ' ἀκύσεσθ', ἀκύσεσθ' ἔπειν, ὦ Ἰασηνίδαι;
 ΧΟΡ. Οὐκ ἀκυσόμεοδα δῆτα. ΔΙΚ. Δεινά γ' ἄρα πείσομαι.
 ΧΟΡ. Ἐξολοίμην, ἢ ἀκύσω. ΔΙΚ. Μηδαμῶς, ὦ χαρηνεοί.
 ΧΟΡ. Ὡς πενήξων ἴοσι νῦν γε. ΔΙΚ. Δῆξομαι γ' ἄρ' ὑμᾶς ἐγώ.
 325 Ἄιτα αποκλειῶ γ' ὑμῶν τ' φίλων τὸς φιλιότες.
 Ὡς ἔχω γ' ὑμῶν ὀμήρης, ἐς σποσφάξω λαβῶν.
 ΧΟΡ. Εἰπέ μοι, τί τῆτ' ἀπειλεῖ τῆπ' ἔ, ἄνδρες δημότα,
 τοῖς Ἀχαρνικοῖσιν; ὑμῶν μὲν ἔχῃ ἔ παιδίον
 τῶν παρόντων ἔνδον εἴξας; ἢ π' τῶν θεασύνετῃ;
 330 ΔΙΚ. Βάμμετ', εἰ βύλεσθ'. ἐγὼ γ' τῦτονι ἀφθεραῖ.
 Εἴσομαι δ' ὑμῶν τὰχ' ὅπῃς ἀνθεράκων π' κίθετῃ.
 ΧΟΡ. Ὡς ἀπαλόμεσθ' ὁ λάγκος δημότης ὄδ' ἔτ' ἐμός.
 Ἄλλὰ μὴ δράσης, ὁ μέλλεις μηδαμῶς, ὦ μηδαμῶς.
 ΔΙΚ. Ὡς σποκλειῶ κέκεραχθ', ἐγὼ γ' οὐκ ἀκύσομαι.
 335 ΧΟΡ. Ἀπολεῖς ἄρα τ' ἤλιχα τόνδε φιλανθεραῖα.
 ΔΙΚ. Οὐδ' ἐμῆ λέγοντος δεπίως ἠκῶσατε.
 ΧΟΡ. Ἄλλὰ νῦν λέγ', εἰ σοι δοκεῖ, τὸν τε Λακε-
 δαιμόνιον αὐτὸν, ὅθι τῶν πρόπων σῆ' τι φίλον.
 Ὡς τὸδε τὸ λαρκίδιον ἔτ' ἀφθεράσω ποτῆ.
 340 ΔΙΚ. Τὸς νῦν μοι λίθους χαμᾶζε φρῶτον εἴξερασατε.
 ΧΟΡ. Οὐτοῖ σοι χαμαῖ, ἔ σὺ καταθε πάλιν τὸ ξίφος.
 ΔΙΚ. Ἄμ' ὅπως μὴ ἔ τοῖς τείβωσιν ἐγκαθηνταῖ πῦ λῖθοι.
 ΧΟΡ. Ἐκσέσειται χαμᾶζ' ἔχ ὄρας σείδμον;
 Ἄλλὰ μὴ μοι ἀφθερασῶ, ἀλλὰ καταθε τὸ βέλος.

Ὡς

ibi praecidi jubet, nisi iusta dicat, inde petum est; nam ibi aliquis, sine dubio Telephus, dixit, se nec capitis periculo deterreri, quominus iusta dicat; ut ex isto fragmento apparet: Ἀχαιμενον, ἐδ' εἰ πάλιν ἐν χερσὶν ἔχων Μῆδοι τις εἰς τράχηλον ἐμκαλῶν ἰμὲν Σιγῆσομαι. εἰκαῖα γ' ἀντιπῦν ἔχων. O Agamemnon, ego, (nec si securim manibus tenens Aliquis, eam in cervicem meam sit impadurus, Tacebo; cum iusta sint illa quae opponenda habeo.

vf. 317. Ἐπιξήνη] Scholia: ἐπίξνην καλῶνται ὁ μαζιμῆς κορμῆς, ἐπ' ἃ τὰ κρῖα συζυγῶσι. Ita vocatur truncus Ianiionis, super quo carnes incidunt. vide ad vf. 365.

vf. 318. Εἰπέ μοι] Verbo singularis numeri compellat plures; in Avibus vf. 366. εἰπέ μοι, τί μέλλει, ἃ πάντων κίερα θηρία, ἀπολίσσαι, παβόντες ἔδην, ἄνδρα, καὶ διασπάσει. ita etiam mox vf. 327.

vf. 319. Μὴ ἔ καταξάνειν] Euripides in Phoenissis vf.

1152. Ὡς τίκατα Δαναῶν, πρὶν καταξάνειν βολαῖς, τί μέλλει ἄρδον πάντες ἐμπόσειν πύλαις; O filii Danaorum! priusquam laceremur jabibus, Quid cumdamini simul omnes irruere in portas? Idem in Supplicibus vf. 503. Πέτρος καταξάνειντες ὅστιον παρὰς. Saxis contritit ostium futuris. & alibi idem ita usurpavit hoc verbum. & Sophocles in Ajace vf. 735. Τὸ μὴ ἔ πάτρουσι πᾶς καταξάνειν θανῖν. Quominus saxis totus laceratus pereat.

Ibid. Καταξάνειν — ἐς φοινικίδα] Alludit ad Proverbum: ξάνειν εἰς πῦρ. Supra vf. 112. aliter idem fere dicit: ἴνα μὴ σε βάλῃ βέλος Σαρδανικῶν. ubi vide Notam.

vf. 320. Θυμάλωψ ἐπέξεσεν] Θυμάλωψ est, ut Hesychius exponit, ἢ λιγνώδης τῶ πυρὸς ἀναγνῶ: Quod de igne fuliginosum surgit. Hic autem carbonarii, qui alidue ignem tractant, utuntur hac voce, pro θυμός, ira, undia. Sophocles in Oedipo Coloneo vf. 426. Ὀππῆς ἔξει θυ-

μῶς,

Super trunco lanionio tenens caput volo verba facere.

CHOR. Dicite mihi ô populares cur parcimus lapidibus,

Quominus hunc hominem lancinemus, ut cruore, quasi purpura, tingatur?

320 En qualis fuligo iracundiae rursus in nobis exardescit!

DIC. Omnino ergo non audietis me, ô Acharnenses?

CHOR. Non sane audiemus. DIC. Male ergo mihi erit?

CHOR. Dispeream si audivero. DIC. Nequaquam, ô Acharnenses.

CHOR. Scito te jam moriturum. DIC. Faciam ergo quod vos mordeat.

325 Contra enim occidam illos, qui amicorum vestrorum sunt vobis carissimi.

Nam a vobis habeo obsides, quos jugulabo.

CHOR. Dicite mihi, populares, quid minatur hoc verbo

Nobis Acharnensibus, num filium tenet alicujus

Praesentium intus conclusum? aut, quanam re tam est audax?

330 DIC. Jaculamini si vultis: at ego hunc perdam.

Mox autem cognoscam, equis vestrum cura carbonum tangatur.

CHOR. Periimus: cophinus iste meus est popularis,

Sed ne faxis quod instituisti: nequaquam ô nequaquam.

DIC. Utique occidam cophinum: tu clama; ego non auscultabo.

335 CHOR. Perdes ergo aequalem istum meum & amicum carbonarium?

DIC. Nec mihi auscultabatis modo.

CHOR. At nunc dic, si tibi videtur, vel de Lace-

daemoniis ipsis, quodcumque animo tuo libitum est.

Nam istum cophinulum ego non deseram unquam.

340 DIC. Jam mihi lapides primum effundite humi.

CHOR. Ecce jacent humi; tu etiam depone gladium.

DIC. Sed videndum, ne in palliis forte sedeant lapides.

CHOR. Excussi sunt humi: nonne vides me excutientem?

Sed ne mihi tergiverferis; verum depone gladium.

Iste

πίος, dum fervet iracundia. Comicus in Thesmophoriaz. vl. 473. & 475. τὸ μὴ — ἐξουμισθῆαι σπῆλαι — ἡ θαυμάσιον ἴσ', ἀδ' ἰπρίων γολῆν. ubi vide Notam.

vl. 324. Διζήμεαι] Euripides in Bacchis vl. 351. Μάλιστ' ἄρ' ἐν δίζημαι θράσας τὰδα. Maxime enim ipsum molestabo hoc faciens. Idem in Medea vl. 817. ἔτα γὰρ αὖ μάλιστ' ἀγχιβία πόσις. Sic enim maxime cruciabitur maritus. Vide hic in Acharn. vl. 1.

vl. 328. Ἐχὺ τῷ] Male Edd. ἔχῃ τῷ. vl. 329. Ἡ σὶ τῷ] Ita recte Edd. pristinae; non ἢ σὶ τῷ, ut nuper.

vl. 331. Εἰσομαι] Adscribam Scholia latine conversa: Corbem carbonarium profert, quem ait Acharnensem esse popularem perquam facere. Imitatur autem in rebus ludicris arduos Tragoediarum casus; nam & Telephus, secundum Aeschylum, ut a Graecis salutem consequeretur, Orcissem interceptum secum tenebat. Simile quid Comicus in The-

smophoriazisti fecit; nam & ibi Mnestlocbus, cui periculum a mulieribus imminabat; utrem vini, quasi infantem mulieris cujusdam rapit, & vult occidere. Vide in Thesmoph. ad vl. 697.

vl. 334. Κίραχθ', ἰζὼ γὰρ ἐν ἀκίσσημαι] in Thesmoph. vl. 702. κίραχθι τῦρο δ' ἠδίστοτε σὺ ζωμῆς. Hic est locus, quem paulo ante ex Scholiaste dixi similem esse praesenti.

vl. 340. Ἐξήρισται] Derivatur ab ἔραξ & in terram. vl. 342. Ἐν τοῖς πελάσσι ἐγκαθύνται περὶ λίθων] Oblique ipsos Acharnenses vocat lapides; nam & ipsi erant in palliis, in quibus lapides habebant.

vl. 344. Ἀλλὰ μὴ μοι πέρρασι] Alexis apud Athenaeum IV. p. 170. Καὶ μὴ προέσσειε ἰνταῦθα μοι, μὴ δ'. Οὐκ ἔχω. Ἀλλὰ γὰρ γὰρ ἔδωκε. Sic ut mihi excusationes dic esset, nec illud: Non habeo; Sed quae opus sunt eloquent. Sophocles in Antigona vl. 583. μὴ περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ ἐν κομίζῃ σίσου. Ne amplius moras necito, sed ducite eam intra.

345 Ὡς ὅδε γε σιφὸς ἅμα τῇ τροφῇ γίνε[το].

ΔΙΚ. Ἐμέλλετ' ἄρα πάντες ἀνασεύειν βοῆς,

Ὀλίγη τ' ἀπέθανον ἀνθεκτες Παρναάσιοι,

Καὶ ταῦτα διὰ τ' ἀτοπίας τῆ δημοτῶν.

Ἵπὸ τῆ δέης δὲ τῆ μαείλης μαι συχλῶ

350 Ὁ λάγκ[ος] ἐνεπίλησεν, ὡσαύτ' οἱπία.

Δεινὸν γὰρ ἔπος ὀμφακίαν πεφυκείαν

Τὸν θυμὸν ἀνδραῖν, ὡς βάλλειν κ' βοᾶν,

Ἐθέλειν τ' ἀκῦσαι μηδὲν ἴσαι ἴσῳ φέρον,

Ἐμῶ θείοντ' ὑπὲρ ὀπιζήντε λέγειν

355 Ἵπὲρ Λακεδαιμονίων ἀπανθ', ὅσ' ἂν λέγω.

Καὶ τοι φιλῶ γε τ' ἐμῶ ψυχλῶ ἐγώ.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ἠ.

ΧΟΡ. **Τ**ῖν ἔ λέγεις, τὴν πίξηνον

Ἐξενογλῶν θύραζ,

Ὁ, π ποτ', ὦ χέτλιε,

360 Τὸ μέγα τῶτ' ἔχεις;

Πόθ' γὰρ πάνυ με,

Ὁ, π φωνεῖς, ἔχθ.

Ἄμ' ἤσθ' αὐτὸς τ' δικίω διαείσω,

Θεῖς δεῦρο τὴν πίξιμον, ἐγχείρῃ λέγειν.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ, ΣΤΙΧΩΝ 10'.

365 ΔΙΚ. **Ι**δὲ θεῶσθε, τὸ μὲν ὀπιζήμιον τοδὶ,

Ὁ δ' ἀνῆρ ὁ λέξων ἔτσι, τυμβωτοσί.

Ἄμέλι, μὰ τ' Δί' ὅσῃ ὀασπιδόσμου.

Λέξω

vf. 346. Ἐμέλλετ' — ἀνασεύειν βοῆς] Ex Scholiis: ἐμέλλετ' ἔπειτα μετὰ βοῆς ἀνασεύειν. ἄς τις τὰ λαρεῖς ῥήθεις μετὰ βοῆς μελλόντως γίνεσθαι. Eratis vos cum clamore commoueri. quasi dicat: Corbini fractio erat clamorem & strepitum editura. Haec dicit, corbino in terram dejecto, ut effunderentur carbones.

vf. 347. Ὀλίγη τ' ἀπέθανον] Infra vf. 380. ὀλίγη πᾶν ἀπαλώμενη.

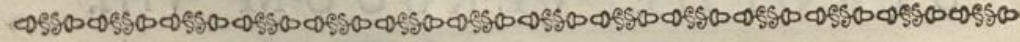
vf. 349. Τῆς μαείλης μαι συχλῶ] Vide ad Plutum vf. 694.

vf. 350. Ἐνεπίλησεν] Ita recte edd. pristinae; non ἐπεπίλησεν, ut super.

ibid. Ἐπιζήμιον] In Nubibus vf. 410. εἴτ' ἔχαριτες διαλακίσσασα πρὸς αὐτὸν τῶν θηλαμῶν με προσετίθει.

vf. 353. Ἴσον ἴσῳ φέρον] Scholiastes: ἀντὶ τῆς, δίκαιον, καὶ ἴσῳ, i. e. iustum & aequum. Metaphora a mistura vini cum aequali portione aquae, ut idem ait. Dicitur vinum φέρον, ferre & admittere, tot vel tot aquae portiones: in Equitibus vf. 1182. ἔχει καὶ πῖνῃ κικραμένῃ τρία καὶ δύο. deinde alter: ἄς πῶς, ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρον καλῶς.

Λέξω δ' ὑπὲρ Λακεδαιμονίων, ἃ μοι δοκεῖ.
 Καὶ τοι δέδωκε πολλά· τὴς τε γὰρ πρόπυς
 370 Τὴς τ' ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σφόδρα,
 Ἐάν τις αὐτὸς βύλογῃ, ἢ τ' πόλιν,
 Ἄτης ἀλαζόν, ἢ δικαία κἀδικα.
 Κάνταῦθα λαθάνουσ' ἀπεμπολάμενοι.
 Τῶν τ' αὖ γερόντων οἶδα τὰς ψυχὰς, ὅπ
 375 Οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο, πλὴν ψήφω δακεῖν.
 Αὐτὸς τ' ἐμαυτὸν ὑπὸ Κλέωνος ἃ παθόν,
 Ἐπίσταμαι, ὡς τ' ἐπέρουσι κωμῳδίαν.
 Εἰσεκλύσας γὰρ μ' εἰς τὸ βελβυτήλειον
 Διέβαλε, ἢ ψυδῆ κατεγλώττιζέ με,
 280 Κἀκυκλοσόρφ, κἀπλωει ὥτ' ὀλίγη πᾶν
 Ἀπαλόμην, μολινοπραγμοιέμενον.
 Νῦν εἶ με φῶτον, πλὴν λέγειν, εἴσατε
 Ἐισκιδάσασθαι μ' οἶον ἀθλιώτατον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ἠ.

ΧΟΡ. **Τ**ι ταῦτα φρέφει, τεχνάζει τε,
 385 Καὶ ποιεῖεις τεύξας.
 Λαβὲ δ' ἐμῷ γ' ἐνεχε
 Παρ' Ἱερωνύμω
 Σκοτοδασυπικνότεργα
 Τῶν Αἰδου κυλιῶ.
 390 Εἴτ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σισίφω,
 Ὡς σιῆψιν αἰ ἀγῶν εἶτ' ὄσα ἐσδέξε.

ACTUS

vf. 370. & 371. Χαίροντας σφόδρα εἰν τις αὐτὸς αὐτοῦ] In Equitibus vf. 1111. ad populi personam: Σαπυρόμενός τε χαίρει, καὶ καταπτόμενος.
 vf. 372. Καὶ δικαία κἀδικα] Vide ad Equites vf. 256.
 vf. 373. Λαθάνουσ' ἀπεμπολάμενοι] Ad eandem rem utitur verbo παλῆν in Pace vf. 732. Τὸν πρόπον παλῆμενον τὸν αὐτὸν ἐκ ἰλιθιαν. Verbo ἀπεμπολῶν similiter utitur Eurip. in Troad. vf. 973. ὥσθ' ἢ μὲν ἄρ' ἄρ' βυρβάρους ἀσημπύλα. Ut haec quidem Argos barbaris proderet. quem locum citavit Cl. Kusterus.
 vf. 375. Οὐδὲν βλέποντες ἄλλο, πλὴν ψήφω δακεῖν] In Vespis vf. 343. ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλάτω. quod idem est. Alexis apud Athenaeum IV. p. 134. Ἀπὸ συμβολῶν ἔπνον, ὀρχεῖσθαι μόνον βλάποντες, ἄλλο δ' ἄδιν. — De symbolis rotabant nihil aliud spectantes & cupientes quam saltare Epicrates apud eundem XIII. p. 570. Αὐτὰ δὲ Λαίς ἀργός ἐστ' καὶ πότις, τὸ καὶ ἡμέραν ὄρασα πίνω κροθίνην Μόνοι. — Haec autem Laïs ignava est & bibax, quotidie tantum ad edendum & bibendum spectant.

Ibid. Ψήφω δακεῖν] Calculum contra aliquem ferendo, condemnando: verbum δακεῖν metaphorice, ut saepe alias. Notat autem hic etiam τὸ φιλόδοκον Atheniensium; de qua re ex professo edidit Vespis.
 vf. 376. Ἐπὸ Κλέωνος ἃ παθόν] Hoc propter Comœdiam Babylonios dictam passus est Aristophanes, ut ait Schollastes, in qua visus est laedere quosdam ex Magistratibus & ipsum Cleonem; idque praesentibus peregrinis, ut infra apparet vf. 501. ἢ γὰρ μὲν καὶ τὸν διαβαλεῖ Κλέων, ὅτι ξηρὸν παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω. Hujus rei meminit etiam in Vespis vf. 1276. νῦν καὶ Κλέων μ' ὑπετάραξεν ἰπικεῖμενον, καὶ μὲν καί τις ἐνίστι.
 vf. 380. Κἀκυκλοσόρφ] In Equitibus de eodem Cleone vf. 137. κερράλης Κυκλοσόρφ φωνῆν ἔχων. Ubi vide Notam.
 Ibid. Κἀπλωει] In Pluto vf. 1062. πλυνὴν μὲ ποίω.
 Ibid. & 381. Ὀλίγη πᾶν ἀπαλόμην] In Nubibus vf. 721. ὀλίγη φρέφει γαζήνμα.
 vf. 383. Ἐισκιδάσασθαι] Caprat occasionem ridendi Euripidem; dum pannis instar mendici se vult ornare, quos

...
 385
 ...
 390
 ...

- Dicam autem pro Lacedaemoniis, quae mihi videantur;
 Quamvis multa timeam: nam & animi
 370 Agricoliarum scio quam valde gestiant,
 Si ipsos & urbem laudet aliquis
 Homo arrogans, quo jure qua injuria.
 Atque hic tum non advertunt se venundari.
 Et senum novi ingenium, ut
 375 Nihil spectent, quam calculo ut mordeant;
 Et ipse quid a Cleone sim passus,
 Scio propter comoediam praeterito anno exhibitam;
 Nam me protractum in senatum
 Calumniabatur, & falsa effutiebatur contra me,
 380 Et me quasi torrens rapiebat, & maledictis perfundebatur: ut parum abesset
 Quin perirem, foedatus ejus accusatione. calumniis.
 Nunc igitur primum, antequam verba faciam, finite
 Me amirari in modum hominis miserrimi.

ANTISTROPHE VERSUUM VIII.

- 385 **C**HOR. Quid tam versute & dolose moliris,
 Atque moras neclis?
 Sumas per me licet
 Ab Hieronymo
 Umbrosam illam & hirsutam
 Plutonis galeam.
 390 Deinde expande machinationes Sisyphi,
 Nam istud certamen nullam excusationem admittet.

SCENA

quos pannos ab illo mutuari vult: occurrit & infra vl. 435. — vl. 384. Στρίψαι, τρυφήν] Secundae personae, Attice. Quorsum istae strophae & iecónae? vl. 385. Τρυφάς] Sophocles in Oedipo Tyranno vl. 1170. Ἄνθρωπος ὅς, ὡς ἴσμεν, ἰς τρυφάς ἔτα. Homo iste, ut videtur, ambages sedatur. ubi Scholia: βραδύτητα, καὶ διατρυφάς, καὶ ἀναβολάς τarditatem, moras, & dilationes. Idem in Antigona vl. 1090. ἔμακρὰ χρόνος τρυφῆ. post elapsum breve tempus. Aeschylus in Agam. vl. 640. ἄξιαν τρυφῆν ἔχει. meretur, ut quis ei tempus & otium impendat. vl. 387. Πᾶς Ἱερώνυμος] Iste erat admodum hirsutus; Scholia: ἰσχυροτάτος δὲ ὡς πάντων κομῶν διότι τῆς Αἰδῆος κομῆς ἴσῃ αὐτῶν [ἔχει], πᾶσις κομμῶς τὸν κομῶντα. Traducebatur in Comoediis, tanquam nimis comatus; propterea dicit eum [habere] Plutonis Galeam, comico ridens hominem valde indigentem tonsore. de Plutonis galea vide Notam seq. De isto Hieronymo Comicus in Nubibus vl. 348. ἄριστος τῶν τῶν λατῶν τῶντων, εἰς τὴν τὴν Ἐπιφάνειαν. Ubi Scholia inter alia: Ἱερώνυμος δὲ λέγει τὸν Διθυραμβοποιῶν

— λατῶν δὲ εἶχε τὸ σῶμα. Hieronymum dicit, Poëtam ditbyrambicum: — erat autem isto corpore hirsuto. vl. 389. τὴν Αἰδῆος κομῆν] Est proverbium, & significat ἀεργίαν, ut exponit Scholiastes Pindari ad Nemeorum X. l. c. invisibilitatem. Dicuntur ergo Αἰδῆος κομῆν λατῶν, sive προκαλέσθαι, qui videri non volunt. Euripidis Scholiastes ad illud in Oreste vl. 467. τίνα σκότον λάλα προσιπῶ; scribit: πῶς Αἰδῆος κομῆν, καὶ πῶς νῆρῶν προκαλέσθαι, ἵνα μὴ ὁρώμεν ὑπὸ τῆς γέροντος; quam Plutonis galeam, & quam nubem mihi praetendam, ne videar a senes Comicus autem hoc loco dicere vult: Per me licet ita te involvas pannis, ut nec videri possis; ut Hieronymi facies prae pilis videri non potest. vl. 390. Σίσυφον ὑπερῶν] Scholia: Δοίμων τινὰ καὶ πάντοτε παραδιδόσκον ἢ πᾶν τὸν Σίσυφον, διὰ μὲν λέγοντες πᾶς Ὀμήρου διδίδαι μῆναι Σίσυφῶν, ὅς κερδῆς ἐπιχθονίων, ἔπειτα ἀδελφῶν. Scirem quendam & callidum hominem poëtae tradiderunt fuisse Sisyphum, ex una voce ab Homero edocui, qui inquit: Sisyphus, qui inferrimus omnium in terra hominum fuit.

ACTUS SECUNDI

Τρίμετροι Ίαμβικοί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

- ΔΙΚ. **Ω**ρα 'στὴν ἤδη καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν,
 Καὶ μοι βαδίτε' ἐστὶν ὡς Εὐειπίδην.
 Παῖ, παῖ. ΚΗΦ. Τίς ἔστ'; ΔΙΚ. 'Ἐνδον ἔσ' Εὐειπίδης;
 395 ΚΗΦ. Οὐκ ἔνδον, ἔνδον ἐστίν, εἰ γιάμην ἔχεις.
 ΔΙΚ. Πῶς ἔνδον, εἴτ' οὐκ ἔνδον; ΚΗΦ. 'Ορθῶς, ὦ γέρον·
 'Ο νῆς μὲν ἔξω συλλέγων ἐπύλλια,
 Οὐκ ἔνδον· αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ
 Τρυγαδίαν. ΔΙΚ. 'Ω τεισμακᾶει Εὐειπίδην,
 400 'Οὐδ' ὁ δὲλ' ἔγωγε σαφῶς ἀπεκείνατο.
 'Ἐκχέλευσον αὐτὸν. ΚΗΦ. 'Ἄλλ' ἀδύνατον. ΔΙΚ. 'Ἄλλ' ὅμως·
 Οὐ γὰρ ἀν' ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τ' ἄρ' ἄρα.
 Εὐειπίδην, Εὐειπίδιον,
 'Υπάκουσον, εἴτ' ἄρ' ἄρα δὴ ποτ' ἀνθρώπων νινί·
 405 Δικαίόπολις χελεῖ σε, Χολμίδης ἐγώ.

ACTUS SECUNDI

Τρίμετροι Ίαμβικοί.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

- ΕΥΡ. **Α**λλ' ἔρχομαι.
 ΔΙΚ. 'Ἄλλ' ἐκκυκλήθητ'. ΕΥΡ. 'Ἄλλ' ἀδύνατον. ΔΙΚ. 'Ἄλλ'
 ὅμως. ΕΥΡ.

vf. 392. 'Ωρα 'στὴν ἤδη καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν] Ex Telepho Euripidis: ὡς δὲ θυμὸν κρίσσοι γιάμην ἔχειν· tempus est, ut consilio vincas iracundiam. Aristophanes apud Athenaeum X. p. 422. ὡρα βαδίσει μοι 'στὴν πρὸς τὸν θεοπότην· tempus est, ut ad herum eam.

vf. 393. 'Ως Εὐειπίδην] Pro πρὸς. Vide Notam anteced. Mutata jam in Scena ostenditur domus Euripidis.

vf. 394. ΚΗΦ.] Cephalopho servus Euripidis prodit, quem dixi ad Ranas aditasse Euripidem in scribendo.

vf. 395. Οὐκ ἔνδον, ἔνδον ἐστίν] Est ἔξω μωρον, cum contraria dicuntur de eodem, diverso respectu. Ridet au-

tem Euripidem, quia saepe illa figura utitur; ut v. gr. in Hippolyto vf. 1034. ἰσωρῆνισον, εἰ ἔχουσα σωροειή. In Phoenissis vf. 279. πῶσιθα μὲν τοι ματρὶ καὶ πέποιθ' ἄμα. In Iphigenia Taurica vf. 512. φῶζω τρέπον γὰρ δὴ τιν ἔχ' ἰκάν, ἰκάν. In Helena vf. 137. τεινᾶσι καὶ τεινᾶσι. In Alceste vf. 521. ἔστιν τε καὶ ἔστ' ἔστιν. Ibidem vf. 139. καὶ ζῶσαν ἰππὶν καὶ θάνατον ἔστι σοι· deinde alter: καὶ πῶς ἀν' αὐτὸς καθάτοι τε καὶ βίητοι;

vf. 397. 'Ο νῆς μὲν ἔξω] Euripides in Ione vf. 251. οἶκος δὲ τὸν νῦν ἔσχειν, ἰθάδ' ὑπὸ πύρ'· domi autem mentem habebam quomvis hic esset.

vf. 389.

SCENA TERTIA.

Senarii Iambici.

DICAEOPOLIS, CEPHISOPHO.

DIC. Tempus nunc est, ut animum fortem capiam:
Et mihi adeundus est Euripides.

Puer, puer! CEPH. Quis iste? DIC. Intus estne Euripides?

395 CEPH. Non intus, intus est: si mentem habes.

DIC. Quomodo intus, & rursus non intus? CEPH. Recte, ô senex,
Animus foris est colligens versiculos,

Non intus; ipse autem intus in sublimi loco facit

Tragoediam. DIC. ô ter beate Euripides,

400 Quando servus tam perspicue respondit.

Evoca ipsum. CEPH. At hoc fieri nequit. DIC. Attamen:

Non enim abierim; sed pulsabo januam.

Euripides, Euripides.

Ausculta mihi, si unquam *auscultasti* cuiquam:

405 Dicaeopolis vocat te, Chollides ego inquam.

SCENA QUARTA.

Senarii Iambici.

EURIPIDES, DICAEOPOLIS, CEPHISOPHO.

EUR. Sed non est otium.

DIC. Saltem conspiciendum te nobis da. EUR. Sed id fieri non potest.

DIC. Attamen.

EUR.

vf. 398. Ἀναβάδην] Scholiastes: ἐπι ὑψηλῆ τόπῳ καθήμενος. in loco sublimi sedens. Nempe quasi per machinam ostenditur Euripides; ut Socrates in Nubibus vf. 218. ἐπι κρημαθραῖς.

vf. 403. Εὐριπίδῃ. Εὐριπίδων] In Nubibus vf. 222. ὦ Σόκρατες, ὦ Σωκρατίδων.

vf. 404. Εἰς τὴν δόμον ἀνθρώπων τινί] In Nubibus vf. 354. καὶ νῦν, εἰς τὴν τινί καὶ ἄλλῃ, ἀγαθὴν ἡμεῖς καὶ σοὶ φωνῆν.

Vide ad Pacem vf. 301.

vf. 405. Χολλίδης] A pago quodam Attico. Simul al-

ludit ad χαλδῆς, claudus, ut Scholiastae placet; quasi se dicat esse claudum, ut Euripidem benevolentio- rem habeat, qui velut amaret claudos, multos tales in tragœdiis introduxit; ut mox patebit.

vf. 407. Ἄλλ' ἐκκεκλήθητι] Ἐκκεκλήθη dicebatur machina, na quaedam rotas habens, cujus conversione res populo spectandae exhibebantur; teste Polluce IV. 128. & Scholiaste Comici ad praesentem locum. Hinc ἐκκεκλήθη, absolute interdum ponitur pro, in modum profertur. Ex Notis Kufferi ad Thesmoph. vf. 192.

ACTUS SECUNDI

Τρίμετροι Ίαμβικοί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

- ΔΙΚ. **Ω**ρα ἔτιν ἤδη καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν,
 Καὶ μοι βαδίτε ἔτιν ὡς Εὐειπίδην.
 Παῖ, παῖ. ΚΗΦ. Τίς ἔστι; ΔΙΚ. Ἐνδον ἔστ' Εὐειπίδης;
 395 ΚΗΦ. Οὐκ ἔνδον, ἔνδον ἔστιν, εἰ γιάμην ἔχεις.
 ΔΙΚ. Πῶς ἔνδον, εἴτ' οὐκ ἔνδον; ΚΗΦ. Ὁρθῶς, ὦ γέρον·
 Ὁ νῆς μὲν ἔξω συλλέγων ἐπύλλια,
 Οὐκ ἔνδον· αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ
 Τρυγαδίαν. ΔΙΚ. Ὡ τεισμακᾶει Εὐειπίδη,
 400 Ὅθ' ὁ δὲ λῶ ἔγωσι σαφῶς ἀπεκείνατο.
 Ἐκχέλευσον αὐτὸν. ΚΗΦ. Ἄλλ' ἀδύνατον. ΔΙΚ. Ἄλλ' ὅμως·
 Οὐ γὰρ ἀν' ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τὴ θύραν.
 Εὐειπίδη, Εὐειπίδιον,
 Ὑπάκουσον, εἴτ' ἄν ποτ' ἀνθρώπων νῆι·
 405 Δικαιόπολις χελεῖ σε, Χολμίδης ἐγώ.

ACTUS SECUNDI

Τρίμετροι Ίαμβικοί.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

- ΕΥΡ. **Α**λλ' ἔρχομαι.
 ΔΙΚ. Ἄλλ' ἐκκυκλήθητ'. ΕΥΡ. Ἄλλ' ἀδύνατον. ΔΙΚ. Ἄλλ'
 ὅμως. ΕΥΡ.

vf. 392. Ὡρα ἔτιν ἤδη καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν] Ex Telepho Euripidis: ὡς δὲ θυμὸν κρίσασα γιάμην ἔχειν· tempus est, ut consilio vincas iracundiam. Aristophanes apud Athenaeum X. p. 422. ὡρα βαδίσει μοι εἰ πρὸς τοῦν θεοπότην· tempus est, ut ad herum eam.

vf. 393. Ὡς Εὐειπίδην] Pro πρὸς. Vide Notam antecedd. Mutata jam in Scena ostenditur domus Euripidis.

vf. 394. ΚΗΦ.] Cephalopho servus Euripidis prodit, quem dixi ad Ranas aditasse Euripidem in scribendo.

vf. 395. Οὐκ ἔνδον, ἔνδον ἔστιν] Est ἔξω μωρον, cum contraria dicuntur de eodem, diverso respectu. Ridet au-

tem Euripidem, quia saepe illa figura utitur; ut v. gr. in Hippolyto vf. 1034. ἰσωρόνησον, εἰ ἔχουσα σωροειή. In Phoenissis vf. 279. πῶποθα μὲν τοι ματρὶ καὶ πῶποθ' ἄμα. In Iphigenia Taurica vf. 512. φῶζω τρέπον γὰρ δὴ τιν ἔχ' ἰκάν, ἰκάν. In Helena vf. 137. τῆθῆσι καὶ τῆθῆσι. In Alceste vf. 521. ἔστιν τε καὶ ἔστ' ἔστιν. Ibidem vf. 139. καὶ ζῶσαν ἰππῆν καὶ θάνατον ἔστι σοι· deinde alter: καὶ πῶς ἂν αὐτὸς καθάτοι τε καὶ βῆτοι;

vf. 397. Ὁ νῆς μὲν ἔξω] Euripides in Ione vf. 251. οἶκος δὲ τὸν νῆν ἴσχοι, ἰθάδ' ὑπὸ πύρ· domi autem mentem habebam quomvis hic esset.

vf. 389.

SCENA TERTIA.

Senarii Iambici.

DICAEOPOLIS, CEPHISOPHO.

DIC. Tempus nunc est, ut animum fortem capiam:
 Et mihi adeundus est Euripides.
 Puer, puer! CEPH. Quis iste? DIC. Intus estne Euripides?
 395 CEPH. Non intus, intus est: si mentem habes.
 DIC. Quomodo intus, & rursus non intus? CEPH. Recte, ô senex,
 Animus foris est colligens versiculos,
 Non intus; ipse autem intus in sublimi loco facit
 Tragoediam. DIC. ô ter beate Euripides,
 400 Quando servus tam perspicue respondit.
 Evoca ipsum. CEPH. At hoc fieri nequit. DIC. Attamen:
 Non enim abierim; sed pulsabo januam.
 Euripides, Euripides.
 Ausculta mihi, si unquam *auscultasti* cuiquam:
 405 Dicaeopolis vocat te, Chollides ego inquam.

SCENA QUARTA.

Senarii Iambici.

EURIPIDES, DICAEOPOLIS, CEPHISOPHO.

EUR. Sed non est otium.
 DIC. Saltem conspiciendum te nobis da. EUR. Sed id fieri non potest.
 DIC. Attamen. EUR.

vf. 398. Ἀναβάδων] Scholiastes: ἐπι ὑψηλῆ τόπῳ καθήμενος. in loco sublimi sedens. Nempe quasi per machinam ostenditur Euripides; ut Socrates in Nubibus vf. 218. ἐπι κρημαθραῖς.

vf. 403. Εὐριπίδῃ. Εὐριπίδων] In Nubibus vf. 222. ὦ Σόκρατες, ὦ Σωκρατίδων.

vf. 404. Εἰς τίς δόμων ἀθρώπων τῶν] In Nubibus vf. 354. καὶ νῦν, εἰς τίς τῶν καὶ ἀλλῶν, ἀγαθῶν ἢ κακοῦ φωνῶν. Vide ad Pacem vf. 301.

vf. 405. Χολλίδης] A pago quodam Attico. Simul al-

ludit ad χαλδῆς, claudus, ut Scholiastae placet; quasi se dicat esse claudum, ut Euripidem benevolentio- rem habeat, qui velut amaret claudos, multos tales in tragœdiis introduxit; ut mox patebit.

vf. 407. Ἄλλ' ἐκκυκλίθῃτε] Ἐκκύκλημα dicebatur machina quaedam rotas habens, cujus conversione res populo spectandae exhibebantur; teste Polluce IV. 128. & Scholiaste Comici ad praesentem locum. Hinc ἐκκυκλίθῃ, absolute interdum ponitur pro, in modum profertur. Ex Notis Kufferi ad Thesmoph. vf. 192.

- ΕΥΡ. Ἄμ' ἐκκυκλήσομαι καταβαίνεν δ' ἔσθολή.
 ΔΙΚ. Εὐριπίδην. ΕΥΡ. Τί λέλακας; ΔΙΚ. Ἀναβάδην ποιεῖς,
 410 Ἐξὸν καταβάδην· ὄσκι ἐπὸς χαλῆς ποιεῖς.
 Ἄταρ τί τὰ ῥάκι' ἐκ τραγωδίας ἔχεις,
 Ἐδῆτ' ἔλεεινῷ; ὄσκι ἐπὸς χαλῆς ποιεῖς.
 Ἄμ' ἀνβολῶ πρὸς τ' ἰνάτων σ', Εὐριπίδην,
 Δός μοι ῥάκιόν τι παλαιῶν δράματων.
 415 Δεῖ γάρ με λέξαι τὰ χορᾶ ῥήσιν μακρᾶν.
 Αὐτὴ δὲ θάνατον, ἦν κακῶς λέξω, Φέρει.
 ΕΥΡ. Τὰ ποῖα τρύχη; μῶν ἐν οἷς Οἰνύβης ὀδὶ,
 Ὅ δὲ δύσποτμον γαριόλιος ἠγωνίζετο;
 ΔΙΚ. Οὐκ Οἰνέως ἦν, ἀλλ' ἐγ' ἀθλιώτερος.
 420 ΕΥΡ. Τὰ ἔτι τυφλῶ Φοῖνικον; ΔΙΚ. Οὐ Φοῖνικον, ἔ.
 Ἄμ' ἕτερον ἦν Φοῖνικον ἀθλιώτερον.
 ΕΥΡ. Ποίας πότ' ἀνῆς λακίδας αἰτεῖται πέπλων;
 Ἄμ' ἢ Φιλοκλήτη τὰ ἔτι πτωχῶ λέγεις;
 ΔΙΚ. Οὐκ· ἀλλὰ τῆς πολὺ πολὺ πτωχότερος.
 425 ΕΥΡ. Ἄμ' ἢ τὰ δυσπιτῆ θέλεις πεπλώματα,
 Ἄ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χαλὸς ἔτοσί;
 ΔΙΚ. Οὐ Βελλεροφόντης, ἀλλὰ κακῆν μὲν ἴω
 Χαλὸς, πρῶσαιτῶν, τρωμύλον, δεινὸς λέγειν.
 ΕΥΡ. Οἶδ' ἄνδρα, Μυσοῖν Τηλέφον. ΔΙΚ. Ναὶ Τηλέφον.
 430 Τῆς δὲ, ἀνβολῶ σε, μοι τὰ σπάργανα.
 ΕΥΡ. ὦ παῖ, δὲς αὐτῶ Τηλέφου ῥακώματα.
 Κεῖται δ' ἄναθεν τ' Ουεφείων ῥακῶν,
 Μεταξὺ τ' Ἰνῆς. ΚΗΦ. Ἴδεν ταυτὶ λαβέ.
 ΔΙΚ. ὦ Ζεῦ διόπτρα ἢ κατόπτα πανταχῆ.
 435 Ἐισκθάσασθαι μ' οἷον ἀθλιώτατον.
 Εὐριπίδην, ἐπειδὴ ἄρ' ἐχαρίσω μοι ταδὶ,
 Κακῆνὰ μοι δὲς τὰ κόλθητα τ' ῥακῶν,
 Τὸ πιλίδιον πρὸς τ' κεφαλῶν τὸ Μύσιον.

Δεῖ

vf. 411. Οὐκ ἐπὸς χαλῆς ποιεῖς] Facete; quasi propterea multi sunt claudi in Euripidis tragoediis, quia ex sublimi loco, ubi Euripides scribit, delapsi, cras fragerint. In Pace vf. 146. ad illum, qui super machina in coelum est volaturus, dicitur: ἐκίνο τῆρι, μὴ σφαλῆς καταρῆνις ἐντῦθεν· ἴτα χαλὸς ἂν Εὐριπίδην λόγον παρασχῆς, καὶ τραγωδία γένηται.
 vf. 414. ῥάκιον] Observa Synonyma: vf. 432. ῥάκιον.
 vf. 411. ῥάκιον. vf. 431. ῥακώματα. vf. 422. λακίδες πέπλων.
 vf. 425. δυσπιτῆ πεπλώματα. vf. 417. τρύχη. vf. 430. σπάργανα.
 vf. 416. Αὐτὴ δὲ θάνατον] Quia est peroraturus ὕμνον

ἐπιχθόνιον. supra vf. 317.

vf. 417. τρύχη] Posidippus in Epigrammate apud Athenaeum X. p. 414. Χαλῆς ἐν τρύχη Πηλοπονησίου. In locum Pellenicis frusto. Euripides in Electra vf. 501. τρύχη τῶν ἰμῶν πέπλων. Ceterum ridet Euripidem, quia multos introduxerit pannos in tragoediis.
 vf. 422. λακίδας — πέπλων] Euripides in Troadibus vf. 497. τρωχῆδ' ἐπέπλων λακίδματα. Aeschylus in Choephoris vf. 25. λιποθήβοι ὑψισμάτων λακίδας. Eurip. in Troad. vf. 1025. πέπλων ἱερίπια· vestium rudera.
 vf. 424. Πτωχότερος] Timocles loco citato: — ὁ μὲν γὰρ ἂν πτωχότερον αὐτὸ καταμαθῆναι τὸν Τηλέφον Γενόμαστος,

Eur.
 Dic.
 410 Cur
 Sed i
 Veste
 Sed o
 Da n
 415 Nam
 Haec
 Eur.
 Senex
 Dic.
 420 Eur.
 Sed al
 Eur.
 Nifi fo
 Dic. I
 425 Eur.
 Quae I
 Dic.
 Claudu
 Eur. No
 430 Hujus c
 Eur. T
 Jacent
 Mediae
 Dic. o
 vestes
 435 Ad ita c
 Quando
 Da mihi
 Pileolum

- EUR. Sed me ostendam: descendendi autem non est otium.
 DIC. Euripides. EUR. Quid vociferaris? DIC. In superiori loco facis tragoedias,
 410 Cum in inferiore idem liceat: non temere est, quod claudos fingis.
 Sed numquid pannos illos tuos habes ex tua tragoedia,
 Vestem miserabilem? non temere est, quod claudos fingis.
 Sed obsecro te per genua, mi Euripides,
 Da mihi panniculum aliquem veteris fabulae:
 415 Nam me oportet recitare choro longam orationem.
 Haec autem mihi mortem affert, si dixero male.
 EUR. Quasnam vestes attritas? num illas in quibus Oeneus iste,
 Senex infelix certavit?
 DIC. Non Oenei erant, sed adhuc miserioris.
 420 EUR. Num Phoenicis illius caeci? DIC. Non Phoenicis, non,
 Sed alius quidam erat Phoenice miserior.
 EUR. Quasnam homo iste laceras petit vestes?
 Nisi forte Philoctetae illius mendici dicis vestes.
 DIC. Non: sed multo mendicioris isto.
 425 EUR. Numquid fordida illa vis indumenta,
 Quae Bellerophontes habuit iste claudus?
 DIC. Non Bellerophontes; sed & ille quidem erat
 Claudus, mendicus, garrulus, peritus dicendi.
 EUR. Novi hominem, Telephum illum e Mysia dicis. DIC. Telephum inquam.
 430 Hujus da mihi obsecro lacera velamina.
 EUR. Tu, puer, da ei pannosas Telephi vestes.
 Jacent autem supra Thyesteos pannos,
 Mediae inter Inūs *fragmenta*. CΕΡΗ. En accipe.
 DIC. ô Jupiter, qui omnia perspicis & specularis, quam perspicuae sunt hae
 vestes & perforatae:
 435 Ad ita ornandum me, ut miserimus videar.
 Quandoquidem ista, ô Euripides, indulxisti mihi,
 Da mihi & illa, quae ad pannos pertinent;
 Pileolum inquam illum Mysium circa caput.

Nam

πεινῶν, ἔδῃ τὸν πτωχὸν ἴσον φῆμι. — qui enim est pauper,
 ille pauperiorem se videns fuisse Telephum, levius fert pau-
 pertatem. Noster etiam loquitur de Telepho.

vl. 423. Φιλκλήτης] Ille insuper & claudus erat; Ti-
 mocles apud Athenaeum VI. p. 223. Καθὼς τίς ἐστὶ τὸν
 Φιλκλήτην εἰπὼν. Est aliquis claudus; ad Philoctetem respicit.

vl. 429. Μυσηὶν Τηλεφῶν] In Nubibus vl. 921. καὶ τοὺς πρό-
 τῆρος γ' ἐπ' ἄλλοις Τίδοις εἰπὼν Μυσηὶ φιλκλήτην.

vl. 434. Διόνεια καὶ κατόπλις] Si ita ponas accentum,
 sunt vocativi a Διόνειος & κατόπλιος, & construuntur cum
 Ζῷ. Si autem ponatur in antepenultima accentus, sunt
 Nominativi plurales neutrius generis a Διόνειος & κα-

τόπλιος; & sic subintelligitur vox Ζῶν, aut similis. Est
 ergo duplex sensus, quem utrumque in versione cona-
 tus sum exprimere.

vl. 435. Ἐνοικνωσασθαί με] Ordo est: Εἰς τὴν δὲ, ἐνοικνωσασ-
 θῆναι με τὰδ' ἐνοικνωσασθαί με ὡς ἀβλαβέτατον, ὅς ἐστι
 κακίστην. Id est: ὅς ἐστι ἐνοικνωσασθαί με: ut ornari possim.
 Sic illud Pindari Olymp. I. ἔμπεδον ἀμφοδράματι καλαδῶν.
 Scholiastes ibi exponit: ὅς ἐστι ἡμῶν. Non est ergo au-
 diendus Scholiastes Comici, nec alius, qui dicit: λίσσῃ
 τὸ πόνιστον.

vl. 438. Μυσίον] Nempe Telephi, qui erat Μυσηὶς. sup-
 pra vl. 429.

- Δεῖ γὰρ με δόξα πωχὸν εἶναι τήμερον,
 440 Εἶπα μὲ ἄσπερ εἰμί, Φαίναλ δὲ μή.
 Τὸς μὲ θεατᾶς εἰδέναι μὲ, ὅς εἰμ' ἐγώ.
 Τὸς δ' αὖ χορβυτᾶς ἠλιθίως παρεστάναι,
 Ὅπως ἀν' αὐτῆς ῥηματίοις σκιμαλίω.
 ΕΥΡ. Δάσω· πυκτῆ γ' λεπτὰ μηχανᾶ Φρενί.
 445 ΔΙΚ. Εὐδαιμονίης, Τηλέφω δ' ἂ γὰ φρονῶ.
 Εὖ γ', οἷον ἤδη ῥηματίων ἐμπίπλαμα.
 Ἄταρ δέομαι καὶ πωχικῆ βακχίει.
 ΕΥΡ. Τῆτι λαβῶν ἀπελθε λαῖων φαθμῶν.
 ΔΙΚ. ὦ θυμ', ὄρα's γ' ὡς ἀποθέμεθ' ὄμων,
 450 Πολλᾶν δέομαι σκλαλείων νυθ' δὴ γενῆ
 Γλίχρῳ, πρῶσαιπῶν, λιπαρῶν τ' Εὐειπίδιω.
 Δός μοι σπυρίδιον ἀσκακαυμῆιον λύχρω.
 ΕΥΡ. Τί δ', ὦ τάλας γε, τῶδ' ἔχεις πλέκεις ἔξῃ;
 ΔΙΚ. Χρέος μὲ εἶδέν· βέλομαι δ' ὁμῶς λαβῆν.
 455 ΕΥΡ. Λυπηρὸς ἴδ' ὦν, καὶ ποχόρησον δόμων.
 ΔΙΚ. Φεῦ, βὺδαιμονίης, ἄσπερ ἢ μητρὸς ποτέ.
 ΕΥΡ. Ἀπελθέ νυ μοί. ΔΙΚ. Μη, ἀλλά μοι δὸς ἐν μόνον,
 Κυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀσκακαυμῆιον.
 ΕΥΡ. Φέρε λαβῶν ταῦτ'· ἴδ' ὀχληρὸς ὦν δόμοις.
 460 ΔΙΚ. Οὐπὼ μὰ Δί' οἶδ' οἷ' αὐτὸς ἐργάζεσθαι κακῆ.
 Ἄλλ', ὦ γλυκύτατ' Εὐειπίδη, τῆτι μόνον
 Δός μοι χυτεῖδιον, σπυγγίω βεβυσμένον.
 ΕΥΡ. Ἄθροπ', ἀφαιρήσθ' με τ' τραγωδία.
 Ἀπελθε ταυτηνὴ λαβῶν. ΔΙΚ. Ἀπέρχομαι.
 465 Καὶ τοι πὶ δέξω; δεῖ γ' ἐνός, ἔ μὴ τυχῶν,
 Ἀπόλωλ'. Ἄκισον, ὦ γλυκύτατ' Εὐειπίδη.
 Τῆτι λαβῶν ἀπειμι, καὶ πρῶσαιπῶν ἐπι.
 Ἐς τὸ σπυρίδιον ἰχγά μοι Φυλλεῖα δός.
 ΕΥΡ. Ἀπολεῖς μὲ· ἰδέ σοι Φρενὴ μοι τὰ δέματ' α.
 470 ΔΙΚ. Ἄλλ' ἔχέτ', ἀλλ' ἀπειμι καὶ γ' εἴμ' ἄγαν
 Ὀχληρὸς, ἔ δοκῶν με κοιρανὸς τυγεῖν.

Οἵ

vf. 439. Δὴ γὰρ] Hunc versum cum sequente Scholiastes dicit esse ex Telepho Euripidis.

vf. 443. Σκιμαλίω] In Pace vf. 548 καὶ τὸν δορυφόρον οἷον σκιμαλίω.

vf. 445. Εὐδαιμονίης, Τηλέφω δ' ἂ γὰ φρονῶ] Scholiastes dicit esse ex Telepho Euripidis, & citat hunc versum: Καλῶς ἔχοιμι· Τηλέφω δ' ἂ γὰ φρονῶ· Bene mihi sit; Telepho autem eveniant quae ego cogito. Apud Athenaeum V. p. 186. legitur hic versus: Εἰ σοι γίνετο· Τηλέφω δ' ἂ

γὰ καὶ· Prospera tibi eveniant; Telepho autem quae ego in animo habeo. Itaque apud Comicum subauditur γίνετο: ut sit Τηλέφω δὲ γίνετο οἱ ἔγω φρονῶ. Potest etiam subintelligi: Σοὶ δὲν· Euripides in Helena vf. 1421. Οἱ δὲ σοὶ δάν οἱ ἔγω θίλω· Dii vero tibi dent quae ego volo. Sophocles in Oedipo Coloneo vf. 1120. καὶ σοὶ δὲν πόρον ὡς ἔγω θίλω· Et tibi Dii dent ut ego volo.

vf. 451. Λιπαρῶν] Aeschylus in Prometheus vf. 1003. καὶ

Nam necesse est ut mendicus videar hodie:

440 Ut sim, qui sum; sed is non videar:

Ut spectatores quidem sciant, qui sim;

Chorus autem stolidus & ignarus adstet,

Ut eum deludam voculis.

EUR. Dabo; nam prudenti animo subtilia machinaris.

445 DIC. Bene tibi fit; Telepho autem ut ego cupio.

Euge! quam plenus vocularum sum.

Sed opus est mihi etiam baculo, qualem mendici gerunt.

EUR. Cape hunc, & recede a lapideis postibus.

DIC. Vides, anime mi, ut repellar ab aedibus,

450 Multa supellectile adhuc opus habens; nunc igitur fac

Instes misere petendo, mendicando, & flagitando Euripidem.

Da mihi sportellam lychno perustam.

EUR. Quid tibi opus est plexo illo opere?

DIC. Non est mihi quidem opus; volo tamen accipere.

455 EUR. Molestum esse te mihi, scias, & ab aedibus discede.

DIC. Dii te perinde, ut matrem tuam olim, felicitent.

EUR. Abi jam. DIC. Imo da mihi unum tantum

Caliculum, cui labrum est prae fractum.

EUR. Accipe istos & aufer; scias te molestum esse aedibus.

460 DIC. Nondum scis tu profecto, quanto me damno afficias.

At ô suavissime Euripides, hoc tantum

Da mihi: ollulam *inquam* spongia obturatam.

EUR. Tu homo adimes mihi omnem tragoediam.

Cape hanc & abi. DIC. Abeo.

465 Sed quid faciam? unum adhuc est, quo indigeo, quod nisi nactus fuero

Perii. Audi ô dulcissime Euripides.

Istud *unum* si accipiam, abibo, & non accedam amplius.

In sportellam istam da mihi tenuia folia olerum.

EUR. Perdes me, in nihilum redactae sunt fabulae meae. En tibi.

470 DIC. Sed nihil amplius *petam*, verum abibo; sum enim nimis

Molestus, non reputans me odiosum regibus fieri.

Hei

Καὶ λιπαρῶν τὸν μέγα συζῆμιον Τυνηκομήμις ἐπιώμασι
χρῶν. Et instanter orabo hunc invisissimum, mulierum more
tendens supinas manus.

vf. 455. Ἀνταρὸς ἰσθ' ὤν] Euripides in Helena vf. 459.
Ὀχλητὶ ἰσθ' ὤν, καὶ τὰς ὠσθῆσιν βλά. Scito se esse molestum:
& mox ei truderit.

vf. 456. Ὄσπερ ἢ μήτηρ] Mentionem matris facit, ut
mordeat eum; mox iterum, & apertius vf. 477.

vf. 458. Κωδίσκιον] Apud Athenaeum XI. p. 479. hic

versus profertur paulo aliter: κωδίσκιον τὸ χιῶν
ἀποκνημμένον. EX NOTIS KUFFERI.

vf. 468. Ἐξ τὸ στυρίδιον] Huc spectat locus ille Laër-

iii in Cratete, Lib. VI. Sect. 37. Θεωρούμενος ἐν τῷ Τυ-

γῆλλα Τήλεφον στυρίδιον ἔχοντα, καὶ τὰλλα ὑπὸν, ἀλλὰ

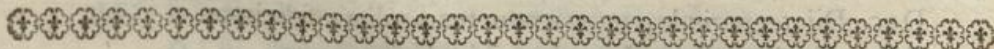
ἐπὶ τὸν Κουκκὺ φιλοσοφῶν. Illum, cum vidisset in quadam

tragoedia Τηλεφῶν sportellam habentem. & ceteroquin

odiosum, contulisse se ad Cynicam Philosophiam. EX NO-

TIS KUFFERI.

- Οἱ μοι χακοδαίμων, ὡς ἔπιλωλ' ἐπελαθόμεν,
 Ἐν ᾧ πῆρες ἔστι πάντα μοι τὰ πρᾶγματα.
 Εὐειπίδιον γλυκύτατον, ὦ Φιλτάπον,
 475 Κάκις' ἄπολοιμέω, εἴ π' ἴσ' αἰτήσαιμ' ἔπι,
 Πλὴν ἔν μόνον, τετὶ μόνον, τετὶ μόνον.
 Σχάνδικά μοι δὲς, μητρὸθεν δεδεγμένους.
 ΕΥΡ. Ἄνῃς ὑβείζῃ κλειῖε πικρὰ δωμάτων.
 ΔΙΚ. ὦ θυμ', ἀθὼ σκάνδικος ἐμποροῦτιά.
 480 Ἄρ' οἶδ' ὅσον τ' ἀγῶν' ἀγωνεῖ τάχα,
 Μέλλων ὑπὲρ Λακεδαίμονιων ἀνδρῶν λέγειν;
 Πρέβαινε νῦν, ὦ θυμέ· γραμμὴ δ' αὐτῆι.
 Ἔσηκας; ὅσα εἰ καταπίων Εὐειπίδιω;
 Ἐπήνεσ'. ἄγε νῦν, ὦ τάλαινα καρδία,
 485 Ἄπελθ' ἐκείσε, κἄτα τὴν κεφαλὴν ἐκεί.
 Παράχας, εἰπῆσ' ἅτ' ἂν αὐτῆι σοὶ δοκεῖ.
 Τόλμησον, ἴθι, χάρησον' ἀγαμυ καρδίας.

ACTUS SECUNDI

ΧΟΡΟΣ, ΗΜΙΧΟΡΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΧΟΡ. **Τ**ὶ δράσεις, τί Φήσεις;
 Ἴθι νῦν ἀνάσχυτος

- 490 ὦν, σιδηρῆς τ' ἀνῆς,
 Ὅπισ' ὠδραχῶν τῆ πόλῃ τ' αὐχένα,
 Ἄπασι μέλλεις εἰς λέγειν τὰ ναντία.
 ΗΜ. Ἄνῃς ε' τρέμῃ τὸ πρᾶγμα.
 Εἶα νῦν, ἐπειδή πῆρες
 495 Αὐτὸς αἰρεῖ λέγειν.

ΔΙΚ.

vf. 477. Σκάνδικά μοι δὲς μητρ.] „Ad hunc locum pu-
 to respexisse Plinium Histor. Nat. XXII. c. 22. ubi ait:
 „Haec est (de scandice loquitur) quam Aristophanes Eu-
 ripidi Poetae objicit joculariter; matrem ejus ne olus qui-
 dem legitimum vendidisset, sed scandicem.” Ex Notis
 Kufferi. Vide ad Equites vf. 19.

vf. 482. Γραμμὴ δ' αὐτῆι.] Scholia: ἀρχὴ, ἀφίτησις, ἢ
 λογομύθη βαλδία. ἐν μεταφορῇ τῶν δραμιῶν. Principium, car-
 ceres, qui & repagula dicuntur. Metaphora a cursoribus.
 Comicus in Vesps. vf. 545. καὶ μὴν εἰδὸς γ' ἀπὸ βαλδίων
 πρὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω. Synecius Epist. 4. ἐκ πρώτης ἀρε-

τηρίας ἐκ ἐπιτοχῆς. Cum ipsum principium minus esset fan-
 sum. Vide Notam sequentem. Ceterum Comicus jam
 ad institutum redit, & Dicaeopolis est redditurus ra-
 tionem cur pacem fecerit.

vf. 484. Ἄγε νῦν, ὦ τάλαινα καρδία.] Euripides in Iphi-
 genia Taurica vf. 344. ὦ τάλαινα καρδία, πρὶν μὲν εἰς ξένου
 γαλήνης ἵστα· ὁ Miserum cor, prius quidem erga hospites
 tranquillum fuisse. In primis huc pertinet locus ex Me-
 dea vf. 1242. ἄλλ' ἴ', ἐπίλζε καρδία· τί μίλλομεν τὰ
 δεινὰ κῆρακα μὴ πρέσουσι κακά; Ἄγ', ὦ τάλαινα χεῖρ ἰμὴ,
 κἀδὲ εἶρε, ἄδ', ἔρπει πρὸς βαλδίον λυπηρὸν βίη· Eja cor
 meum,

- Hei mihi misero, ut perii. Oblitus id sum,
 In quo res omnes meae sitae sunt.
 Euripidisce dulcissime, ô charissime,
 475 Peream pessimis modis, si quid a te petiero amplius
 Praeter unicum, hoc solum, hoc solum:
 Scandicem da mihi a matre acceptam tua.
 EUR. Contumelia hæc quidem est: claude januam domus.
 DIC. ô Anime, sine scandice erit eundum.
 480 Num scis quantum certamen certaturus mox sis,
 Dum vis pro Lacedaemoniis dicere?
 Procede nunc anime mi: isti sunt carceres.
 Stas? non ibis, licet Euripidem imbiberis?
 Laudo te: age nunc, aerumnosum cor meum,
 485 Illuc abi, deinde caput illic *in trunco*
 Praebe, & dic quaecunque tibi videbuntur *dicenda*.
 Aude, i, procede: amo te cor meum.

SCENA QUARTA.

CHORUS, SEMICHORUS, DICAEOPOLIS.

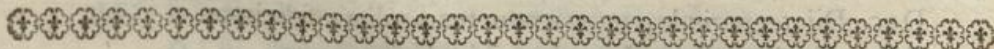
- CHOR. Quid facies, quid dices?
 Scito jam impudentem
 490 Esse te & ferreum hominem,
 Qui praebens urbi cervices,
 Solus omnibus vis contradicere.
 SEM. Homo iste intrepidus rem aggreditur.
 Eja age, quandoquidem
 495 Ipsemet cupis verba facere.

DIC.

meum, armeris: quid cunctamur Mala dira & necessaria
 facere? Age, misera manus mea, cape gladium, Cape, vade
 ad triste principium vitae Adscribam inde Scholia ad
 illud: πρὸς χαλκίδα, quia faciunt ad illa, quae in proxi-
 me antecedentibus dixi; sunt autem haec: χαλκίς, ἢ τὰς
 δραχμίας [male hodie legitur δραχμίων] ἀφρον. ἀγὼ δὲ, ἢ
 Μιδία, πρὸς ἀφρον ἕρμα, καὶ ἀγὼν δυσχερὲς ἴλε, καὶ πρὸς
 ἕως ἰκτόπι. Hic ἀφρον dicit, quam Scholiastes Comici
 dicebat ἀφροσύνην.
 v. 485. & seq. Τὸν κεφαλὴν ἐκεί παρασχῶς] Paulo post:
 παρασχῶν τῇ πέλει τὸν ἀχίνα.

v. 487. Ἀγάμαι καρδίας] Euripides in Rheso v. 245.
 ἀγάμαι δάμνασθαι. Placet egregia voluntas.
 v. 490. Σιδῆρος τ' ἀνὴρ] Eurip. in Medea v. 1279.
 Τάλαν', ὡς εἶπ' ἔσθ' αὖ πύργου ἢ σιδῆρος. ὁ Μίστρα, quam es
 saxum aut ferrum. Aeschylus in Prometheus v. 242. Σι-
 δῆροςσαν τὴ κακὴ πέτρας εἰρησμένον. Ὅστις, Προμηθεύ, σείσιν ἢ
 συνασφαλῆ Μέγθους — Ille ferreo est animo & ex petra
 factus, Prometheus, qui tuis non condolet aerumnis.
 v. 491. Ὅστις παρασχῶν] Paulo ante; τὴν κεφαλὴν ἐκεί
 παρασχῶν.

- Οἱ μοι χακοδαίμων, ὡς ἔπλωλ' ἐπελαθόμεν,
 Ἐν ᾧ πῆρες ἔστι πάντα μοι τὰ πρᾶγματα.
 Εὐειπίδιον γλυκύτετον, ὦ Φιλτάπον,
 475 Κάκις' ἄπολοιμῶν, εἴ π' ἴσ' αἰτήσομαι' ἐπι,
 Πλὴν ἔν μόνον, τρετὶ μόνον, τρετὶ μόνον.
 Σχάνδικά μοι δὸς, μητρὸθεν δεδεγμένους.
 ΕΥΡ. Ἄνῃς ὑβείζῃ κλειῖε πικρὰ δωμάτων.
 ΔΙΚ. ὦ θυμ', ἀθὼ σκάνδικος ἐμποροῦτιά.
 480 Ἄρ' οἶδ' ὅσον τ' ἀγῶν' ἀγωνεῖ τάχα,
 Μέλλων ὑπὲρ Λακεδαίμονιων ἀνδρῶν λέγειν;
 Πρέβαινε νῦν, ὦ θυμέ· γραμμὴ δ' αὐτῆι.
 Ἔσηκας; ὅσα εἰ καταπίων Εὐειπίδιον;
 Ἐπήνεσ'. ἄγε νῦν, ὦ τάλαινα καρδία,
 485 Ἄπελθ' ἐκείσε, κᾶτα τῶν κεφαλῶν ἐκεί.
 Παράχες, εἰπῆσ' ἅτ' ἂν αὐτῆι σοὶ δοκεῖ.
 Τόλμησον, ἴθι, χάρησον' ἀγαμυ καρδίας.

ACTUS SECUNDI

ΧΟΡΟΣ, ΗΜΙΧΟΡΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΧΟΡ. **Τ**ὶ δράσεις, τί Φήσεις;
 Ἴθι νῦν ἀνάσχυτος

- 490 ὦν, σιδηρῆς τ' ἀνῆς,
 Ὅπως ᾤραχῶν τῆ πόλιν τ' αὐχένα,
 Ἄπασι μέλλεις εἰς λέγειν τὰ ναντία.
 ΗΜ. Ἄνῃς εἰ τρέμῃ τὸ πρᾶγμα.
 Εἶα νῦν, ἐπειδή πῆρες
 495 Αὐτὸς αἰρεῖ λέγειν.

ΔΙΚ.

vf. 477. Σκάνδικά μοι δὸς μητρ.] „Ad hunc locum pu-
 to respexisse Plinium Histor. Nat. XXII. c. 22. ubi ait:
 „Haec est (de scandice loquitur) quam Aristophanes Eu-
 ripidi Poetae objicit joculariter; matrem ejus ne olus qui-
 dem legitimum vendidisse, sed scandicem.” Ex Notis
 Kufferi. Vide ad Equites vf. 19.

vf. 482. Γραμμὴ δ' αὐτῆι.] Scholia: ἀρχὴ, ἀφίτησις, ἢ
 λογομῆνη βαλκίς. ἐν μεταφορῇ τῶν θροῦνων. Principium, car-
 ceres, qui & repagula dicuntur. Metaphora a cursoribus.
 Comicus in Vesps. vf. 545. καὶ μὴν εἰδὸς γ' ἀπὸ βαλκίδων
 πρὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω. Synecius Epist. 4. ἐκ πρώτης ἀρε-

τηρίας ἐκ ἐπιτοχῆς. Cum ipsum principium minus esset san-
 ctum. Vide Notam sequentem. Ceterum Comicus jam
 ad institutum redit, & Dicaeopolis est redditurus ra-
 tionem cur pacem fecerit.

vf. 484. Ἄγε νῦν, ὦ τάλαινα καρδία.] Euripides in Iphi-
 genia Taurica vf. 344. ὦ τάλαινα καρδία, πρὶν μὲν εἰς ξένου
 γαλήνης ἵστα· ὁ Miserum cor, prius quidem erga hospites
 tranquillum fuisse. In primis huc pertinet locus ex Me-
 dea vf. 1242. ἄλλ' ἴ', ἐπίλζε καρδία· τί μίλλομεν τὰ
 δεινὰ κῆρακα μὴ πρὸς σοὶ κακά; Ἄγ', ὦ τάλαινα χεῖρ ἰμὴ,
 κἀδὲ εἶσθ', ἄδ', ἔρπει πρὸς βαλκίδα λυπηρὰν βίη· Eja cor
 meum,

- Hei mihi misero, ut perii. Oblitus id sum,
 In quo res omnes meae sitae sunt.
 Euripidisce dulcissime, ô charissime,
 475 Peream pessimis modis, si quid a te petiero amplius
 Praeter unicum, hoc solum, hoc solum:
 Scandicem da mihi a matre acceptam tua.
 EUR. Contumelia hæc quidem est: claude januam domus.
 DIC. ô Anime, sine scandice erit eundum.
 480 Num scis quantum certamen certaturus mox sis,
 Dum vis pro Lacedaemoniis dicere?
 Procede nunc anime mi: isti sunt carceres.
 Stas? non ibis, licet Euripidem imbiberis?
 Laudo te: age nunc, aerumnosum cor meum,
 485 Illuc abi, deinde caput illic *in trunco*
 Praebe, & dic quaecunque tibi videbuntur *dicenda*.
 Aude, i, procede: amo te cor meum.

SCENA QUARTA.

CHORUS, SEMICHORUS, DICAEOPOLIS.

- CHOR. Quid facies, quid dices?
 Scito jam impudentem
 490 Esse te & ferreum hominem,
 Qui praebens urbi cervices,
 Solus omnibus vis contradicere.
 SEM. Homo iste intrepidus rem aggreditur.
 Eja age, quandoquidem
 495 Ipsemet cupis verba facere.

DIC.

meum, armeris: quid cunctamur Mala dira & necessaria
 facere? Age, misera manus mea, cape gladium, Cape, vade
 ad triste principium vitae Adscribam inde Scholia ad
 illud: πρὸς χαλκίδα, quia faciunt ad illa, quae in proxi-
 me antecedentibus dixi; sunt autem haec: χαλκίς, ἢ τῶν
 δραμίων [male hodie legitur δραμίων] ἀφρον. ἀγὼ δὲ, ἢ
 Μιδία, πρὸς ἀφρον ἕρμα, καὶ ἀγὼν δυσχερὲς ἴλε, καὶ πρῶ-
 τος ἐκτόπι. Hic ἀφρον dicit, quam Scholiastes Comici
 dicebat ἀφροσύνην.
 v. 485. & seq. Τὴν κεφαλὴν ἐκεί παρασχῶς] Paulo post:
 παρασχῶν τῇ πέλει τὸν ἀχίνα.

v. 487. Ἀγάμαι καρδίας] Euripides in Rheso v. 245.
 ἀγάμαι δάμασϑο Placet egregia voluntas.
 v. 490. Σιδῆρος τ' ἀνὴρ] Eurip. in Medea v. 1279.
 Τάλαν', ὡς εἴ ἦσθα πύτρον ἢ σιδῆρος ὁ Μίσηρα, quam es
 faxum aut ferrum. Aeschylus in Prometheus v. 242. Σι-
 δῆροσαν τε καὶ πύτρον εἰρησμένον, Ὅστις, Προμηθεύ, σείσῃ ὁ
 συνασχαλῆ Μέγθου — Ille ferreo est animo & ex petra
 factus, Prometheus, qui tuis non condolet aerumnis.
 v. 491. Ὅστις παρασχῶν] Paulo ante; τὴν κεφαλὴν ἐκεί
 παρασχῶς.

- ΔΙΚ. **Μ**ή μοι Φθονήσῃτ', ἄνδρες οἱ Θεώμενοι,
 Εἰ πῶχός ᾶν, ἔπειτ' εἰς Ἀθηναίους λέγειν
 Μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τευγαθία ποιῶν.
 Τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τευγαθία.
 500 Ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μὲν, δίκαια δέ.
 Οὐ γὰρ με καὶ νῦν ἀφ' ἑσθλαί Κλέων, ὅτι
 Ξένων παρόντων τῆς πόλεως κακῶς λέγω.
 Αὐτοὶ γὰρ ἐσμὲν, οὐκ ἐπὶ Ληναίῳ τ' ἀγῶν.
 Κεῖπε ξένοι πάρεσιν· ἔτε γὰρ Φόροι
 505 Ἦκισιν, ἔτ' ἐκ τῆς πόλεως οἱ ξύμμαχοι.
 Ἄλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νῦν γε ὀξεπίσμητοι.
 Τὴς γὰρ μετόικους ἄχρα τῆς ἀγῶν λέγω.
 Ἐγὼ δὲ μισθὸν μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα.
 Καὶ τὸς ὁ Ποσειδῶν, οὐκ ἐπὶ Ταυνάρῳ θεός,
 510 Σείσας ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας.
 Καί μοι γὰρ ἐστὶν ἀμπέλια κεκομμῆδια.
 Ἄτὰρ, (Φίλοι γὰρ οἱ παρόντες εἰς λόγῳ)
 Τί ταῦτα τὴς Λάκωνας αἰτιώμεθα;
 Ἡμῶν γὰρ, ἄνδρες, (ἐχὲν τὴν πόλιν λέγω)
 515 Μέμνησθε τῶν, ὅτ' ἐχὲν τὴν πόλιν λέγω)
 Ἄλλ' ἀνδράεα μοχθηρὰ, ὄξυκεκομμῆδια,
 Ἄπμα, καὶ ὄξυσημα, καὶ ὄξυξεννα,
 Ἐσσοφάντ' ἢ Μεγαρέων τὰ χλανίσσια.
 Κεῖπε σίκυον εἶδεν, ἢ λαγώδιον,
 520 ἢ χροῖδιον, ἢ σκόροδον, ἢ χόνδρος ἀλός,
 Ταῦτ' ἢν Μεγαρικά· καὶ πέφατ' αὐθημερόν.

Καὶ

vf. 496. Μή μοι] Scholia: ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου· Μή μοι
 φθονήσῃτ' ἀνδρες Ἑλλήνων ἄνθρωποι, εἰ πῶχός ᾶν τίτλακ' ἐν ἰσθμοῖσι
 λέγειν· Ex Telepho Euripidis: No indignemini, si Principes
 Graeciae, quod ego mendicis sustinui apud fortes viros
 verba facere. Ceterum exorditur iam orationem Di-
 caeopolis, qua rationem reddit, cur Pacem fecerit.
 Summa huc redit: Ex Atheniensibus quosdam movisse
 bellum Peloponnesiacum levibus de causis: & conclu-
 dendum relinquatur, aequum esse, ut primi amplectan-
 tur Pacem.

vf. 498. Τευγαθία] Scholia: Κακομῆδιαν· ἄτοι διὰ τὸ τρύ-
 γα ἰσχυρῶς λαμβάνειν, τρεῖς τὸν οἶνον· ἢ διὰ τὸ, μὴ ὄ-
 σται περισσῶς τὴν ἀρχὴν, τρυγῆ χρεῖσθαι τὰς ὄψεις· Co-
 mœdiam ita vocat; aut quia Comici praemium acciperent
 τρυγῆ i. e. mustum: aut quia fauce, quam etiam τρυγῆ

vocant, perungerent ora, cum non essent iniriio personae seu
 larvae.

vf. 500. Δεινὰ μὲν, δίκαια δέ] In Nubibus vf. 1464.
 οἶμοι, πονηρὰ γὰρ, εἰ Νερίλαι, δίκαια δέ.

vf. 501. & seq. Οὐ — διαβαλεῖ Κλέων — ὅτι τὴν πό-
 λιν κακῶς λέγω] Vide supra ad vf. 376. infra vf. 630.
 διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν — ὡς κακομῆτι τὴν πόλιν
 ἡμῶν, καὶ τὸν δῆμον καθυβρίζει.

vf. 503. Αὐτοὶ γὰρ ἐσμὲν] In Thesmoph. vf. 479. αὐταὶ
 γὰρ ἐσμὲν, ἰδὲ μοι ἐκφορῶ λόγῳ. quem locum citavit
 Cl. Kusterus.

Ibid. Ὅστι Ληναῖοι] Pro ὁ ἐπὶ. Lenaem autem erat
 περιβολὸς τῆς μέγας, ἐν ᾗ τὴς ἀγῶνας ἦγον τὰς σκηνικὰς, ut
 ait Suidas in Ἐπι Ληναίῳ, i. e. Circus aliquis magnus seu
 ambitus septus, in quo ludos Scenicos agebant.

vf. 509.

- D**ic. Ne indignemini spectatores,
 Si mendicus apud Athenienses dicturus
 Sum de Rep. in Comoedia.
 Nam & comoedia novit id quod justum est.
 500 Ego autem dicam acerba quidem, sed justa.
 Non enim nunc me calumniabitur Cleo, quod
 Peregrinis praesentibus urbi convicia dico.
 Ipsi enim fumus soli, ludique fiunt Lenaeo:
 Et nondum peregrini adsunt; nec enim tributa
 505 Veniunt, neque ex urbibus focii.
 Sed ipsi fumus nunc, decorticati & perpurgati.
 Nam advenas ego cortices civium vocare soleo.
 Ego vero Lacedaemonios odi vehementer:
 Atque utinam ipse Neptunus, qui in Taenaro colitur,
 510 Terrae motu excitato, subverfas omnibus domos injiciat;
 Nam & mihi sunt vites excifae.
 Verum enimvero (*dicam enim libere*, quoniam amici sunt, qui orationi huic
 interfunt)
 Cur in istis accusamus Lacedaemonios?
 Etenim ô Athenienses ex nobis aliqui, (haec autem non in civitatem no-
 stram dico:
 515 Memineritis istud, me haec non in civitatem nostram dicere)
 Ex nobis inquam homunciones quidam pessimi & notae improbae,
 Infames, adulterini, fomicives,
 Calumniis vexabant Megarenfes:
 Et si quis melopeponem forte videret, aut lepuseculum,
 520 Aut porcellum, aut allium, aut micam falis,
 Haec erant Megarica, *ut ajebant*, & direpta vendebantur eodem die.

Atque

vf. 509. 'Οὐκ ἴανδρα] Respicit, ut Scholiastes videtur
 velle, ad magnum illum terrae motum, quo concussa est
 Sparta sub illud tempus, quo Lacedaemonii servos in
 templo Neptuni supplices violaverant. De quo Thu-
 cydides Lib. I. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι ἀναστρέφοντες ποτὶ τὴν
 τῆς ἡμετέρας Περσίδων, ἀπὸ Τανόρα, πᾶν Ἑλλὰς τὴν ἰσ-
 τῆς, ἀπαγαγόντες, διέβησαν: διὸ δὴ καὶ οὐκ αὐτοῖς νο-
 μίζουσι τὴν μίγαν σισυμέν γενέσθαι ἐν τῇ Σπάρτῃ. Illius
 terrae motus meminit Comicus in *Lysistrata* vf. 1147.
 ubi vide Notam.

vf. 511. 'Αμύλια κικρομένη] Supra vf. 182. τῶν ἀμπί-
 λων τῆς τριμυρίας. vf. 232. ἵνα μίποτε παύσῃ τὰς ἡμᾶς ἀμ-
 πιλῆς.

vf. 512. Οἱ παρόντες ἐν λόγῳ] Sic in *Avibus* vf. 30.

„ ὁ ἄδης οἱ παρόντες ἐν λόγῳ. Eurip. in *Rheso* vf. 149.
 „ τίς δὲ τὰ Τρώων, οἱ παρόντες ἐν λόγῳ;” Ex *Notis Kufferi*.
 vf. 513. Τί ταῦτα] in *Thesmoph.* vf. 480. τί ταῦτ ἰ-
 χησαι κίτοι αἰτιώματα;

vf. 516. & seq. Παρακομμένα — παράσημα] Meta-
 phora a nummis perperam culis. In *Ranis* vf. 731.
 τοῖς παροῖς χαλαῖσι, χθίς τε καὶ πρᾶνι κικροῖσι τῆ καλίστη
 κέρματι.

vf. 518. 'Εσυκοφάντης] Ipse Comicus clare nobis ob
 oculos ponit, quae agere soliti fuerint Sycophantae, in-
 fra vf. 818. & seqq. ubi Sycophanta aliquis adoritur
 Megarensem hominem, qui porcellos videbatur venales
 tulisse Athenas: & vf. 910. & seqq. ubi alius Theba-
 num, qui alia mercimonia attulerat.

Καὶ ταῦτα μὲν δὴ σικεραὶ, καὶ πηχάεα.

Πόρην δὲ Σιμαίθαν ἰόντες Μεγάραδε

Νεαναι κλέπῃσι μεθυσκόταροι.

525 Καὶ οἱ Μεγαρεῖς ὀδύνας πεφουσιζωμένοι

Ἄντιξέλεψαν Ἀσπασίας πέρα δύο·

Καὶ τεύθει δὲ γῆ ἔσ' πολέμου καταρράγῃ

Ἑλλησι πᾶσιν ἐν τειῶν λαικατεῶν.

Ἐν τεύθει ὄργῃ Περικλέους οὐλύμπιος

530 Ἦτρα πῆν, ἐβρόντα, ξυγκίκα ἢ Ἑλλάδα,

Ἐπιθῆ νόμος, ὡσὺ σκολιά γεγραμμένος,

Ὡς γῆ Μεγαρέας μήτ' ἐν γῆ, μήτ' ἐν ἀγροῦ,

Μήτ' ἐν θαλάτῃ, μήτ' ἐν ἡπείρῳ μένει.

Ἐν τεύθει οἱ Μεγαρεῖς, ὅτε δὴ πείνων βάδῃω,

535 Λακεδαιμονίαν ἐδέοντο, τὸ ψήφισμ' ὅπως

Μεταγραφῆν τὸ γὰρ τὰς λαικατεῶν

Κῆκ ἠθέλομεν ἡμεῖς δεομένων πολλάκις.

Καὶ τεύθει ἤδη πάταγ' ἢν ἢ ἀσπίδων.

Ἐρεῖ πῆ, ἔ γῆ. ἀλλὰ πῆ γῆ; εἴπατε.

540 Φέρ' εἰ Λακεδαιμονίαν πῆ ἐκ πλοῦσας σκάφῃ

Ἀπέδοτο Φιλίας κωιδίον Σειφίων,

Καθῆσθ' ἀν' ἐν δόμοισιν; ἢ πολλῶν γε δεῖ;

Καὶ χεῖρα μὲν τ' ἀν' εὐθείας χαθείλκετε

Τεμαχοσίας ναῦς ἢν δ' ἀν' ἡ πόλις πλέα

545 Θορύβῳ τραπωτῶν, ὡς ἐν τεμαχέχῳ βοῆς,

Μιῶς

vf. 522. Καὶ ταῦτα μὲν] Etiam si haec, nempe Sycophantiae, levia videantur, tamen inter causas huius belli ea refert; infra vf. 820. τὰτ' ἐκείν' ἡσσι πάλιν, ὅθεν πᾶρ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἀμύν' ἔσθ'. Nimirum ea res intentas Atheniensibus reddebat urbes.

vf. 523. Πόρην] Hic propter raptum meretricum dicit Periclem accendisse bellum Peloponnesiacum; ac in Pace vf. 605. quia timeret, ne repetundarum accusaretur, quod in fabricatione simulacri Minervae, cui ipse praefuerat, fraus quaedam circa sumtus esset facta. Potuit utraque causa, & plures etiam, concurrere. vide ad vf. 537.

vf. 524. Μεθυσκόταροι] Μῆθος edrius: κόταροι. ludus aliquis convivialis.

vf. 525. Πεφουσιζωμένοι] Φούσιξ est vesicula sive membrana, cui involuti sunt bulbi alliorum. Uritur hoc verbo de Megarentibus loquens; quia inde praecipue solerent importari allia Athenas, ut infra patet vf. 761. πεφουσιζωμένοι Idem est quod ἰσκιροδισμένοι, de quo vide supra vf. 165. In Pace vf. 501. cum vellet significare Megarentes primos turbasse Pacem, dicit illos eam unxisse allis: ἀόδρις Μεγαρεῖς. ἢ ἐς κίρακας ἔρρησσε; μισοῖ γὰρ ἡμᾶς ἢ θεὸς μεμημένῃ πρῶτοι γὰρ αὐτὸν τοῖς σκορῶναι ἀλείφατι.

vf. 526. Ἀσπασίας] Haec meretrix erat quidem, sed simul Sophistria: eratque Pericles ejus amator & discipulus. Vide quae notavi ad Alciphronis Epist. 34. Lib. I. Videatur & Athenaeus XIII. p. 569. qui totum hunc Comici locum de meretricibus citat, ut notavit Cl. Kusterus.

vf. 527. Καταρράγῃ] In Equitibus vf. 640. ἐ πόλιμ' καταρράγῃ

vf. 530. Ἦτρα πῆν, ἐβρόντα, ξυγκίκα τὴν Ἑλλάδα] Ad hunc locum multi Scriptorum veterum alluserunt, ut notavit Cl. Kusterus; adducam ex ejus Notis tantum Ciceronis locum, qui est in Oratore ad M. Brutum: Istorum iudicio, si solum illud est Atticum, ne Pericles quidem dixit Attice, cui primas sine controversia deferebantur: qui si tenui genere uteretur, nunquam ab Aristophane Poëta, fulgere, tonare, permiscere Graeciam didis esset.

vf. 531. Ὡς γῆ, μήτ' ἐν γῆ, μήτ' ἐν θαλάτῃ, μήτ' ἐν ἡπείρῳ] Quia Psephisma Pericles contra Megarentes, simile est Scolio Timocreonis Rhodii in Platone; quod Scolion adducit Scholiastes ad hunc locum, & ad Ranas vf. 1337. estque tale: ἀφῆτε, ὡ τυφλὸς Πλάτης, μήτ' ἐν γῆ, μήτ' ἐν θαλάτῃ, μήτ' ἐν ἡπείρῳ φαίμεναι· ἀλλὰ Τάρταρον τε ναῖον, καὶ Ἀχέροντα· διὰ σὲ γὰρ πάντ' ἐν ἀνθρώποις κακά· Debebas, ὁ caeca Plute, nec in insulis, nec in mari, nec in continenti apparere; sed Tartarum

Atque haec quidem levia, & vernacula.
 Sed vero Simaetham meretricem profecti Megaram
 Adolescentes quidam clam rapiunt ebrii.
 525 Deinde Megarenfes dolore exacerbati
 Duas contra furripiunt meretrices Aspasiae famulas:
 Et hinc initium belli erupit
 Graecis univcrfis, ex tribus inquam meretricibus:
 Hic jam Pericles ille Olympius prae iracundia
 530 Fulminabat, tonabat, conturbabat Graeciam:
 Et leges ferebat, ad exemplum Scolorum Timocreontis scriptas,
 Ut Megarenfibus nec in insulis, nec in foro liceat
 Nec in mari, nec in continenti manere.
 Hinc Megarenfes, cum jam esurirent sensim,
 535 Lacedaemonios orabant, ut eorum ope decretum
 Immutaretur, quod propter scorta factum erat;
 Sed nolebamus nos, illis saepe orantibus.
 Hinc jam strepitus armorum existerat.
 Dicet quis: non oportuit opem ferre: quid ergo oportuit? dicite.
 540 Age, si quis Lacedaemoniorum venisset navi,
 Et per calumniam Seriphiis ademtum vendidisset catellum;
 Sedissetisne domi, opem Seriphiis non ferentes? multum certe abest.
 Imo admodum cito deduxissetis
 Trecentas naves: fuissetque urbs plena
 545 Clamoribus super constituendis curatoribus triremium, tumultu militum.
 Dum

zarum habitare & Acherontem: nam propter se mala omnia existunt inter homines.

vf. 535. Λακεδαιμονίαν ἰδόντο, τὸ ψῆφ.] Thucydides Lib. I. refert, antequam bellum denunciarent Lacedaemonii Atheniensibus, in conventu apud Lacedaemonios, inter alios & Megarenfes fuisse conquestos de injuriis Atheniensium: καὶ ἄλλοι τε, inquit, παρίεντες ἐγκλήματα ἐποιήτο, ὡς ἕκαστοι, καὶ Μεγαρίαι, δὴ πάντες μὲν καὶ ἕτερα ἐκ ὀλίγα διαφέρω, μάλιστα δὲ λιμνῶν τεύχεσθαι τῶν ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀρχῇ, καὶ τῆς Ἀττικῆς ἀγορᾶς παρὰ τὰς σπονδίας. Cum illi, pro se quisque, tum etiam Megarenfes, in medium progressi, incusabant Atheniensis, controversiasque & alias non paucas sibi cum illis esse ostendebant, praecipue autem quod portubus, qui sub imperio Atheniensium sunt, arcerentur & foro Attico. vide Notam seq.

vf. 537. Καὶ ἰδίωσαν] Lacedaemonii denunciaverant Atheniensibus, ut illud Psephisma tollerent; sed frustra. Thucyd. Lib. I. circa finem: καὶ μάστιγ' ἔχε πάντων καὶ ἠδύτοτα πύργων, τὸ περὶ Μεγαρίων φήσιμα καθύπευθε, μὴ ἀν' ἡλισθαί πύργοι, ἐν ᾧ ἔειπτο αὐτὸς μὴ χρῆσθαι τοῖς ἡμέτεροις τοῖς ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀρχῇ, μηδὲ τῇ Ἀττικῇ ἀγορᾷ. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, ὅτι τὰλλα ὑπέκρινον, ἢ τὸ ἴδιον μὴ καθύπευθε, ἐπιπέλας ἐπιγραφῆσαι Μεγαρίοις τὴν γῆν τῆς ἰσθμῆς, καὶ τῆς ἕριος, καὶ ἀνδραπέδων ὑπεδέρχον τῶν ἀριστῶν. Imprimis

vero, & ante omnia apertissime praedicabant, nullum fore bellum, si Atheniensis decretum de Megarenfibus factum rescinderent, quo isti arcebantur portubus in imperio Atheniensium, & foro Attico. Sed Atheniensis, nec ceteris in rebus morem illis gerere, nec decretum illud rescindere volebant, Megarenfibus crimini dantes, quod sacrum agrum colerent, servosque fugitivos ad se reciperent.

vf. 539. Ἐπὶ τις, ἢ χρεὼν] Non oportebat Lacedaemonios bellum incepisse propter Megarenfes. Hunc autem verum ex Telepho Euripidis esse notat Scholiastes.

vf. 541. Φάνας] Aor. I. a φαίνω: & significat συκκαπητήσας.

Ibid. Κουίδιον Σερφίων] Seriphus erat insula vilissima sub Atheniensium imperio. Dicit autem: si quis Lacedaemonius vel Seriphos re aliqua levissima privasset; annon Seriphis opem tulissetis contra Lacedaemonios? Ergo & Lacedaemonios putandum est merito Megarenfibus opem ferentes bellum movisse.

vf. 542. Ἡ πολλὰ γὰρ δὴ] Ita Edd. pristinae; non ἢ πολλὰ γὰρ δὴ. Distingendum autem καθύπευθε ἂν ἐν δέμοισιν, ἢ πολλὰ γὰρ δὴ;

vf. 544. Ἡ δ' ἢ πάλαι πάλαι] Hinc usque ad vf. 555. est Hypotyposis expeditionis, cum classis instruitur.

Μιαθ' ἔδιδόμενα, Παλλαδίων χερσθεμένων,
 Στόας τριαχόσους, σπίων μετρεμένων,
 Ἀσκῶν, προποτήρων, κείθεσ ἀνεμένων,
 Σκορόδων, ἐλαῶν, κρομμύων ἐν δικήοις,
 550 Στεφάνων, τειχίδων, αὐλητείδων, ὑποπίων·
 Τὸ νεώριον δ' αὖ κοπέων πλατεμένων,
 Τύλων φοφόντων, θαλαμίων προπυμένων,
 Αὐλῶν, κελυφῶν, ηγλάρων, συειγμαμάτων.
 Ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἀν' ἐδράτε· τ' δὲ Τήλεφον
 555 Οὐκ οἴομεθα; νῆσ' ἄρ' ὑμῖν ὄσκη ἐνι.

ΗΜ. ὦ Ἀληθεσ, ὦ ἴπιτείπε, ἢ μαράτατε,
 Ταυτὶ σὺ πολμαῖσ, πωχῆσ ὦν, ἡμᾶσ λέγειν;
 Καὶ συκοφάντισ εἴ πῃ ἦν, ἀνείδισασ;
 ΗΜ. Νῆ τ' Ποσειδῶ, ἢ λέγῃ γ', ἄσφρ λέγῃ,
 560 Δίκαια πάντα, κείθεν αὐτῶν φθύδε].
 ΗΜ. Εἴτ' εἰ δίκαια, τῆτον εἰπεῖν αὐτ' ἐχρηῶ;
 Ἄλλ' ἐδέ χαίρων ταῦτα πολμήσῃ λέγειν.
 ΗΜ. Οὐτ' οὐ πῶι θεῖσ; ἐ μανείσ; ὡσ εἰ θενεῖσ
 Τόν ἄνδρα τῆτον, αὐτὸσ ζεθήσῃ τάχα.
 565 ΗΜ. Ἰὼ Λάμαχ', ἰὼ βλέπων ἀτραπαῖσ,
 Βοήθησον, ὦ Γοργολόφα, Φανείσ.
 Ἰὼ Λάμαχ', ὦ Φίλε, ὦ Φυλέεα,
 Εἴτ' ἐπὶ πῃ ταξίαρχ' ἢ στρατηγὸσ,
 Εἰ τειχομάχ' ἢ ἀνηρ, βοηθησάτω
 570 Τῖσ ἀνύσασ. ἐγὼ γ' ἴχομαι μέσοσ.

vf. 546. Παλλαδίων] Erant simulacra Minervae in pro-
 ris triremium collocari solita; ista ornabant & deaura-
 bant navigaturi. Ex Scholiis.

vf. 551. Κοπίων] Non est a κόπυ, sed a κοπέων· quod
 est lignum, ex quo remus fieri potest, ut Grammatici
 exponunt.

Ibid. Πλατεμένων] Πλάτυ est palmula, ut est in Glossis:
 id est: lata pars remi. unde πλατὸν palmulam facere, aut
 formare, aut aptare.

vf. 554. Ταῦτ' οἶδ' ἔστι] Haecenus Hypotyposis eo-
 rum, quae fieri solent in expeditionibus, cum classis in-
 struitur.

Ibid. Τὸν δὲ Τήλεφον] Scholiastes ait esse ex Telepho Eu-
 ripidis.

vf. 555. Ἐν] Pro ἔνισσι. In Nubibus vf. 487. λέγειν μὲν
 ἢ ἔνισ', ἀποστρέφειν δ' ἔστι.

vf. 559. Νῆ τὸν] Scinditur in contraria studia Chorus.
 vf. 562. Οὐδὲ] Hoc loco tantum pro ἢ ut apud Lucianum

- Dum stipendia perfolvuntur; Palladia deaurantur:
 Porticus *frumentaria* angustatur, & frumentum militi admetiuntur:
 Plena utribus, (*stropis*) scalmorum loris, cados ementibus,
 Alliis, olivis, cepis in reticulis,
 550 Sertis, Sardinis, tibicinis, fuggillis;
 Navale vero annon plenum fuisset lignis ad fabricandos remos aptis
 Callofis manibus crepitantibus, dum foramina, per quae remi exferuntur,
 loris muniuntur:
 Nonne plenum tibiis, celeufma cantantibus, modulationibus & sibilis?
 Scio utique haec vos facturos fuisse; Telephum autem
 555 Non *idem* putatis *facere*? Mens itaque vobis non ineft.

- SEM. Siccine vero, ô perditæ & impurissime?
 Haec tu audes in nos dicere mendicus?
 Et exprobras, si quis *inter nos* fuit vitilitigator?
 SEM. Ita me Neptunus amet, quaecunque dicit
 560 Justa sunt & vera, nihilque mentitur.
 SEM. Ergone si justa erant, hunc ea dicere oportebat?
 Sed cum magno malo suo haec ausus erit dicere.
 SEM. Heus tu quorsum curris? non manebis; nam si percutis
 Hunc virum, ipse mox sublimis rapiere.
 565 SEM. Io Lamache cum fulgurantibus oculis,
 Prodi, ô cristate & Gorgonophore, & succurre.
 Io Lamache, ô amice, ô tribulis.
 Tum si quis est manipularius, aut dux,
 Sive oppugnator moenium, succurrat
 570 Aliquis properans: ego enim medius teneor.

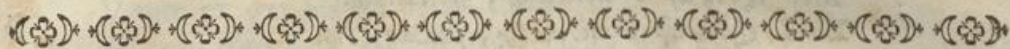
num in Dial. Mort. Croesi, Plut. Men. &c. ἔτω γνῆν
 κριτοῦ, ὡς ἂν πανομίμην μὲν. nisi forte apud Lucian. ἂν
 legendum est; ut apud Comicum in Vespis vl. 1476. ὄρχη-
 μαι τῆς νυκτὸς ἂν παύσεται.

vl. 565. Βλάπτει ἀσπρατῆς] Sophocles: ἀσπρατὴν τὴν ὀμμά-
 των ἔχει, apud Athenaeum XIII. p. 564. Sic βλάπτει Ἄρη
 apud Comicum in Pluto vl. 328. Βλάπτει φόβον apud Ae-
 schylum in Septemthebana vl. 504. Βαρυτῆ πρὸς ἀδελφὸν Διοῦς
 ἄς, φόβον βλάπτει. Vl furis tanquam Baccha terribilem ad-

spedum habens. Ceterum istud etiam ad dilatandam Co-
 moediam facit, quod hic Lamachum advocat; ut illud
 in antecedentibus, cum praeter necessitatem Dicaeopo-
 lis ab Euripide habitum mendici mutuaretur.

vl. 566. Γοργολόρα] Hic est Vocativus à Γοργολόρα in
 Equitibus autem vl. 1178. ἡ Γοργολόρα est Nominativus
 singularis.

vl. 570. Ἰσχυροῦ μίση] In Nabibus vl. 1046. ἐνθάδε
 γὰρ σὲ μίσησι ἔχω λαβὼν ἀφικτοῦ.

SCENA QUINTA.

LAMACHUS, DICAEOPOLIS, CHORUS.

- LAM. Unde clamorem audiui bellicum?
 Ubi auxilio? ubi tumultu facto est opus?
 Quis Gorgonem meam e theca excitavit?
 DIC. ô Lamache heros, ô cristae, ô cohortes!
- 575 CHOR. ô Lamache, iste homo dudum
 Universae urbi nostrae maledicit.
 LAM. Heus, tune audes, mendice, talia dicere?
 DIC. Sed ô Lamache heros, ignosce,
 Si ego mendicus aliquid dixi & garrivi.
- 580 LAM. Quid ergo in nos dixisti? nonne dices? DIC. Non amplius id scio,
 Nam prae metu armorum vertigine laboro.
 Sed obsecro aufer a me clypei tui Gorgoneam faciem.
 LAM. En. DIC. Nunc eum huc colloca supinum.
 LAM. Jacet. DIC. Da mihi nunc pennam illam de galea.
- 585 LAM. Eccam tibi pennam. DIC. Tene nunc meum caput,
 Ut vomam: nam valde abhorreo a cristis.
 LAM. Heus tu quid facis? visne vomere illa penna?
 DIC. Dic mihi cujusnam sit haec penna?
 LAM. Avis cujusdam. DIC. Numquid gloriosae cujusdam?
- 590 LAM. Heu quam mox peribis. DIC. Nequaquam, ô Lamache:
 Non enim vi utendum est: si autem fortis es,
 Cur me non recutitum fecisti? es enim bene armatus.
 LAM. Haecine tu, mendice, in Ducem exercitus dicis?
 DIC. Egone mendicus? LAM. Quis ergo es?
- 595 DIC. Quisnam? civis bonus, non ambitiosus.

Verum

κας, ἀστὶ Γερῶν ἰσοιδόν; *Amove enses; nam cum prope est, ostendit caedem. An molis ne lapis fias, tanquam Gorgonem intuens?*

vf. 583. Παράδες τῶν ὤπλων αὐτῶν] In Lystrata vf. 185. Δις ἐστὶ τὸ πρόσθεν ὤπλων τῆν ἀσπίδα.

vf. 589. Κομτολακίδα] Infra, vf. 1181. πῆλον δὲ τὸ μίγα κομτολακίδα. Est nomen avis fictitium, ex κόμπος, strepitus, fustus, & λακίη crepare, unde λακιδῶς & λακιδῶς. Ejusmodi alitis plumas dicit habere in galea Militum Gloriosam, & fortia facta crepantem; revera autem

habebat, ut alii, Struthionis plumas. Vide infra, vf. 1104.

vf. 591. Οὐ κατ' ἰσχύον] Aeschylus in Prometheus vf. 212. ὡς ἔκατ' ἰσχύον, εὐδὲ πρὸς τὸ καρτερὸν χρεῖ' ἢ, δόλη δὲ τὸς ὑπερβύνας κρατῶν.

vf. 595. & seq. Σαυδαρχίδος - στρατωνίδος - μισθαρχίδος] Epitheta habentia formam patronymicorum. Scholiastes: Ἀπολίαν δὲ ἴδιον, τὰ ἐπίθετα πατρωνυμικὰ τῶν προέξων. Acolensium proprium est adjectiva enunciare in forma Patronymicorum.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.

ΧΟΡ. **Α**νὴς νικᾷ τοῖσι λόγοισιν καὶ τὸ δῆμον μεταπέθει
 Περὶ τῶ σπονδῶν ἄλλ' ἀποδυῖτες τὴς ἀναπαύσεως ἐπίωμεν.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΧΟΡΟΥ, ΣΤΙΧΩΝ λα'.

- Ε**ξ ἔγχε χοροῖσιν ἐφέστικε πρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,
 Οὐπω παρέδωκεν ὡς τὸ θέατρον λέξων, ὡς δεξιός ἔστιν.
- 630 Διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶ ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις ταχυβέλοισι,
 Ὡς κωμῶσαι τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸ δῆμον κερυβεῖς,
 Ἀποκείνομαι δεῖται νυνὶ ὡς Ἀθηναῖος μεταβέβησεν.
 Φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιός ὑμῖν ὁ ποιητής,
 Παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι,
- 635 Μήδ' ἴδωμαι θωπλομένης, μήτ' εἶναι χαυμοπολίτας.
 Πρέτερον δ' ὑμᾶς οἱ ὠρέσθεις ἀπὸ τῶν πόλεων ἐξαπατῶντες,
 Πρῶτοι μὲν ἰοπεφάνης ἐκάλειν κἀπειδὴ τῆσδε πῆς εἶπη,
 Εὐθὺς ἀφ' ἑστέρας τεράνης ἐπ' ἄκρον τῆς πυγιδίῳ ἐκάθησθε.
 Εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπύσας, λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας,
- 640 Εὔρε τὸ πᾶν ἂν ἀφ' ἑστέρας λιπαρὰς, ἀφύων πιμὴν αἰετιάσας.
 Ταῦτα ποιήσας, πολλῶν ἀγαθῶν ἀπὸ ὑμῖν γενήσεται,
 Καὶ τὴς δήμου ἐν ταῖς πόλεσιν δείξας, ὡς δημοκρατῆς.
 Τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸ φόρον ὑμῖν ἀπάροντες
 ἤξουσιν ἰδεῖν ἐπιθυμῶντες τὸ ποιητῆν τὸ ἀείρον,
- 645 Ὅπως παρεκιδύνησιν Ἀθηναῖοις εἰπεῖν τὰ δίκαια.

Οὐπω

vf. 627. Ἄλλ' ἀποδύσας] *Deponentes vestimenta*. Metaphora, ut Scholiastes ait, ab athleticis, qui nudi defecabant in arenam. In *Lysistrata* vf. 613. ἀλλ' ἵταποδυόμενος, ἀδραστεῖ, τῶ πρῶτῳ. ubi vide Notam.
 vf. 628. Ἐξ ἔγχε] In hac Parabasi respondet Poeta illis, qui ipsum incusaverant, quod nimis licenter traduceret civitatem in Comoediis suis: dicitque, tantum abesse ut id vitio ipsi vertendum sit, ut potius laudem maximam, etiam apud exteros, mereatur.
 vf. 630. Διαβαλλόμενος] A Cleone praecipue fuit accusatus; supra, vf. 501. εἰ γὰρ με καὶ νῦν διαβαλεῖ Κλέων, τῆς εἰσῆς ἀφῆντων τὴν πόλιν κακῶς λέγει.

Ibid. Ταχυβέλος] In *Equitibus* vf. 1051. ad *Populum*: *Κερυπίδη καυβέλος*.

vf. 634. 635. Μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι, μήτ' ἴδωμαι θωπ.] In *Equitibus* vf. 1111. ad *Populum*: ἀλλ' ἑυπαρέω, ἢ, θωπυόμενος, τι χείρεις, κἀξαπατάμενος.

vf. 637. Ἰοπεφάνης] In *Equitibus* vf. 1326. εἰ ταῖς λιπαρῶν, καὶ ἰοπεφάνης, καὶ ἀμύζωντος Ἀθήνας, quem locum indicavit Cl. Kullernus.

vf. 638. Ἐπ' ἄκρον τῶν πυγιδίων] *Sophocles*: Ἡ πῆσδε πῆσδε ἀν' ἀκρον ἐγγυθῆσ ἀπο, Ἐπ' ἄκρον ὠδοπόρου. *Utiq; tu, si educatus fores a matre nobili, Grandia loquereris, & elato inscderes.* Quem locum citat Scholiastes.

COMMATIUM CHORI.

CHOR. Homo iste vincit argumentis, & populum inducit,
Ut ei probentur induciae: sed accingamus nos ad anapaestos recitandos.

PARABASIS CHORI, VERSUUM XXXI.

- Ex quo choris comicis noster Poëta animum appulit,
Nondum prodiit, ut ad spectatores diceret, se esse ingeniosum.
- 630 Quoniam autem falso accusatur ab inimicis apud Athenienses praecipites
consilii,
Quasi civitati maledicat & populum contumelia afficiat;
Opus est ut respondeat illis, apud Athenienses mutare solitos consilia.
Dicit autem Poëta se a vobis merito magni aestimandum esse,
Cujus ope factum, ut non amplius patiamini vobis verba dari a legatis alienis,
- 635 Nec adulatoribus delectemini, nec remisse Remp. administretis.
Antehac autem legati, qui ex urbibus aderant, si vellent vos decipere,
Primo violis coronatos vocabant vos: & ubi hoc aliquis dixisset,
Statim propter coronas e violis, in summis natibus sedebatis:
Tum si quis vobis subblandiens diceret: ô nitidae & pingues Athenae;
- 640 Is optime rem gesserat, quia pingues dixerat, quasi apuas pinguedine perunxisset:
Haec quia fecit Poëta nuper, multorum bonorum causa vobis extitit,
Tum etiam ostendit, plebem sociarum civitatum a nostro populari imperio regi.
Itaque jam ex urbibus tributum vobis adducentes
Aderunt, videre cupientes poëtam hunc praestantissimum,
- 645 Qui ausus est Atheniensibus dicere, quod justum est.

Tam

hastes, & extat in Ajace vl. 1238. ubi Scholiastes ad illud κρητὸν ἄκρον scribit: ἰσὶν ἄκρον δακτύλων ἵσταναι γαν-
μια in extremis pedum digitis incederes elatus & super-
biens. Est autem proverbium, ut notat Comici Scholia-
stes, quo alludit Comicus.

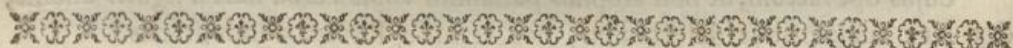
vl. 639. λιπαραὶ] Athenae dicebantur λιπαραὶ, pingues,
vel propter opulentiam, vel propter olivas; Euripi-
des in Troadibus vl. 799. πρώτον ἰδὲ κλάδον, γλαυκὰς
Ἀθάνας ἔρῳνον σάβαιον, λιπαραὶσι νόσμον Ἀθήνας. Primum
(Salamis Atticae vicina insula) ostendit ramum, caestras
Minervae coelestem coronam, Pinguis decus Athenis. Idem
in Alceste vl. 452. λιπαραὶ τ' ἐν ἰσθμῷ Ἀθήνας. Pin-

guibus & beatis in Athenis.

vl. 640. Ἀφίον τιμὴν] Apuarum honorem dicit esse τὸ
λιπαρόν quia nempe bene unctas solerent eas esse; Ar-
istophanes in Tagenistis: ἀλλ' ἀφίον μοι παρατάμας γὰρ
τὰ λιπαρὰ κἀφίον. Ita hunc locum citat Athenaeus III.
p. 96. sed Comici Scholiastes aliter ad praesentem, in
Acharn. locum.

Ibid. Πιμάφας] Xenophon II. Apomn. Θεμιστοκλῆς δὲ,
πῶς ἰπταίνοσ' τὴν πόλιν φιλεῖν αὐτόν; μὰ Δί' ἐκ ἰπταδῶν, ἀλ-
λὰ πιμάφας τι ἀγαθὸν αὐτῆ'. Themistocles vero quomodo ef-
fecit, ut civitas ipsum amaret? Profecio non incantationibus
usus est, sed addidit ei aliquid boni.

- Οὐτὸ δ' αὐτῆ φιλί τὸ λῆμα ἤδη πόρρω κλέῳ ἦκε,
 Ὅτε καὶ βασιλεὺς, Λακεδαιμονίων τ' αἰρεθείαν βασιανίζων,
 Ἠρώτισε φράσα μὲν αὐτὸς, πότεροι ταῖς ναυσὶ κρατῶσιν·
 Εἶσα δὲ τῆτον τ' ποιητῶν, ποτέρως εἶποι χακὰ πολλά.
 650 Τῆτος γὰρ ἔφη τῆς ἀνδράπευς πολὺ βελτίως γεννηθῆς,
 Καὶ τὰ πολέμῳ πολὺ νικήσιν, τῆτον ξύμβουλον ἔχοντα.
 Διὰ τῆδ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τ' εἰρήνῃ περὶ χαλεπῆ,
 Καὶ τ' Αἴγωναι ἀπαιτῆσι, καὶ τ' ἦσθε μὲν ἐκείνης
 Οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἵνα τῆτον τ' ποιητῶν ἀφέλων].
 655 Ἄλλ' ὑμεῖς τοὶ μήποδ' ἀφήσιν, ὡς κωμωδῶσι τὰ δίκαια.
 Φησὶν δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξαν ἀγάθ', ὡς θ' ἀδύνατος εἶναι,
 Οὐ θωπύων, εἴτ' ὑποτεινῶν μισθῆς, εἴτ', ἐξαπατῶντων,
 Οὔτε πανουργῶν, εἴτε κατάρτων, ἀλλὰ τὰ βέλτερα διδάσκων.
 Πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ παλαμάδω,
 660 Καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τελευτήσω.
 Τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμῆ καὶ τὸ δίκαιον
 Ζύμματα ἔσται, καὶ μήποδ' ἄλλω
 Περὶ τ' ἄλλοι ὦν, ὡς φησὶ ἐκείνῳ,
 Δειλὸς καὶ λακοκαταπύγων.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ια'.

- 665 ΧΟΡ. εὔρο Μῆσ', ἐλθέ φλεγυρὸν πυρὸς ἐ-
 χροτα μὲν, ἐντοῖσ' Ἀχαρική,
 Οἷον ἐξ ἀνδράκων περὶναι
 Φέφαλλ' ἀνήλατ', ἐρε-
 θίζόμεν' ἐρεῖα ριπίδι,
 670 Ἦνικ' ἐπανθρακίδες ὡς φρακείδωρα
 Οἱ δὲ Θασίαν ἀνακυκλῶσι λιπαράμυρα.

Οἱ

vñ. 647. Ὅτι καὶ] Ita Edd. pristinae; non ἔστι καὶ.
 Ibid. Βασίλει] Rex Perfarum; supra, vñ. 61. οἱ πα-
 γὰ βασιλῆος πρὸς αὐτὸν.
 vñ. 654. Ἴνα τῆτον τὸν ποιητῶν ἀφέλωνται] Athenienses
 expulsi Aeginetis, in eorum intulam colonos misce-
 runt, agrosque forte distribuerunt; inter eos qui forti-
 tionis essent participes, fuisse hunc Poëtam dicit Scho-
 liastes: qui etiam docet haec de Callistrato, non autem
 de Aristophane esse intelligenda. Constat autem per
 Callistratum docuisse Comicum nostrum Comoedias initio,
 & per Philonidem.
 vñ. 657. Ὑποτίτων] Edd. pristinae ὑποτίτων per jota

mudum.

vñ. 658. Ὅτι κατάρτων] Scholia: εἰ κατάρτων ὑμᾶς
 τοῖς ἐπαίνοις ὡς φοτᾶ. Non rigans vos laudationibus tanquam
 plantas.

vñ. 659. Πρὸς ταῦτα Κλέων παλαμάδω] Sophocles in A-
 jace vñ. 982. πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κλισίᾳ ὕβριζται. Proinde
 de Ulysses insultet in canum. Idem in Electra vñ. 822. Πρὸς
 ταῦτα κενότατος, εἰ βαρύνεται. Proinde si cui hoc grave
 est, me occidat. Idem in Oedipo Tyranno vñ. 434. πρὸς
 ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τὸ μὲν σῆμα προσομιλεῖ. Proinde
 Creontem & memos contumelias afficit. Ibid. vñ. 831. πρὸς
 ταῦτ' εἰ Σίαντος θυμὸς δι' ἐγὼς; ἥτις ἀγρωτάτη. Proinde ex-
 can-

- Tam late autem ejus audaciae fama vagatur,
 Ut & magnus rex Persarum, Lacedaemoniorum legatos examinans
 Quaereret ex ipsis primum, utri classe praevalerent:
 Deinde, utris poëta iste multa convicia dicat;
 650 Hos enim homines dixerat multo meliores fieri,
 Et bello longe superaturos, si ejus consiliis utantur.
 Propterea Lacedaemonii vos ad pacem invitant,
 Et Aeginam repetunt, non quod insulam illam
 Tanti faciant, sed ut poëtam hunc vobis adimant.
 655 Sed vos tamen eum ne dimittatis unquam; nam justa afferet in comoediis:
 Affirmat autem se multa bona vos docturum, ut beati fiat;is;
 Non adulando, non mercedem ostentando fautoribus, nec vos decipiendo,
 Nec fraudem faciendo, nec delectando; sed id docendo quod optimum est.
 Quare Cleo machinetur,
 660 Et quidlibet adversus me fruatur;
 Nam a meis partibus honestum & justum
 Stabit: nec unquam deprehendar
 Erga Remp. talis, qualis ille est,
 Timidus & effoeminatissimus.

ODE ET STROPHE VERSUUM XI.

- 665 **C**HOR. Huc ades Musa, quae flagrantem ignis ha-
 bes vim, acuta Acharnica,
 Qualiter e prunis ilignis
 Favilla subsilit, conci-
 tata venti secundo flamine,
 670 Quando pisciculi tosti fuerint appositi:
 Dum alii Thasium poculum plenum in orbem mittunt,

Alii

mandescit iracundiâ atrocissimâ. In Oedipo Coloneo vs. 950. πρὸς ταῦτα πρῶτος οἶνος ἀν' ἑτέρας. Quare fac quod iu-
 bet.

vs. 664. λακκαταπίζων] In Nubibus vs. 1334. ὁ λακ-
 κήσωντι. Est autem λακκαταπίζων idem quod καταπι-
 ζώνισμα. nam λακκῶ & λακκῶ, utrumque enim dicitur,
 in compositione eam vim quandoque obtinet; Sic
 in λακκῶπιζων, de quo ad Alciphronem Lib. 1. Epist. 9.
 vs. 667. Οἶνος] Tanto impetu veni, Musa carbonaria,
 quanto favilla surgit vento agitata. Erant autem
 Acharnenses carbonarii, ut dixi.

vs. 669. Οἶνον ἰστίδι] Vox ἰστίς occurrit infra vs. 388.

Pindarus Nemeorum III. Ἑυλασσίας ἀέμων ἰστιάσι πι-
 φθῆσι. Marini ventorum flatibus missis. Comicus de ven-
 to, qui excitatur flabello, loquitur, quasi de vento navi-
 gantibus secundo. Describit autem ignem luculentum.

vs. 670. Ἐπιπυρκαῖδες] Scholia: καπνοὶ ἰχθῆσι ἴστωι πύρκα
 δὲ τὰ ἐπὶ ἀνθρώποις ἴστωμνα, ἀνθρακίδες ἰστών. Pisciculi
 minuti, tosti. Omnia quae in prunis torrentur, vocabantur ἀν-
 θρακίδες.

vs. 671. Θασίαν ἀτακιδῶσι διαπυρκαῖτικα] Scholiastes:
 φάλαν Θασίαν οἶνον πεπυρκαῖσιν. Pysalam Thasio vino rebu-
 tam. Perinde est, utve κῆλικα subaudias sive οἶνον.
 Hanc vocat διαπυρκαῖτικα i. e. nitide & pulchre coronatam
 i. 2.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ 14'.

ΧΟΡ. Ταῦτα πῶς εἰκότα γέροντ' ἀπολέ-
 σι, παλιὸν ἄνδρα, αἰεὶ κλεψύδραν,
 Πολλὰ δὴ ξυμποήσαντα, ἔ
 695 Θερμὸν ἀπομορξάμενον
 Ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μαραθῶνι αἰεὶ ἢ πλίην.
 Εἶτα Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἦμεν, ἐδιώκομεν·
 Νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πονη-
 700 ρῶν σφόδρα διακίμεθα·
 Καῖτα πρῶσαλισιόμεθα.
 Πρὸς τὰδε πῆς ἀντιρεῖ Μαρτίας;

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ 15'.

Τετράμετροι Τροχαϊκοὶ Καταληκτικοί.

Τῶ γ' εἰκὸς ἄνδρα κυρτὸν, ἠλίκον Θεκυδίδει,
 Ἐξολέει συμπλακέντα τῇ Σκυθῶν ἐρημίᾳ,
 705 Τῶδε τῶ Κηφισοδήμῳ, τῶ λάλῳ ξυσηγέρῳ;
 Ὡς ἐγὼ μὲν ἠλέησα, καὶ ἀπομορξάμην, ἰδὼν
 Ἄνδρα φρεσὺτί μ' ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον,
 Ὃς μὰ τὴν Δήμητ' ἐκείνῳ ἦνικ' ἢν Θεκυδίδης,
 Οὐδ' εἰ αὐτίκ' ἴδω' Ἀχαιῶν ῥαδίως ἠνεχετο·

Ἄλλ'.

¶ 693. Περὶ κλεψύδραν] Hic commatis nota ponenda est, ut habet editio Farrei. Non enim dicit Chorus; se circa clepsydram in foro & judiciis olim fudasse; sed in bello; nunc autem indigne circa clepsydram, in foro & judiciis, a junioribus oratoribus pessundari. Dabatur autem certum tempus Rhetoribus, quo erat perorandum, & id metiebantur effluxu aquae ex vasculo, quod clepsydra dicebatur.
 ¶ 695 & seq. Ἀπομορξάμενον — ἰδῶντα] Alciphron Epist. 34. Lib. I. τὸν ἰδῶντα ἀπομύμενον. sudorem abstergens.
 ¶ 698. Μαραθῶνι] Hic sine praepositione ἰν, quam Scholiastes deficere ait; nempe ut apud Thucydidem Lib. I. in Oratione Legatorum Atheniensium: φάμιν γὰρ Μαραθῶνι τῆ μοίῃ προκρινύμεσαι τῶ βαρβάρῳ, καὶ &c. Prae-

dicamus enim nos solos in Marathone pro Graecia discrimen belli subisse contra Barbaros; at in Equitibus v. 777. exprimitur illa praepositio: αἰεὶ διεξήριστο περὶ χῆρας ἐν Μαραθῶνι.

Ibid. Ὅτ' ἦμεν] Vel ita constituitur: ὅτ' ἦμεν Μαραθῶνι, cum essemus in Marathone; vel simpliciter ὅτ' ἦμεν, cum essemus: quasi grandaevi senes iam non amplius sint, & vivant: similiter in Lystrata v. 667. ubi Chorus fingitur esse adhuc ex illis, qui Hieriam Tyrannum oppugnantur: οἵπερ ἐπὶ Αἰγυπτίῳ ἦσαν, ἐπ' ἩΜΕΝ ἔτι. Hic in Acharn. v. 680. καὶ εἰν ἔτας. In Pluto v. 1034. ad vetulam: κῆν δὲ γ' αἰεὶ ἐτι ζῆν σ' οἴται.

Ibid. & 700. Ἐδιώκομεν — διακίμεθα] Priore loco de fugatione hostium; posteriore de litibus forensibus: dicitur

ANTODE ET ANTISTROPHE VERSUUM XI.

CHOR. Istud quomodo aequum est, senem per-
 dere canumque hominem apud clepsydram,
 Qui multos labores cum aliis pertulit, &
 695 Calidum absterfit
 Virilem sudorem, eumque uberem:
 Qui fortem se praestitit Marathone pro urbe?
 Sed tunc, cum adhuc pro vivis haberemur, hostem in Marathone perfequen-
 do premebamus;
 Nunc vero ab hominibus ma-
 700 lis valde premimur litibus,
 Et condemnamur demum.
 Quis Marpsias contra haec aliquid dicet?

ANTEPIRRHEMA VERSUUM XVI.

Oedonarii Trochaici Catalectici.

Quomodo enim aequum est hominem senio incurvum, qualis est Thucy-
 dides,
 Perire, incidentem in Scytharum solitudinem, (feritatem,)
 705 In hunc Cephisodemum, inquam, caudicum loquacem?
 Nam ego quidem miseratus sum, & lacrymas mihi deterfi, cum vidi
 A lictore vexari hominem senem, Thucydidem,
 Qui Thucydides, ita me Ceres amet, cum adhuc vigeret,
 Nec Cererem ipsam passus fuisset facile sibi esse molestam.

Veram

dictur enim *δικαιον τινος ἀδικίας*, v. g. id est; impietatis
 crimen alicui intendere; & de reo: *φωγαν ἀδικίας*. In
 Vespis vs. 1209. confundit has significationes: *ὄντι τὸν*
ἀδικία φάλλων — *ὄντι δὲ δίκαιον ἀδικίας*.
 vs. 702. *Μαρψίας*] Hunc Rhetorem fuisse contentiosum,
 garrulum, & turbulentum ait Scholiastes.
 vs. 703. *τῷ*] *Pro τίνι. τῷ γὰρ εἰδῶς*. ut in Thesmoph.
 vs. 846. *ἀδικῶς*, *quantus*: Thucydides autem intelligitur
 ille, qui fuit Milesii cuiusdam filius, ut ait Scholiastes.
 Et in Vespis vs. 950. est mentio Thucydidis hujus.
 vs. 704. *Σουβῶν ἰσημέρα*] Proverbium, de quo Paroc-
 miographi.
 vs. 705. *Ζευγύρα*] Pono interrogationis signum ne-
 cessarium. ab aliis haec, ut pleraque, non intellecta.

vs. 706. *Καταμύζων ἰδῶν*] Homerus Odyss. p. — *ἀ-*
τὰς δ' ἰδὼν ἰδῶν ἀπομύζατο δάκρυ at ille avertens sa-
 ciam detergebat lacrymas. Euripides in Electra vs. 501.
ἔγω δὲ τρέχει τὰς ἰμῶν πύργους, κέρας Δακρυῖται τῆζατ,
ἔξυμύζουμαι Σίλα Ego vero pannis bis mearum vestium,
 oculos lacrymis madefactos abstergere volo. Vide infra vs. 843.
 vs. 707. *Κυκλάμην*] Sic supra vs. 688. *ἀδρα Τιβάρην*
κυκλάμην. Kusterus.
 vs. 709. *Οὐδ' ἄν* — *Ἀγαθῶν* — *ἠνίσχητο*] Scholia: *ὁ δὲ*
νεῦν *ἠλικῶν ἢ Θεουδίδου, ἔχ' ὅπως τῆζατ ἠνίσχητο ἂν κα-*
ταβῶν αὐτῶν, ἀλλ' ἔδῃ τῶν Ἀγαθῶν αὐτῶν. Sensus est: Thu-
 cydides cum adhuc esset, tantum abest ut passus fuisset sibi
 convitium facere lictorem, ut nec Cererem ipsam. De A-
 chaea, Cerere, vide Lexicographos Graccos.

- 710 Ἀμὰ κατεπάλαισε μὲν ἀνὴρ ἄνθρωπος Εὐάθλης δέχρα,
 Κατεβόησε δ' ἀνὴρ κεκραγὼς τοξότας τριχιλίης,
 Περιετόξθισε δ' ἀνὴρ αὐτῷ ἔπατρος τῆς ξυγχευῆς.
 Ἄλλ' ἐπειδὴ τῶν γέροντας οὐκ ἔαδ' ὕπνε τυχεῖν,
 Ψηφίσασθε γὰρ εἶναι τὰς γραφάς, ὅπως ἀνὴρ ἦ
- 715 Τὰ γέροντι μὲν γέρον ἔκωδός οὐ ξυμῆροσθε.
 Τοῖς νέοισι δ' ἐβύρωρωκισθε, ἔκω λάλισθε, ἔκω Κλεινίη.
 Κἀξελαιώειν γὰρ τολοιπόν κῆν φύγη τις, Ζημιῶν,
 Τὸν γέροντα τὰ γέροντι, τὸν νέον δὲ τὰ νέω.

ACTUS TERTII

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ ΜΟΝΟΣ.

- ΔΙΚ. **Ο**ροι μὲν ἀγροῦς εἰσιν οἵδε τ' ἐμῆς.
 720 Ἐνταῦθ' ἀγροῦζεν τοῖσι Πελοπονησίοις
 Ἐξέσι, ἔκω Μεγαρεῦσι, ἔκω Βοιωτοῖσι,
 Ἐφ' ὅτε πωλεῖν ὄρεσ' ἐμὲ, Λαμάχω δὲ μή.
 Ἀγροετόμος δὲ τ' ἀγροῦς καθίσταμαι
 Τρεῖς τῶν λαχόντας, τῶν δ' ἰμάντας ἐκω λεωρών.
- 725 Ἐνταῦθα μίτε συκοφάντης εἰσὶ τῶν,
 Μῆτ' ἄλλω ὅσις Φασιανὸς ἔστ' ἀνήρ.
 Ἐγὼ δὲ τ' εἴημι, καὶ τὸν ἔσπεισάμιμι,
 Μέτεμ' ἵνα γῆσω φανεράν οἱ τῆ ἀγροῦ.

vf. 710. Ἐυάθλης] Euathlum Rhetorem fuisse improbum & Sycophantam, ait Scholiastes ad hunc locum, & in Vespis ad vf. 590. adducitque locum alium ex Holidibus Aristophantis. ἄλλοι ἐστὶν ἕκαστος τῶν ἐπισημῶν συγγραφέων, ὡς ἔστιν Ἐυάθλης, qui locus & aliter legitur.

vf. 716. Ἐκω Κλεινίη] Scholia: Ἀλκιβιάδην τὸν Κλεινίη ὡς καταπύζονα κωμωδῶσι. Alcibiadem Cliniae f. tanquam mollem & effeminatum notant. Multos habuisse eum in adolescentia amatores more Graecorum, quia esset formosissimus, satis constat; inter hos fuit & Socrates: ad

quem extat de ea re carmen Aspasiae meretricis apud Athenaeum V. p. 219. cuius initium: Σώκρατες, ἐκω ἐλαδίε μὲν πείρω δαχθῆς φρίνα τῶν σὺν Παιδῶν Δεινομάχης καὶ Κλεινίης. — O Socrates, non me latet, animum tuum uri desiderio Filii Dinomaches & Cliniae

vf. 717. 718. Ζημιῶν τὸν γέροντα τῶν γέροντι] Ut Ζημιῶν τῶν γέροντων est, multare aliquem pecuniā, v. g. apud Thucydidem Lib. II. ἔκω Ζημιῶν τῶν φίλων, multare aliquem amico i. e. Privare. Videtur itaque dicere velle, Senem a Senes per exilium divelli debere, si necesse

- 710 Verum luctatu quidem primum vicisset Euathlos decem:
 Clamore autem & vociferatione superasset ter mille satellites;
 Tum sagittis confixisset ipsius patris sui cognatos.
 Sed quoniam non finitis nos senes somnum capere,
 Decreto publico causas judicarias inter se separate, ut fit
- 715 Seni senex & edentulus caufidicus;
 Junioribus autem cinaedus aliquis, & loquax, qualis Cliniae F.
 Quin etiam hinc expellere oportet, & si fugiat quispiam, multare:
 Atque istud juvenem a juvene, senem a sene perpeti.

SCENA PRIMA.

DICAEOPOLIS SOLUS.

Senarii Iambici.

- 720 **D**IC. Isti sunt limites fori mei:
 In hoc foro versari Peloponnesiis
 Licet & Megarenfibus & Boeotiis,
 Ut mihi vendant, Lamacho autem non.
 Curatores autem rerum venalium constituo
 Tres forte lectos, lora autem ex lepris capio.
- 725 Huc neque sycophanta ingrediatur,
 Nec alius qui Phasianus est homo.
 Ego autem columnam, juxta quam inducias pepigi,
 Accersam, ut eam collocem conspicuam in foro.

esse fit; juvenem a juvene; non autem juvenem a se-
 ne, nec senem a juvene. Qui sensus est ineptus. Ita-
 que in istis duobus versibus refertur versionem Frisch-
 lini; quamvis a verbis Comici alienam.

vf. 719. Ὀποι] Hic jam ostenduntur commoda Pacis.
 Prodit autem Dicaeopolis, cui pax est cum Lacedae-
 moniis & eorum Sociis.

vf. 720. Ἐνταῦθα ἀγοράζω] Supra, vf. 623.

vf. 722. Ἐδ' ὄντι] Ad Pluam vf. 1001.

vf. 724. Ἐκ Λεπρεῶν] Lepreum est urbis nomen. Dat

autem Agoranomis, qui scuticas solebant gestare, lora
 Lepreatica; quia Megarenfes, de quibus paulo ante
 meminerat, erant leprosi, ut ait Scholiastes. Ludit er-
 go in vocibus λεπροὶ & Λεπρεῖοι. Vide in Avibus vf. 149.

vf. 726. Φασιανός] Alludit ad etymologiam vocis συ-
 κροφάντης a φαίνω, de quo infra vf. 819.

vf. 727. Τὰν στήλην] Qui foedus iniissent, erigebant co-
 lumnas, in quibus describebatur formula foederis.

vf. 728. Μίστυμι] Sic μιστίναι ἀλετριῶνοι in Pace vf.
 272. Vide ad Equites vf. 602.

- 710 Ἀμὰ κατεπάλαισε μὲν ἀνὴρ ἄνθρωπος Εὐάθλης δέχρα,
 Κατεβόησε δ' ἀνὴρ κεκεραγὸς τοξότας τριχιλίης,
 Περιετόξθισε δ' ἀνὴρ αὐτῷ ἔπατρος τῆς ξυγχευῆς.
 Ἄλλ' ἐπειδὴ τῶν γέροντας οὐκ ἔαδ' ὕπνε τυχεῖν,
 Ψηφίσασθε γὰρ εἶναι τὰς γραφάς, ὅπως ἀνὴρ ἦ
 715 Τῶν γέροντι μὲν γέρον ἔκωδός ὁ ξυμῆγροϛ.
 Τοῖς νέοισι δ' ἐβύρωρωκίϛ, ἔκωδός ὁ ξυμῆγροϛ.
 Κἀξελαιώειν γὰρ τολοιπόν κῆν φύγη πῖς, ζημιῶν,
 Τὸν γέροντα τῶν γέροντι, τὸν νέον δὲ τῶν νέω.

ACTUS TERTII

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ ΜΟΝΟΣ.

- ΔΙΚ. **Ο**ροι μὲν ἀγροῦς εἰσιν οἵδε τ' ἐμῆς.
 720 Ἐνταῦθ' ἀγροῦς εἰσιν τοῖσι Πελοπονησίοις
 Ἐξέσι, ἔκωδός ὁ ξυμῆγροϛ, ἔκωδός ὁ ξυμῆγροϛ,
 Ἐφ' ὅτε πωλεῖν πρὸς ἐμὲ, λαμάχω δὲ μή.
 Ἀγροῦς εἰσιν οἵδε τ' ἀγροῦς καθίσταται
 Τρεῖς τῶν λαχόντας, τῶν δ' ἰμάντας ἐκωδός ὁ ξυμῆγροϛ.
 725 Ἐνταῦθα μίτε συκοφάντης εἰσίνω,
 Μῆτ' ἄλλ' ὅστις Φασαῖος ἔστ' ἀνήρ.
 Ἐγὼ δὲ τ' εἰσίνω, καὶ τὸν ἐσπεισάμηνω,
 Μέτεμ' ἵνα γῆσω φανεράν οἱ τῆ ἀγροῦς.

vf. 710. Ἐυάθλης] Euathlum Rhetorem fuisse improbum & Sycophantam, ait Scholiastes ad hunc locum, & in Vespis ad vf. 590. adducitque locum alium ex Holidibus Aristophantis. ἄλλ' ἐστὶν ἕκαστος τῶν ἐπισημοῦν, ἄλλ' ἐστὶν ἕκαστος τῶν ἐπισημοῦν, qui locus & aliter legitur.

vf. 716. Κῆν Κλαινίω] Scholia: Ἀλκιβιάδην τὸν Κλαινίω ὡς καταπύζονα κωμῆδισι. Alcibiadem Cliniae f. tanquam mollem & effeminatum notant. Multos habuisse eum in adolescentia amatores more Graecorum, quia esset formosissimus, satis constat; inter hos fuit & Socrates: ad

quem extat de ea re carmen Aspasiae meretricis apud Athenaeum V. p. 219. cuius initium: Σώκρατες, ἐκωδός ὁ ξυμῆγροϛ, ἔκωδός ὁ ξυμῆγροϛ, ἔκωδός ὁ ξυμῆγροϛ. O Socrates, non me latet, animum tuum uri desiderio Filii Dinomaches & Cliniae

vf. 717. 718. Ζημιῶν τὸν γέροντα τῶν γέροντι] Ut ζημιῶν τῶν γέροντων est, multare aliquem pecuniā, v. g. apud Thucydidem Lib. II. ἔκωδός ὁ ξυμῆγροϛ τῶν φίλων, multare aliquem amico i. e. Privare. Videtur itaque dicere velle, Senem a Senae per exilium divelli debere, si necesse

- 710 Verum luctatu quidem primum vicisset Euathlos decem:
 Clamore autem & vociferatione superasset ter mille fatellites;
 Tum sagittis confixisset ipsius patris sui cognatos.
 Sed quoniam non finitis nos fenes somnum capere,
 Decreto publico causas judicarias inter se separate, ut fit
- 715 Seni fenex & edentulus caufidicus;
 Junioribus autem cinaedus aliquis, & loquax, qualis Cliniae F.
 Quin etiam hinc expellere oportet, & si fugiat quispiam, multare:
 Atque istud juvenem a juvene, senem a sene perpeti.

SCENA PRIMA.

DICAEOPOLIS SOLUS.

Senarii Iambici.

- 720 **D**IC. Isti sunt limites fori mei:
 In hoc foro versari Peloponnesiis
 Licet & Megarenfibus & Boeotiis,
 Ut mihi vendant, Lamacho autem non.
 Curatores autem rerum venalium constituo
 Tres forte lectos, lora autem ex lepris capio.
- 725 Huc neque fycophanta ingrediatur,
 Nec alius qui Phasianus est homo.
 Ego autem columnnam, juxta quam inducias pepigi,
 Accersam, ut eam collocem conspicuam in foro.

esse fit; juvenem a juvene; non autem juvenem a sene, nec senem a juvene. Qui sensus est ineptus. Itaque in istis duobus versibus refertur versionem Frischlini; quamvis a verbis Comici alienam.

vf. 719. Ὀποι] Hic jam ostenduntur commoda Pacis. Prodit autem Dicaeopolis, cui pax est cum Lacedaemoniis & eorum Sociis.

vf. 720. Ἐνταῦθα ἀγοράζω] Supra, vf. 623.

vf. 722. Ἐδ' ὄντι] Ad Pluam vf. 1001.

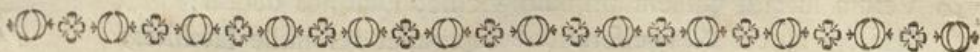
vf. 724. Ἐκ Λεπρεῶν] Lepreum est urbis nomen. Dat

autem Agoranomis, qui scuticas solebant gestare, lora Lepreatica; quia Megarenfes, de quibus paulo ante meminerat, erant leprosi, ut ait Scholiastes. Ludit ergo in vocibus λεπροὶ & Λεπρεῶν. Vide in Avibus vf. 149.

vf. 726. Φασιανός] Alludit ad etymologiam vocis σκυφάντης a φάσιν, de quo infra vf. 819.

vf. 727. Τὴν στήλην] Qui foedus iniissent, erigebant columnas, in quibus describebatur formula foederis.

vf. 728. Μίστυμι] Sic μιστίναι ἀλετριῶνοι in Pace vf. 272. Vide ad Equites vf. 602.

ACTUS TERTII

ΜΕΓΑΡΕΥΣ, ΚΟΡΑΙ.

- ΜΕΓ. **Α** γορα' ἴθ' Ἀθήναις χαίρει, Μεγαρεῦσιν Φίλα.
 730 Ἐπίθην τυ, καὶ τ' Φίλιον, ἄψαρ ματέρει.
 Ἄμ' ὦ πόνηρα κόειά γ' ἀθλίει πατέρος,
 Ἀμβάτε ποτήαν μάδδαν, αἴχ' ἄρητέ πα.
 Ἀκύνετον δὴ, ποτέχετ' ἐμὴν τῶν γαστέρα.
 Πότερα πεωράσῃ ζήσδετ', ἢ πενήν κακῶς;
 735 ΚΟΡ. Πεωράσῃ, πεωράσῃ.
 ΜΕΓ. Ἐγὼνγα καυτός Φαμι. πῖς δ' ἔτῳς ἄνους,
 Ὅς ὑμέ κα πείλαιτο Φανεράν ζαμίαν.
 Ἄμ' ἔτι γὰρ μοι Μεγαρεῖα πῖς μαχανά.
 Χοίρης γ' ὑμέ σιδάσας Φασῶ Φέρεν.
 740 Περύθεοτε τῆσδε τῆσ ὀπλῶσ τ' χριείων.
 Ὅπως δὲ δοξείτ' ἡμῶν ἐξ ἀγαθῶσ ὑῶσ.
 Ὡσ καὶ τ' Ἐγμῶν, εἴψαρ ἴζειτ' οἴκαδες,
 Τὰ πρῶτα πειρασεῖθε τῶσ λιμῶ κακῶσ.
 Ἄμ' ἀμφύθεοτε καὶ ταδὶ τὰ ῥυγχία,
 745 Κήπειει ἐσ τ' σάκκον ὦδ' ἐσβαίνετε.
 Ὅπως δὲ γρυλλιζεῖτε καὶ κοῖζετε,
 Χήσειτε Φωνῶν χριείων μυστικῶν.
 Ἐγὼν δὲ χαρυζῶ γε Δικαιόπολιν. ὅπως
 Δικαιόπολις; ἢ λῆσ πείλασ χριεία;

vf. 729. ΜΕΓ.] Ad indicandam extremam Paupertatem Megarensium & miseriam ex bello ortam, introducit Megarensium hominem; qui venum ducit filias suas: quas ridiculi causa induit specie porcorum. Loquitur autem Dorice; nam Megarenses erant Dorienteses.

vf. 730. Τυ] Pro σί· ut in Equitibus vf. 1220. ἰγῶ δὲ πῦ ἰσπερῆα, καὶ ἀπορῆα μῦν.

Ibid. Ἄπῖρ] Pro ἴπῖρ i. e. ἄσπῖρ. Semel moneo, apud Dores n in α, & α in n mutari.

vf. 732. Ἀμβάτε ποτήαν αἴχ' εἰρητέ πα] Pro ἀνάβῃτε

πρὸς τὴν μάζαν ἰὰν εἰρητέ πα. contractum ex ἀνάβῃτε & μάζω, unde βίβωμι.

vf. 733. Ποτέχετ' ἐμὴν] Pro προσίχετε ἐμοί. Dicit autem τὴν γαστέρα, pro τὸν ἴθῦν, παρ' ὑπόνοισιν.

vf. 736. Ἐγὼνγα] Pro ἴγῶνγα.

vf. 739. Τῆσ] Pro ἴμασ.

Ibid. Φασῶ] Φῆσῶ.

vf. 741. Δοξείτε ἡμῶν] Pro δόξετε εἶναι.

vf. 742. ἴζειτ' οἴκαδες] Pro ἴζεθε, aut ἴζειτε, οἴκαδε. Editio Farrei: οἴκαδες, ut infra vf. 779.

vf. 746.

ACTUS

SCENA SECUNDA.

MEGARENSIS, PUELLAE.

- 730 **M**EG. Salve forum Atheniense, optatum Megarenfibus.
 Desideravi te quasi matrem, ita me Jupiter praefes amicitiae amet:
 At ô filiae miserae patris aerumnosi,
 Ascendite ad mazam, si modo eam alicubi inveniatis.
 Audite jam, & huc advertite ventrem:
 Utrum vendi vultis, an pessime esurire?
- 735 **FIL.** Vendi, vendi.
MEG. Ego ipse idem ajo. Sed quis ita ineptus est,
 Qui vos emat, damnum certum?
 Sed est mihi Megaricum quoddam machinamentum.
 Ornatu porcarum vos induam, & me porcas ferre dicam.
- 740 Induite nunc istas ungulas porcorum:
 Et date operam, ut videamini esse ex bona scropha.
 Nam, ita me Mercurius amet, si domum redieritis,
 Summam experiemini famem pessimis modis.
 Sed induite & haec rostra.
- 745 Deinde in faccum sic irrepite.
 Sed videte ut grunniatis & kôï dicatis,
 Et mittatis vocem porcellorum mysticorum.
 Ego vero vocabo Dicaeopolin. Ubi
 Dicaeopolis? an vis mercari porcas?

vf. 743. τὰ πρῶτα] Pro τὰ πρῶτα, ut habet editio Farrei. τὰ πρῶτα τῆς pro τὸ λιμῆ, summa fames, exponente ita Scholiaste. De hac phrasi vide ad Ranas vf. 424.

Ibid. Παρασιῶθε] Pro παρασιῶθε, & παραβήσωθε.
 vf. 745. Κῆπειν] ita Edd. Aldi & Farrei; Juntae autem & Brubachii κῆπειν. pueri κῆπειν γ'.

vf. 746. Γυλλίζετε] Pro γυλλίζετε, aut γυλλίσστε.

vf. 747. X' ποῖτε] Pro καὶ ποῖτε ab ἡμῖν.

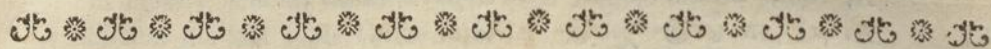
Ibid. Χαρίων μυστηρικῶν] Ex Scholiis: "Ὅτι ἐν τοῖς μυσ-

τηρῶν τοῖς Διμυτικῶν χαρίων δίδονται ἀνάμεικτοι δὲ τὸ ζῶον τῆ δειῶ. ἕκαστος δὲ τῶν μυστηρικῶν ὑπὲρ ἑαυτοῦ εἶδεν. Quoniam in mysteriis, sive Cereris initiatorum sacris, porcus mactatur. Hoc autem animal dicitur esse illi Daas, & unusquisque iniciatorum pro se sacrificat (porcum). Male ante legebatur hic εὐομένων sed correxit Cl. Kusterus. Vide infra ad vf. 764.

vf. 748. Καρῖζω] Pro καρῖζω, a καρῖσσω h. l. pro καλῶ.

vf. 749. Δῆς] Verbum Doricum λῶ contractum ex λῶω & significat εἶδω.

SCENA

SCENA TERTIA.

DICAEOPOLIS, MEGARENSIS, PUELAE.

- 750 **D**IC. Quid? homo Megaricus? MEG. Ad forum venimus.
DIC. Quomodo vos habetis? MEG. Esurimus assidue ad ignem.
DIC. Suave profecto ad ignem federe, si adsit tibicen.
 Sed quid aliud agitis nunc? MEG. Quidnam? id rogas?
 Sane cum inde discederem,
 755 Senatores id dabant operam,
 Ut quam primum pereamus pessimis modis.
DIC. Mox ergo liberabimini a malis. MEG. Sane,
 Quid enim aliud? **D**IC. Quanti venit Megaris frumentum?
 MEG. Apud nos magni aestimatur, sicut & Dii.
 760 **D**IC. Fersne fal? MEG. Annon vos estis domini falis?
DIC. Nec allia? MEG. Quorum vos semper,
 Cum irruptionem facitis, tanquam terreni mures,
 Capita paxillo effoditis?
DIC. Sed quid fers? MEG. Fero χοῖρος ad mysteria.
 765 **D**IC. Pulchre dicis. ostende. MEG. Utique pulchrae sunt,
 Sustolle si lubet: hem quam pingues & pulchrae.
DIC. Quid hoc rei erat? MEG. Profecto χοῖρος.
DIC. Quid tu dicis? cujas est haec χοῖρος? MEG. Megarensis.
 Annon χοῖρος est? **D**IC. Mihi non videtur.
 770 MEG. Nonne indignum hoc est? Spectate incredulitatem hujus.
 Negat hunc esse χοῖρον. Atqui

Depone

vf. 758. Τι δ' ἄλλο;] Hoc videtur dicere Dicaeopolis. Sed quid aliud dicam, aut ex te quaeram? Deinde idem quaerit de pretio tritici.
 vf. 759. Παρ' αὐτῶν] Pro παρ' ἡμῶν. — ἀπερ τοι, pro ἤπερ, i. e. ὡς περ, αὐτῶν.
 Ibid. Πολυτίματον] Deorum alias epitheton est; in Vespis vl. 995. ὡ πολυτίματοι θεοὶ ἐγγυραστὴ μοι. Hic infra vl. 807. ὡ πολυτίματ' Ἡράκλειος & alibi. Confundit dissimilia; nam Dii ita dicuntur ab honore, res venales a pretio: utrumque autem significat vox τιμή.
 vf. 762. Ὅκω' ἐσθλαίετ'] Pro, ὅταν ἐσθλαίετ'. Est autem integrum ἔκω, pro ἔκω κα' significat autem ἔκω, & est idem quod ἔτ'. supra vl. 754. κα' autem & κα', pro κα', apud Poetas saepissime occurrit.
 Ibid. Τὸς ἀγοραῖοι μῆτες] Pro τοῖς ἀγοραῖοι. Synesius E-

pist. 103. circa finem: Δίκην ἀγοραῖοι μῆτες ἐνεδεδόκει τῇ πέτρῃ. instar agrestis muris petram subierat.
 vl. 763. Πάσσακι] Pro πασσάκιον πάσσαξ deminutivum.
 vl. 764. Χοῖρος μυστικός] Supra vl. 747. Χοῖρον μυστηρικῶν. Initiandi mysteriis porcum sacrificabant; in Pace vl. 373. ἐς χοιρίδιόν μοι τὸν δάμισον πρὸς δραχμῆς· δὲ γὰρ μυνθῆναι με. Ubi Scholia: ὅτι τοῖς μυστικῶσι ἐστὶν ἐσθλα χοιρίδιον τὸν ἐξ ἀνάγκης. Qui initiantur, illos necesse est sacrificare porcellum.
 vl. 766. Ἀγρεύον αὐ' ἄγρ'] Pro, ἀγρεύον εἰ θέλεις.
 vl. 767. Χοῖρος] Ludunt in ambiguitate hujus vocis; quae non tantum porcum significat, sed & τὸ γυναικείον αἰδοῖον.
 vl. 770. Ἐσθλαί] Pro θεσθλαί & δεσθλαί.
 vl. 771. Οὐ φατὶ — ἡμῶν] Pro ἡ φησὶ — εἶναι.
 X x x

- Αἰ λῆς, ᾧδὲ νῦν μοι ᾧδὲ θυμῶν ἀλῶν,
 Αἰ μὴ ἔτι χεῖρ' Ἑλλάνων νόμῳ.
 ΔΙΚ. Ἄμ' ἔστιν ἀνθρώπων γε. ΜΕΓ. Ναὶ τ' Διοκλέα,
 775 Ἐμάγα. σὺ δὲ νῦν ἤμενοι πῖν' δοκεῖς;
 Ἡ λῆς ἀκῆσαι φθελγομῶας; ΔΙΚ. Νὴ τῶς θεῶς
 Ἐρωγε. ΜΕΓ. Φῶν δὴ τὴν ταχέως χροῖδιον.
 Οὐ χροῖδα σιγᾶς, ᾧ κ' ἐκίτ' ἀπολυμῶα.
 Πάλιν τῶν ἀποισῶ, καὶ μὰ τ' Ἐρμῶν, οἴχαδι.
 780 ΚΟΡ. Κοῖ, κοῖ.
 ΜΕΓ. Αὐτὰ ἔτι χεῖρ'. ΔΙΚ. Νῦν γε χεῖρ' φαίνεται.
 Ἄταρ ἐντραφεῖς γε, κίθ' ἔστα πέντ' ἑτάδ.
 ΜΕΓ. Σάφ' ἴσθι ποτὴν ματέρ' εἰχεαδίσει.
 ΔΙΚ. Ἄμ' ἔδὲ θυσιμὸς ἔστιν αὐτῆι. ΜΕΓ. Σαμαίν.
 785 Πᾶ δ' ἔχ' ἐθυσίμους ἔστι; ΔΙΚ. Κέρκον οὐκ ἔχ'.
 ΜΕΓ. Νέα γὰρ ἔστιν, ἀλλὰ δελφικημῶα
 Ἐξεῖ μεγάλα τε καὶ παλαιὰ κήρυτθαν.
 Ἄμ' αἰ τράφει λῆς, ἀδὲ τοι χεῖρ' καλά.
 ΔΙΚ. Ὡς ξυμφεῖς ὁ κίθ' αὐτῆς πατέρα.
 790 ΜΕΓ. Ὅμοματεια γὰρ ἔστι, κῆκ ταυτὲ πατρός.
 Αἰ δ' ἂν παχυμῆ, κἀναχνοαυθὴ γ' ἐν τειχί,
 Κάλλιτος ἔστι χεῖρ' Ἀφροδίτα θυεῖν.
 ΔΙΚ. Ἄμ' ἔχ' χεῖρ' τῆ Φροδίτη θυεῖ.
 ΜΕΓ. Οὐ χεῖρ'; Ἀφροδίτα μόνον γε δαιμόνον,
 795 καὶ γίνεται γὰρ τᾶνδε τᾶν χροῖων τὸ κῆς
 Ἄδιτον, ἀν τ' ὀδελὸν ἐμπεπαρμῶον.
 ΔΙΚ. Ἦδη δ' ἀνθ' ἡ μητρὸς ἐδίοισεν ἄν;
 ΜΕΓ. Ναὶ τ' Ποτείδαν ἄν, κἀνθ' γὰρ τῶ πατρός.
 ΔΙΚ. Τί δ' ἐοσίη μάλισα; ΜΕΓ. Πάνθ' ἀ καὶ δίδως.
 800 Αὐτὸς δ' ἐρώτη. ΔΙΚ. Χοῖγε, χοῖγε. ΚΟΡ. Κοῖ, κοῖ.
 ΔΙΚ. Τρώοις ἂν ἐρεβίνθους; ΚΟΡ. Κοῖ, κοῖ.
 ΔΙΚ. Τί δαὶ Φιδάλεως ἰαχάδας; ΚΟΡ. Κοῖ, κοῖ.
 ΔΙΚ. Τί δαὶ σῦκα τρώοις αὐτὸς ἄν; ΚΟΡ. Κοῖ, κοῖ.
 ΔΙΚ. Ὡς ὄξ' ᾧδὲ τὰς ἰαχάδας κεκράγατε.

Ἐνεγ-

v. 772. Αἰ λῆς ἀκῆσαι] Facit hujus versus mentionem Scholiastes ad Equites v. 788.

Ibid. θυμῶν] Dorice pro θυμῶν, a θυμῶν. Infra, v. 1098. ἄλλας θυμῶν οἶσι παῖ καὶ κρέμματα. Ante legabatur θυμῶν, sed, praecedente Cl. Kusterō, delevisse duas litteras.

v. 778. Οὐ χροῖδα σιγᾶς] Euripides in Hippolyto v. 911. σιγᾶς· σιωπῆς δ' ἔστιν ἔργον ἐν κακοῖς. Taceat; at silentio

nihil opus est in malis.

v. 779. Πάλιν τῶν ἀποισῶ] Pro πάλιν σὺν ἀποισῶ.

Ibid. Οἰκαδῆς] Supra v. 742.

v. 781. Νύγ' ἔχ' αἰσῶν φαίπτας] Ex voce demum puellarum, cognoscit eas esse porcas; in Vespiis v. 570. εἰ δ' αὖ τῶν χροῖδῶν χροῖδ' ἀναγὰρ φωνή με πιδέσθαι.

v. 785. Κέρκον ἐκ ἔχ'] Nempe, qualem habet Mnesilochus

- Si lubet, depone mecum falem cum thymo tritum,
 Si non est iste χοῖρος Graecorum lingua.
 DIC. Sed est hominis. MEG. Ita, per Dioclem juro,
 775 Et quidem mea; tu vero ipsam cujus esse putas?
 An cupis audire vocem earum? DIC. Ita me Dii ament,
 Cupio. MEG. Tu χοῖρε mitte ocysus vocem:
 Non opus est tibi silentio, perditissima.
 Imo per Mercurium, me reportaturum te domum.
 780 FIL. Koi, koi.
 MEG. Haec est χοῖρος porcella. DIC. Nunc sane videtur.
 Sed si nutriatur, cunnus erit quinquennis.
 MEG. Certo scias, matri similis erit.
 DIC. Sed nec sacrificari haec potest. MEG. Quid ita?
 785 Quomodo sacrificari non potest? DIC. Caudam non habet.
 MEG. Juvencula enim est, sed adulta
 Habebit magnam, & crassam, & rubram.
 Sed si alere vis, haec χοῖρος est bona.
 DIC. Quam similis est hujus cunnus alterius cunno.
 790 MEG. Sunt enim ex eadem matre & ex eodem patre.
 Si vero pinguis factus fuerit, & lanugo ei creverit,
 Aptissimus est χοῖρος, qui Veneri sacrificetur.
 DIC. Sed Veneri χοῖρος non solet sacrificari.
 MEG. Annon χοῖρος? imo soli Veneri,
 795 Et fit caro istarum χοίρων
 Suavissima, cum veru figitur.
 DIC. Num comederent sine matre?
 MEG. Imo, ita me Neptunus amet, & sine patre.
 DIC. Quid potissimum comedunt? MEG. Quicquid dederis:
 800 Ipse interroga eas. DIC. Porcelle, porcelle. FIL. Koi, koi.
 DIC. Comederesne ciceres? FIL. Koi, koi.
 DIC. Num etiam caricas? FIL. Koi, koi.
 DIC. Num etiam ficus comederes. FIL. Koi, koi.
 DIC. Quam acute ad caricas clamaftis.

Ferat

flocus in Thesmoph. v. 245. τὴν κέρων φυλάττω. Et
 Horat. Testes caudamque salacem. Sunt haec spurca.
 v. 787. Ἐξεί] Pro, ἔξει. κέρουδρον· pro κέρουδρον I. c.
 καὶ ἰρουδρον.
 v. 788. Αἱ τράφην λῆς] Pro, εἰ τράφην θήλεις.
 v. 791. Κάρναχοιδοῦ] A verbo χοαῖνα· quod est a
 χοῖρος· contracte χρεῖς. In Nubibus v. 974. τοῖς αἰδοῖσι

φρίσθαι καὶ χρεῖς, ἄσπιτο μίλοισιν, ἰπῆνδαι.
 v. 796. Ἄν τὸν ἀδελὸν ἐμπιπταμένον] Pro ἀνὰ τὸν δόξαν
 πιπταμένον. Haec allegorice dicuntur; infra v. 1006. pro-
 prie: φῆρε τὰς ἀδελίσκας ἢ ἀναπύειας τὰς κήλας.
 v. 798. Ποταῖδαν] Pro Ποσειδά· τὰ, pro τῷ.
 v. 802. Φιλάλω] Videantur Lexicographi Graeci.
 Praecipue Athenaeus III. p. 75.
 X x x 2

- 805 Ἐνεγκάτω πῆς ἔδδοθεν τῆ ἰαχάδων
 Τοῖς χριεῖδοισιν. ἀρα τρώξον; βαβαί,
 Οἷον ροβιάζωσ', ὦ πολυτίμηδ' Ἡράκλεις.
 Ποδαπὰ τὰ χριεῖ; ὡς τραγασαῖα φαίνε).
 Ἄμ' ἔχ' πᾶσας κατέτραγον τὰς ἰαχάδας.
 810 ΜΕΓ. Ἐγὼ γὰρ αὐτῶν τάνδε μίαν ἀνειλόμαν.
 ΔΙΚ. Νῆ τ' Δί', ἀτείω γε τὸ βοσκήματε.
 Πόσθι πείωμά σοι τὰ χριεῖδια λέγε.
 ΜΕΓ. Τὸ μ' ἕτερον τῶτων, σιοροδῶν τροπαλλίδῃ.
 Τὸ δ' ἄπερον, ἀ λῆς, χρίνικῃ μόνας ἀλῶν.
 815 ΔΙΚ. Ὀνήσομά σοι. πείωμέν αὐτῆ ΜΕΓ. Ταῦτα δὴ,
 Ἐμ' Ἐμπολαίε, τὰν γυναιχά τὰν ἐμῶν
 Οὔτω μ' ἀπιδόαζ, τὰν τ' ἐμαυτῆ ματέρει.

ACTUS TERTII

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ, ΜΕΓΑΡΕΥΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

- ΣΥΚ. Ἄθρωπε, ποδαπὸς; ΜΕΓ. Χοιροπόλας Μεγαλειός.
 ΣΥΚ. Τὰ χριεῖδια πίνω γ' ἐγὼ Φανῶ ταδὶ
 820 Πολέμα, ἢ σέ ΜΕΓ. Τῆτ' ἐκεῖν' ἤκη πάλιν,
 Ὅθεν ἄρ' ἄρα τῆ κακῶν ἀμῖν ἔφυ.
 ΣΥΚ. Κλάων Μεγαλειῖς. ὄκ' ἀφήσεις τ' σάκον;
 ΜΕΓ. Διχαῖόπολι, Διχαῖόπολι, Φαντάζομαι.
 ΔΙΚ. Ὑπὸ τῆ; πῆς ὁ φαίνων σ' ἐπιν; Οἱ δ' ἀγορανόμοι
 825 Τῆς συκοφάντας ἐθύραζ' ἐξείρετε;
 Τῆ μαθῶν φαίνεις ἀνθι θρυαλλίδῃ;
 ΣΥΚ. Οὐ γὰρ Φανῶ τῆς πολεμῖς; ΔΙΚ. Κλάων γε σ',
 Εἰ μὴ ἕτέρωσε συκοφαντήσεις ἰῶν.
 ΜΕΓ. Οἷον τὸ κακὸν οἱ ταῖς Ἀθάνας τῆτ' ἐνι.
 830 ΔΙΚ. Θάρρῃ Μεγαλειῖ' ἀλλ' ἦς τὰ χριεῖδι ἀπέδω
 Τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκόροδα ἢ τῆς ἄλας,

Καί

vf. 807 Ὁ πολυτίμηδ' Ἡράκλεις] In Thefm. vf. 601. ὁ πολυτίμητα θεῶ. Vide paulo ante.
 vf. 808. Τραγασαῖα] Tragasae est nomen urbis; τραγῆν vorare; quia vero bene vorarent porcelli, dicit eos esse ex illa urbe propter similitudinem vocum. Vide Jutra, vf. 853.

vf. 815. Ταῦτα δὴ.] Est mirantis, ut in Avibus vf. 802. ταυτὶ ταυτὶ.

vf. 817. Ἀποδόσει] Ellipsis verbi γένοιτο, inquit Scholiastes. Extrema miseria hominis, qui optime secum putat actum, licet vilissimo pretio vendiderit filias: quin & conjugem & matrem ita cupit vendere.

vf. 818.

- 805 Ferat aliquis e domo caricas aliquot
 Porcellis: anne etiam comedent? papae!
 Quanto vorant cum strepitu, ô magne Hercules!
 Cujates sunt isti porcelli? nam Tragasacae & voraces videntur.
 Sed non omnes caricas comederunt.
- 810 MEG. Quia ego unam earum sustuli, hancce.
 DIC. Profecto lepidae pecudes istae sunt.
 Quanti emerim a te hos porcellos? dic.
 MEG. Alterum eorum manipulo alliorum;
 Alterum autem, si volueris, uno choenice falis.
- 815 DIC. Emam abs te, expecta hic. MEG. Haec quidem bene evenerunt,
 Mercuri Praefes mercatorum, da ut uxorem meam
 Sic vendam, meamque ipsius matrem.

SCENA QUARTA.

SYCOPHANTA, MEGARENSIS, DICAEPOLIS.

SYC. Heus tu, cujas es? MEG. Megarensis porculator.

SYC. Porcellos itaque istos ego deferam

- 820 Tanquam hostiles, & te ipsum. MEG. Hoc illud est,

Unde principium malorum nobis est exortum.

SYC. Cum magno malo tuo Megariffabis: nonne dimittes sacco?

MEG. Dicaeopolis, Dicaeopolis, deferor.

DIC. A quo? quis est qui defert? vos vero fori praesides

- 825 Nonne excludetis delatores foras?

Quid tibi evenit, ut hunc sine funalibus deferas & ostendas?

SYC. Annon deferam hostes? DIC. Cum magno malo tuo;

Nisi aliorum vero abeas, ubi artem tuam exerceas.

MEG. Quale hoc Athenis malum inest.

- 830 DIC. Bono animo es Megarice: & quo porcellos vendidisti

Pretio, id accipe, allia inquam ista & salem:

Mul-

vf. 818. ΣΥΚ.] Intervenit Sycophanta. Sumit autem Poëta occasionem perstringendi Athenienses, quia multos patiantur esse in civitate Sycophantas, ut etiam infra vf. 908.

vf. 823. Φαινε δ' αὖ Στυλλίδας] Pro συνοπαντήματι.

vf. 824. Οἱ δ' ἀγοράεμοι] Male hic in Edd. Aldina,

Juntina, & nupera, praemissum MEG. recte autem Edd. Farrei & Brub. quas hic sequimur.

vf. 826. Τὴ μάδαν;] Vide ad Vespas vf. 251.

Ibid. Φαινε δ' αὖ Στυλλίδας;] Infra vf. 917. Ἐπιπτα φαίνε δ' ἄρα διὰ Στυλλίδας; utrobique miscet Anter 16 diversas significationes verbi φαίνω.

- 805 Ἐνεγκάτω πῆς ἔδδοθεν τῆ ἰαχάδων
 Τοῖς χριεῖδοισιν. ἀρα τρώξον; βαβαί,
 Οἷον ροβιάζωσ', ὦ πολυτίμηδ' Ἡράκλεις.
 Ποδαπὰ τὰ χριεῖ; ὡς τραγασαῖα φαίνε).
 Ἄμ' ἔχ' πᾶσας κατέτραγον τὰς ἰαχάδας.
 810 ΜΕΓ. Ἐγὼ γδ αὐτῶν τάνδε μίαν ἀνειλόμαν.
 ΔΙΚ. Νῆ τ' Δί', ἀτείω γε τὸ βοσκήματε.
 Πόσθι πείωμά σοι τὰ χριεῖδια λέγε.
 ΜΕΓ. Τὸ μ' ἕτερον τῶτων, σιοροδῶν τροπαλλίδῃ.
 Τὸ δ' ἄπερον, ἀ λῆς, χρίνικῃ μόνας ἀλῶν.
 815 ΔΙΚ. Ὀνήσομαί σοι. πείωμέν αὐτῆ ΜΕΓ. Ταῦτα δὴ,
 Ἐμ' Ἐμπολαίε, τὰν γυναιχά τὰν ἐμάν
 Οὔτω μ' ἀπιδόαζ, τὰν τ' ἐμαυτῆ ματέρει.

ACTUS TERTII

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ, ΜΕΓΑΡΕΥΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

- ΣΥΚ. Ἄθρωπε, ποδαπὸς; ΜΕΓ. Χοιροπόλας Μεγαλειός.
 ΣΥΚ. Τὰ χριεῖδια πίνω γ' ἐγὼ Φανῶ ταδί
 820 Πολέμα, ἢ σέ ΜΕΓ. Τῆτ' ἐκεῖν' ἦκῃ πάλιν,
 Ὅθεν ἄρ' ἄρα τῆ κακῶν ἀμὴν ἔφυ.
 ΣΥΚ. Κλάων Μεγαλειῖς. ὄκ' ἀφήσεις τ' σάκον;
 ΜΕΓ. Δικαιόπολι, Δικαιόπολι, Φαντάζομα.
 ΔΙΚ. Ὑπὸ τῆ; πῆς ὁ φαίνων σ' ἐπιν; Οἱ δ' ἀγορανόμοι
 825 Τῆς συκοφάντας ἐθύραζ' ἐξείρετε;
 Τῆ μαθὼν φαίνεις ἀνθ' Ἰσραλλίδῃ;
 ΣΥΚ. Οὐ γδ Φανῶ τῆς πολεμίης; ΔΙΚ. Κλάων γε σ',
 Εἰ μὴ ἕτέρωσε συκοφαντήσεις ἰάν.
 ΜΕΓ. Οἷον τὸ κακὸν οἱ ταῖς Ἀθάναις τῆτ' ἐνι.
 830 ΔΙΚ. Θάρρῃ Μεγαλειῖ' ἀλλ' ἦς τὰ χριεῖδι ἀπέδω
 Τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκόροδα ἢ τῆς ἄλας,

Καί

vf. 807 Ὁ πολυτίμηδ' Ἡράκλεις] In Thefm. vf. 601. ὁ πολυτίμητα θεῶ. Vide paulo ante.
 vf. 808. Τραγασαῖα] Tragasae est nomen urbis; τραγῆν vorare; quia vero bene vorarent porcelli, dicit eos esse ex illa urbe propter similitudinem vocum. Vide Jutra, vf. 853.

vf. 815. Ταῦτα δὴ.] Est mirantis, ut in Avibus vf. 802. ταυτὶ ταυτὶ.

vf. 817. Ἀποδόσει] Ellipsis verbi γένοιτο, inquit Scholiastes. Extrema miseria hominis, qui optime secum putat actum, licet vilissimo pretio vendiderit filias: quin & conjugem & matrem ita cupit vendere.

vf. 818.

- 805 Ferat aliquis e domo caricas aliquot
 Porcellis: anne etiam comedent? papae!
 Quanto vorant cum strepitu, ô magne Hercules!
 Cujates sunt isti porcelli? nam Tragasacae & voraces videntur.
 Sed non omnes caricas comederunt.
- 810 MEG. Quia ego unam earum sustuli, hancce.
 DIC. Profecto lepidae pecudes istae sunt.
 Quanti emerim a te hos porcellos? dic.
 MEG. Alterum eorum manipulo alliorum;
 Alterum autem, si volueris, uno choenice falis.
- 815 DIC. Emam abs te, expecta hic. MEG. Haec quidem bene evenerunt,
 Mercuri Praefes mercatorum, da ut uxorem meam
 Sic vendam, meamque ipsius matrem.

SCENA QUARTA.

SYCOPHANTA, MEGARENSIS, DICAEPOLIS.

SYC. Heus tu, cujas es? MEG. Megarensis porculator.

SYC. Porcellos itaque istos ego deferam

- 820 Tanquam hostiles, & te ipsum. MEG. Hoc illud est,

Unde principium malorum nobis est exortum.

SYC. Cum magno malo tuo Megariffabis: nonne dimittes sacco?

MEG. Dicaeopolis, Dicaeopolis, deferor.

DIC. A quo? quis est qui defert? vos vero fori praesides

- 825 Nonne excludetis delatores foras?

Quid tibi evenit, ut hunc sine funalibus deferas & ostendas?

SYC. Annon deferam hostes? DIC. Cum magno malo tuo;

Nisi aliorum vero abeas, ubi artem tuam exerceas.

MEG. Quale hoc Athenis malum inest.

- 830 DIC. Bono animo es Megarice: & quo porcellos vendidisti

Pretio, id accipe, allia inquam ista & salem:

Mul-

vf. 818. ΣΥΚ.] Intervenit Sycophanta. Sumit autem Poëta occasionem perstringendi Athenienses, quia multos patiantur esse in civitate Sycophantas, ut etiam infra vf. 908.

vf. 823. Φαινε δ' αὖ Στυλλίδας.] Pro συνοραγγέμαι.

vf. 824. Οἱ δ' ἀγοράγμοι.] Male hic in Edd. Aldina,

Juntina, & nupera, praemissum MEG. recte autem Edd. Farrei & Brub. quas hic sequimur.

vf. 826. Τὴ μάδαν.] Vide ad Vespas vf. 251.

Ibid. Φαινε δ' αὖ Στυλλίδας.] Infra vf. 917. Ἐπιτα φαίνε δ' ἄρα διὰ Στυλλίδας; utrobique miscet Anter 16 diversas significationes verbi φαίνω.

Οὐδ' αὖθις αὖ σε σπώψω. Παύσον ὁ παμπήνηρ,
 855 Λυσίφρατος τ' ἐν ἀγορᾷ, Χολαργέων ὄνειδος,
 Ὁ φελαυθηγὸς τοῖς κακοῖς,
 Ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεὶ
 Πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας
 Τῷ μινὸς ἐχάτῃ.

ACTUS QUARTI

ΒΟΙΩΤΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

860 ΒΟΙ. Ἰὼ Ἡρακλῆς· ἔκαμὸν γὰρ τὰν τύλαν κακῶς.
 Κατάθῃ τὴν γλάχων' ἀτρέμας, Ἰσημνία.
 Ὑμῆς δ' ὅσοι θείβαθε ἀλγητὰ πάρα,
 Τοῖς ὀπίνοις φουσητε τὸ φρωκίον κυνός.
 ΔΙΚ. Παῦ' ἐς κόρακας. οἱ σφῆκες οὐκ ἔπὸ τῶ θυρῶν;
 865 Πόθεν περσέπλαν οἱ κακῶς ὑπολέμφοι
 Ἐπὶ τῷ θυρῶν μοι Χαιριδαῖς βομβαύλιοι.
 ΒΟΙ. Νῆ τ' Ἰόλαον, ὀπιχειρίτως ἀν γ', ὦ ξέε.
 Θείβαθε γὰρ φουσᾶντες ἐξόπιωδέ μιν,
 Καὶ τ' ἀθῆα τὰς γλάχων' ἀπέκιζαν χαμῆ.
 870 Ἄλλ' εἴ πὶ βύβλη πείασο τ' ἐγὼ φέρω,
 Τῶν ὀρταλίχων, ἢ τῶ τετραπερυλλίδων.
 ΔΙΚ. Ὡ χαῖρε κολλικοφάγε Βοιωτίδιον.
 Τί φέρεται; ΒΟΙ. Ὅσ' ἔσ' ἀν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἀπλῶς,
 Ὀείρανον, γλαχῶ, ψάθες, θρυαλλίδας,
 875 Νόσας, κολοῖς, ἀπαιγᾶς, Φαλαεΐδας,
 Τροχίλους, κολύμβους. ΔΙΚ. Ὡσπερὶ χειμῶν ἄρα

Ὀρνι-

vf. 854. Παύσον] Vide ad Plutum vf. 602.
 vf. 855. Λυσίφρατος] In Vesps vf. 793. & ad Equi-
 tes vf. 1064. Χολαργεῖς autem a pago Attico.
 vf. 856. Πηλαυθηγός] Scholiastes monet esse metapho-
 ram a tinctura purpuræ. Est autem ἀλγητός, τὸ πορφύρεον.
 vf. 858. Πλεῖν ἢ] Pro πλείον Attice. Est autem hyper-
 bole Comica hic; quasi dicat, eum plusquam semper
 esurire: mensis enim non nisi triginta dies habebat
 apud Atticos.
 vf. 860. Ἰὼ Ἡρακλῆς] Infra vf. 911. Ἰὼ Ζηνός ubi
 vide Notam. Ceterum in dimensione versus ω & η hic
 pro una syllaba habenda, ut alii monuerunt. Venit au-
 tem Boeotus Thebanus, qui etiam Dorice loquitur.
 Ibid. Τὰν τύλαν] Infra, vf. 953. ὑπέκασθε τὰν τύλαν.

vf. 862. Θείβαθε] Pro Θείκων· i. e. ἐκ Θείκων. Τυμὸς
 pro ὑμῖς.
 vf. 863. Ὀσίνοις] Scholia: λαίπυι, αἰλοῖς. φουσητε autem
 pro φουσητε.
 Ibid. Τὸν προκτὸν κυνός] Habebant tibias urticulares
 ex pelle canina. Sed alludit ad Proverbium ἐς κυνός
 πηλὸν ἔσθ'· quod occurrit in Ecclesiæ vf. 255. ut monet
 Scholiastes.
 vf. 864. Οἱ σφῆκες ἐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν.] In Equit. vf.
 723. ἐκ ἀπὸ τῆς θυρᾶς; in Vesps vf. 454. παῖς,
 παῖς, ὦ Ἐαθία, τὸς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας. Hic supra,
 vf. 825. τὰς συνερόντας ἢ θυρᾶς ἐξείθετε; Eurip. in Oreste
 vf. 170. ἐκ ἀπὸ ἡμῶν; ἐκ ἀπὸ οἰκῶν πάλιν ἀπὸ τῶν πόδα ἐκείθετε;
 Nonne a nobis? nonne ab acedibus retro pedem tuum torquetis?
 vf. 866.

Neque etiam te ludibrio habebit Pauson ille pessimus,
 855 In foro & Lysistratus, Cholargensium opprobrium,
 Sceleribus quasi purpura tinctus,
 Algens & esuriens assidue,
 Plus triginta diebus
 Quovis mense.

SCENA PRIM A.

BOEOTUS, DICAEPOLIS.

860 **B**OEOT. Testis sit Hercules, ut mihi pessime dolet humerus callosus.
 Depone placide pulegium ô Ismenio:
 Vos vero quotquot adestis, Thebani tibicines,
 Offeis tibiis inflate canis culum.
 DIC. Definite: nonne hinc a foribus in malam rem facestis crabrones?
 865 Unde advolarunt perditissimi
 Ad januam mihi bombizantes tibicines, discipuli Chaeridis?
 BOEOT. Me volente sane abierint in malam rem, ô amice, ita mihi Io-
 laus fit propitius;
 Nam inde a Thebis pone me flantes,
 Etiam flores pulegii decusserunt humi.
 870 Sed si lubet eme aliquid istorum, quae fero,
 Gallos gallinaceos, aut cicadas.
 DIC. ô salve Boeote, collicum helluo.
 Quid fers? BOEOT. Quicquid omhino boni est apud Boeotos,
 Origanum, pulegium, storeas, verbascum,
 875 Anates, graculos, attagenas, phalarides,
 Regulos, mergos. DIC. Ergo tu quasi tempestas

Et

vf. 866. Χαίριδης] In sing. Χαίριδης, a Χαίρις. Qui fuit malus Tibicen: in Avibus vocat eum κέρατα ἐμπροσθεν-
 μένων, vf. 859. 862. Vide hic supra, vf. 16.

Ibid. Βομβήλαιος] Ex voce βομβήλαιος, quod est genus apiculae a bombo dictae, in Vespis vf. 107. fecit βομβήλαιος, addita litera α' alludens ad vocem αἰδώς, ut ait Scholiastes; vocem βομβήλαιος autem de sono tibiae usurpavit in Thesmophi vf. 1187.

vf. 867. Ἐπιχαίριτος] Scholia: κεχαρισμένος καὶ κεχαριτωμένος ἡμῶν ἀπὸ τῶν αἰν. Gratum nobis foret, si perirent.

vf. 869. Τὰς γλάχων] Scholia: ἰδὲ σαζε γὰρ φορτίον τῆς γλάχων. Cessabat enim pulegium.

vf. 371. Ὀρθαλίχων] Gallos Gallinaceos ita vocant Boeotii, ut ait Scholiastes. Apud Athenaeum extat Stratidis locus de Thebanorum lingua, Lib. XIV, p. 621.

ubi inter alia dicitur eos nominare τὸν ἀλεκτρούνα, ὄρθαλίχων. Occurrit apud Aeschylum in Agamem. vf. 54.

Ibid. Τετραπτερίλλιδων] Ita vocant locustas παρὰ τὸ εἶχεν πτερά ut inquit Scholiastes, i. e. quia quatuor habent πτερά, sive alas.

vf. 372. Κολλικοφάγος] Boeotii, & inter eos Thebani voraces. Athenaeus X. p. 417. Collicem vocabant panis quoddam genus.

vf. 375. Νόσσοι] In Pace, vf. 1005. καὶ Βοιωτῶν φιλότητος ἰδίῃν γίνεσθαι, ἡτέρας, φάσκει &c. Ex Notis Kusteri.

Οὐδ' αὖθις αὖ σε σπώψω. Παύσον ὁ παμπήνηρ,
 855 Λυσίφρατος τ' ἐν ἀγορᾷ, Χολαργέων ὄνειδος,
 Ὁ φελαυθηγὸς τοῖς χακοῖς,
 Ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεὶ
 Πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας
 Τῷ μινὸς ἐχάτῃ.

ACTUS QUARTI

ΒΟΙΩΤΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

860 ΒΟΙ. Ἰὼ Ἡρακλῆς· ἔκαμὸν γὰρ τὰν τύλαν κακῶς.
 Κατάθῃ τὴν γλάχων' ἀτρέμας, Ἰσημνία.
 Ὑμῆς δ' ὅσοι θείβαθε ἀλγητὰ πάρα,
 Τοῖς ὀπίνοις φουσητε τὸ φρωκίον κυνός.
 ΔΙΚ. Παῦ' ἐς κόρακας. οἱ σφήκες ὄσ' ἀπὸ τῆς θυρῶν;
 865 Πόθεν περσέπλαν οἱ κακῶς ἀπολέμυροι
 Ἐπὶ τῷ θυρῶν μοι Χαιριδαῖς βομβαύλιοι.
 ΒΟΙ. Νῆ τ' Ἰόλαον, ὀπιχειρίτως ἀν' γ', ὦ ξέε.
 Θείβαθε γ' φουσᾶντες ἐξόπιωδέ μου,
 Καὶ τ' ἀθῆα τὰς γλάχων' ἀπέκισαν χαμῆ.
 870 Ἄλλ' εἴ π' βύβλη πείασο τ' ἐγὼ φέρω,
 Τῶν ὀρταλίχων, ἢ τῆς τετραπερυλλίδαν.
 ΔΙΚ. Ὡ χαῖρε κολλικοφάγε Βοιωτίδιον.
 Τί φέρεται; ΒΟΙ. Ὅσ' ἔσ' ἀν' ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἀπλῶς,
 Ὀείρανον, γλαχῶ, ψάθες, θρυαλλίδας,
 875 Νόσας, κολοῖς, ἀπαιγᾶς, Φαλαεΐδας,
 Τροχίλους, κολύμβους. ΔΙΚ. Ὡσπερὶ χειμῶν ἄρα

Ὀρνι-

vf. 854. Παύσον] Vide ad Plutum vf. 602.
 vf. 855. Λυσίφρατος] In Vespsis vf. 793. & ad Equi-
 tes vf. 1064. Χολαργεῖς autem a pago Attico.
 vf. 856. Πηλαυθηγός] Scholiastes monet esse metapho-
 ram a tinctura purpuræ. Est autem ἀλγητός, τὸ πορφύρεον.
 vf. 858. Πλεῖν ἢ] Pro πλείον Attice. Est autem hyper-
 bole Comica hęc; quasi dicat, eum plusquam semper
 esurire: mensis enim non nisi triginta dies habebat
 apud Atticos.
 vf. 860. Ἰὼ Ἡρακλῆς] Infra vf. 911. Ἰὼ Ζηνός ubi
 vide Notam. Ceterum in dimensione versus ω & η hic
 pro una syllaba habenda, ut alii monuerunt. Venit au-
 tem Boeotus Thebanus, qui etiam Dorice loquitur.
 Ibid. Τὰν τύλαν] Infra, vf. 953. ὑπέκασθε τὰν τύλαν.

vf. 862. Θείβαθε] Pro Θείβηθεν. i. e. ἐκ Θέβης. Τῆς
 pro ὑμῖν.
 vf. 863. Ὀσίνοις] Scholia: λαίπυι, αἰλοῖς. φουσητε autem
 pro φουσητε.
 Ibid. Τὸν προκτὸν κυνός] Habebant tibias urticulares
 ex pelle canina. Sed alludit ad Proverbium ἐς κυνός
 πηλὸν ἔσθ'· quod occurrit in Ecclesiæ vf. 255. ut monet
 Scholiastes.
 vf. 864. Οἱ σφήκες ἐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν.] In Equit. vf.
 723. ἐκ ἀπὸ τῆς θυρῆς; in Vespsis vf. 454. παῖς,
 παῖς, ὦ Ἐαθία, τῆς σφήκας ἀπὸ τῆς οἰκίας. Hic supra,
 vf. 825. τὰς συνεφάντας ἢ θυρᾶς ἐξείθετε; Eurip. in Oreste
 vf. 170. ἐκ ἀπὸ ἡμῶν; ἐκ ἀπὸ οἰκῶν πάλιν ἀπὸ τῶν πόδα ἐκείθετε;
 Nonne a nobis? nonne ab acedibus retro pedem tuum torquetis?
 vf. 866.

Neque etiam te ludibrio habebit Pauson ille pessimus,
 855 In foro & Lysistratus, Cholargensium opprobrium,
 Sceleribus quasi purpura tinctus,
 Algens & esuriens assidue,
 Plus triginta diebus
 Quovis mense.

S C E N A P R I M A.

BOEOTUS, DICAEPOLIS.

860 **B**OEOT. Testis sit Hercules, ut mihi pessime dolet humerus callosus.
 Depone placide pulegium ô Ismenio:
 Vos vero quotquot adestis, Thebani tibicines,
 Offeis tibiis inflate canis culum.
 DIC. Definite: nonne hinc a foribus in malam rem facestis crabrones?
 865 Unde advolarunt perditissimi
 Ad januam mihi bombizantes tibicines, discipuli Chaeridis?
 BOEOT. Me volente sane abierint in malam rem, ô amice, ita mihi Io-
 laus fit propitius;
 Nam inde a Thebis pone me flantes,
 Etiam flores pulegii decusserunt humi.
 870 Sed si lubet eme aliquid istorum, quae fero,
 Gallos gallinaceos, aut cicadas.
 DIC. ô salve Boeote, collicum helluo.
 Quid fers? BOEOT. Quicquid omhino boni est apud Boeotos,
 Origanum, pulegium, storeas, verbascum,
 875 Anates, graculos, attagenas, phalarides,
 Regulos, mergos. DIC. Ergo tu quasi tempeftas

Et

vf. 866. Χαίριδης] In sing. Χαίριδης, a Χαίρις. Qui fuit malus Tibicen: in Avibus vocat eum κέρατα ἐμπροσθεν-
 μένων, vf. 859. 862. Vide hic supra, vf. 16.

Ibid. Βομβηλίοι] Ex voce βομβήλιος, quod est genus apiculae a bombo dictae, in Vespis vf. 107. fecit βομβηλίου, addita litera α' alludens ad vocem αἰδώς, ut ait Scholiastes; vocem βομβήλιος autem de sono tibiae usurpavit in Thesmophi vf. 1187.

vf. 867. Ἐπιχαίριτος] Scholia: κεχαρισμένος καὶ κεχαριτωμένος ἡμῶν ἀπὸ τῶν αἰώνων. Gratum nobis foret, si perirent.

vf. 869. Τὰς γλάχων] Scholia: ἰδὲ σαζε γὰρ φορτίον τῆς γλάχων. Cessabat enim pulegium.

vf. 871. Ὀρθαλίχων] Gallos Gallinaceos ita vocant Boeotii, ut ait Scholiastes. Apud Athenaeum extat Stratidis locus de Thebanorum lingua, Lib. XIV, p. 621. ubi inter alia dicitur eos nominare τὸν ἀλεκτρούνα, ὀρθαλίχων. Occurrit apud Aeschylum in Agamem. vf. 54.

Ibid. Τετραπτερίλλιδων] Ita vocant locustas παρὰ τὸ εἶχεν πτερά ut inquit Scholiastes, i. e. quia quatuor habent πτερά, sive alas.

vf. 872. Κολλικοφάγος] Boeotii, & inter eos Thebani voraces. Athenaeus X. p. 417. Collicem vocabant panis quoddam genus.

vf. 875. Νόσσοι] In Pace, vf. 1005. καὶ Βουστῶν φίσσας ἰδὲν χήνας, ψήλας, φάσας &c. Ex Notis Kusteri.

- Ὄρνιθίας ἐς τὴν ἀγροῦν ἐλήλυθας;
 ΒΟΙ. Καὶ μὲν Φέρω χάνας, λαγῶς, ἀλώπεκας,
 Σχέλωπας, ἐρίων, αἰλῆρος, πυκπίδας,
 880 Ἰκτίδας οὐδὲρως, ἐγγέλεις Κοπαΐδας.
 ΔΙΚ. ὦ περνώτατον σὺ τέμαχ' ἀνθρώποις Φέρων,
 Δός μοι προσειπεῖν, εἰ Φέρεις τὰς ἐγγέλεις.
 ΒΟΙ. Πρέσβειρα πενήκοντα Κοπαΐδων κοραῖν,
 Ἐκβαθὶ τὰδε κήπιχάειτ' αὖ ξένω.
 885 ΔΙΚ. ὦ Φιλτάτη σὺ καὶ πάλαυ ποθυμῆν,
 Ἥλθες ποθεινὴ μὲν τευγαδικοῖς χοροῖς,
 Φίλη δὲ Μορύχῳ. δμαδες ἐξενέγκετε
 Τὴν ἐχάρακα μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα.
 Σκέψασθε παῖδες τὴν ἀείτην ἐγγέλιω,
 890 Ἦκυσαν ἐκὼ μόλις ἔτι ποθυμῆν.
 Προσείπατ' αὐτῷ, ὦ τέκν' ἀνθρώπων δ' ἐγὼ
 Ὑμῖν παρέξω τῆσδε τὴν ξένης χάριν.
 Ἄλλ' ἔσφερ' αὐτῷ. μηδὲ γὰρ θανάων ποτε
 Σὺ χρεὶς εἶην ἐπιτρυφλανωμῆν.
 895 ΒΟΙ. Ἐμοὶ δὲ πρῶτ' αὖτὰς πᾶ γενήσε;
 ΔΙΚ. Ἀγροῦς τέλ' αὐτῷ γὰρ περ δώσεις ἐμοί.
 Ἄλλ' εἴ τι πικρῆς τῶνδε τῶν ἄλλων, λέγε.
 ΒΟΙ. Ἰώγα ταῦτα πάντα. ΔΙΚ. Φέρε πόσων λέγεις;
 Ἦ φορτὴ ἔπερ' οὐθένδε κείσ' ἄξις ἰών.
 900 ΒΟΙ. Ὁ, π γ' ἔστ' Ἀθάνας, ἐν Βοιωτοῖσιν δὲ μή.
 ΔΙΚ. Ἀφύας ἄρ' ἄξις πειλάμν' Φαληνεῖας,
 Ἦ κέραμον. ΒΟΙ. Ἀφύας, ἢ κέραμον; ἀλλ' ἐντ' ἐκεῖ.
 Ἄλλ' ὅ, ἢ παρ' ἀμῖν μή τι, τὰδε δ' αὖ πολὺ.
 ΔΙΚ. Ἐγ' ὦδα. τοίνυν συκοφάντιω ἔξαγε,
 905 Ὄσφ' κέραμον οὐδὲρως. ΒΟΙ. Νῆ παρ' Σιώ.
 Λάβοιμι μὲν τ' ἀν κέρδ' ἀγαθόν, καὶ πολὺ,
 Ἄσφ' πίδακον, ἀλιτείας πολλὰς πλέων.

ΔΙΚ.

vf. 877. Ὄρνιθίας] Ἄνιμα ὀρνιθίας ventus aliquis dicitur. Schol.
 vf. 878. Φέρω χάνας] Paulo ante ad vf. 875.
 vf. 880. Ἐγγέλεις Κοπαΐδας] A lacu Boeotiae. Erant autem in pretio illae anguillae.
 vf. 883. Πενήκοντα Κοπαΐδων κοραῖν] Facete de anguillis quasi de Nereidibus loquitur, quae erant quinquaginta: & alludit ad locum aliquem Aeschylus, cuius meminuit Scholiastes. Euripides in Iphigenia Taurica vf. 427. ὅπου πενήκοντα κοραῖν τῶν Νηρηίδων χοροῖ. Ubi quinquaginta puellarum Nereidum Chori. Ubi vide Notulam Cl. Baruffii. Eurip. in Andromacha vf. 1267. λαβῶσα

πενήκοντα Νηρηίδων χορόν. Sic etiam in Lyfistrata vf. 703. de anguilla loquitur quasi de puella: — ἐταῖραν ἐκάλεσ' ἐκ γαστέρας παιδα χρηστὴν καμπυτῆν ἐν Βοιωτῶν ἐγγέλιω.
 vf. 884. Κήπιχάειτ' αὖ ξένω] Scholia: ἀντὶ τῆς ἐπιχαρίτης ἐκβαθὶ τῷ ξένω. Sed videtur verbum esse debere propter καί.
 vf. 887. Μορύχῳ] Poeta Tragicus, ut ait Scholiastes, & notatur tanquam belluo: in Pace vf. 1009. ὀφθαλμοῦ τρυφλάσθαι Μορύχῳ, Τελία, Γλαυκίτη, ἄλλοις τίθειαι πολλοῖς.
 vf. 890. Ἐκὼ ἐτι] Sexto anno belli Peloponnesiaci; supra vf. 265. ἔκλω σ' ἐτι προσείπον.
 vf. 891. ὦ τέκν'] Ita Ed. Farrei. Aldina, Juntina & Nupera, ὦ τέτ' vitiose. Brubachii ὦ τῶν.
 vf. 893.

- Et Ornithias ventus, qui aves sternit, venisti ad forum?
 BOEOT. Quin etiam fero anseres, lepores, vulpes,
 Talpas, erinaceos, feles, pyctidas,
 880 Lutræ, anguillas Copaicas.
 DIC. ô Qui delicatissimum piscium genus fers hominibus,
 Da mihi copiam illas salutandi, si fers anguillas.
 BOEOT. Maxima natarum quinquaginta Copaidis
 Exi, & huic hospiti gratificare.
 885 DIC. ô charissima, & dudum desiderata,
 Venisti desiderabilis comico choro, (*gregi*)
 Grata Morycho. Vos famuli efferte
 Craticulam (*foculum*) mihi huc & flabellum:
 Spectate pueri pulcherrimam anguillam,
 890 Quae desiderata, vix demum venit sexto anno.
 Salutate ipsam ô filii: prunas autem ego
 Vobis praebebo, hujus hospitæ causa.
 Sed intro aufer ipsam; nam ego nec mortuus unquam
 Sine te velim esse, si cum betis cocta sis.
 895 BOEOT. Mihi autem pretium pro hac unde erit?
 DIC. Hanc dabis mihi nomine vectigalis pro foro meo.
 Sed si quid ex ceteris vendis, dic.
 BOEOT. Ego ista omnia *vendo*. DIC. Cedo, quanti ea aestimas?
 Aut alias merces hinc proficiscens vis illuc tecum ducere?
 900 BOEOT. Quicquid Athenis est, quod non sit apud Boeotos.
 DIC. Apuas itaque emes & asportabis,
 Aut fictilia. BOEOT. Apuas, inquis, aut fictilia? atqui haec sunt illic;
 Sed quod apud nos non est, hic autem affatim.
 DIC. Scio ego; educ ergo delatorem
 905 Sicut fictilia ligatum. BOEOT. Itâ me Dioscuro ament,
 Scilicet multum lucri facerem, si abducerem,
 Tanquam simium, flagitiis multis plenum.

DIC.

vf. 893. & seq. Μὴδὲ γὰρ θανάτῳ ποτὲ σὲ χάρις εἶναι] Sunt
 verba Euripidis ex Alceſtide vf. 367. — μὴδὲ γὰρ θανα-
 τῳ ποτὲ σὲ χάρις εἶναι τῆς μόνης πίστεως ἐμοί. — Utinam ne
 mortuus quidem sine te ſin, quae ſola mihi fuiſſi fida.
 Ceterum merito aliquis ad Dicaeopolidem haec optan-
 tem dicat cum Philaero Comico: εἰ γὰρ θανάτῳ γὰρ
 θάνατῳ ἐγγέλῳ φάγοις: Mortuus utique non comedes anguil-
 lam apud Athenaeum VI. p. 280.
 vf. 894. Ἐντιστοιχατομένῃς] Anguillae coquebantur
 cum betis. Vide ad Pacem vf. 1014.
 vf. 905. Νὴ τῷ Σιδῷ] Pro τῷ Σιδῷ. Jurat per Am-
 phionem & Zethum tanquam Tliebanus. Cum Lacon

aliquis aut Lacaena jurat *νὰ τῷ Σιδῷ*, ut in Pace vf.
 214. & in Lyſiſtr. vf. 86. intelligit Caſtorem & Pollu-
 cem. Atticae foeminae ſi jurent *μὰ τῷ Σιδῷ*, ut in Ec-
 cleſ. vf. 155. intelligitur Ceres & Proſerpina.

vf. 907. Ἄπειρ] Ita recte Aldina & Farrei. Nupera
 ἄπειρ.

Ibid. Ἄπειρ] Pro ἕπειρ. i. e. ὠσπερ ut ſupra, vf. 759.
 ubi Editio Farrei ἄπειρ. hic autem eadem illa ἄπειρ. in
 Lyſiſtrata vero vf. 84. eadem haec part. ἄπειρ. Et ibid
 vf. 1267. ἄπειρ. Ed. Far. aliae ἄπειρ. Sed in Lyſiſtr. al-
 ter ſcribendum.

Ibid. Πεδανὸν ἀνεπίρας ἀνάγκων] In Eccleſiaz. vf. 1067.
 Y y 2

ΔΙΚ. Καὶ μὴ ὀδὶ Νίκαρχο ἔρχετο Φανῶν.
ΒΟΙ. Μικκός γα μάκχο ἔτχο. ΔΙΚ. Ἄμ' ἅπαν χακόν.

ACTUS QUARTI

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ, ΒΟΙΩΤΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ.

- 910 ΝΙΚ. Ταῦτι πίνχο τὰ Φορπὶ ἐπί; ΒΟΙ. Τὰδ' ἐμὰ
Θείσασιν, ἴτω Ζεὺς. ΝΙΚ. Ἐγὼ τοίνυν γ' ὀδὶ
Φάινω πολέμια ταῦτα. ΒΟΙ. Τί δαὲ χακόν παθὼν,
'Ορναπετίοισι πόλεμον ἤρω καὶ μάχαν;
ΝΙΚ. Καὶ σέ γε Φανῶ πρὸς ποῖσδε. ΒΟΙ. Τί ἀδικεμδῆχο;
915 ΝΙΚ. Ἐγὼ φέρσω σοι τὴν ἀειτάτων χρείαν.
'Εκ τῆς πολεμίων εἰσαγγελίας Θρυαλλίδας.
ΔΙΚ. Ἐπειτα φαίνεις δῆλα ἄγχο Θρυαλλίδας;
ΝΙΚ. Αὐτὴ γὰρ ἐμωρήσειεν ἀντὶ τὸ νέωριον.
ΔΙΚ. Νέωριον Θρυαλλίς; ΝΙΚ. Οἶμαι. ΔΙΚ. Τίτι πρόπωχο;
920 ΝΙΚ. Ἐνθεὶς ἀντὶ ἐς πύλιν ἀντὶ Βοιώπχο,
'Αἴας ἀντὶ ἐσπέμφειεν ἐς τὸ νέωριον
Δι' ὑδρορρόας, βορείαν ὀπιτηρήσας μέγαν.
Κεῖσφο λάβοιτο τὴν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαχο,
Σελαγῶντ' ἀντὶ αἰ τῆς. ΔΙΚ. Ὡ χακίτ' ἀπλόμυνε,
925 Σελαγῶντ' ἀντὶ ὑπὸ πίφης τε καὶ Θρυαλλίδχο;
ΝΙΚ. Μαρτίρομαι. ΔΙΚ. Ἐυλλάμβαν αὐτὸ τὸ γόμα.
Δός μοι Φορυτὸν, ἵνα αὐτὸν εἰδήσας φέρω,
'Ὡσφο κέρταμοι, ἵνα μὴ χαταγῆ Φορβῶνχο.
ΧΟΡ. Ἐνδηστον, ὦ βέλπτε, τῶ ξένω χαλῶς
930 Τὴν ἐμπολίω ἔπας, ὅπως ἀντὶ μὴ φέρων χατάξχο.

ΔΙΚ.

πίνχο ἀπὸ τῆς φημιενδίας. Sophocles in Ajace v. 1161.
ἀνδρ' ὅσποτα μαρτίας πλῆον. Hominem vidi stultitia plenum.
Idem in Electra v. 609. ἀπαιδίας πλῆον. Aeschylus Prom.
v. 42. Ἐρῶσος πλῆον.
v. 908. Νίκαρχο φαίνε. Scholia: ὁ Νίκαρχο καμφο-
δίτχο ὡς συμφορῶντος. Φανῶν δὲ ἀντὶ τῶ, χατηγρήσαν.
v. 909. Μικκός γα. Pro μικκός γα.
v. 911. Θεισασιν] Supra, v. 868. Θείσασιν.
Ibid. ἴτω Ζεὺς] ,, Pro ἴτω sciat; dialecto Thebano-

rum; Plato Epist. 7. ἴτω Ζεὺς, φησὶν ὁ Θεβαῖο. Idem
,, in Phaedone, de Cebete Thebano: καὶ ὁ Κέβης ἤρμα
,, ἐπυρῶσας, ἴτω Ζεὺς, ἔσχο, τῆ αὐτῶ φαίνε σιπῶν. Et Ce-
,, bes leniter subridens, ἴτω Ζεὺς, inquit, vernaculo sibi
,, sermone." Ex Notis Kusteri. Communi autem diale-
cto, ἴσω: Sophocles in Trachiniis v. 403. & Euripides
in Iphigenia Taurica v. 1077. ἴσω μέγας Ζεὺς Sophocles
in Antigona v. 190. ἴσω Ζεὺς ὁ παῖδ' οἴων ἀσὶ. Idem in
Oedipo Coloneo v. 514. Διὸς ἴσω. est autem jurantis.
v. 913.

DIC. Atqui venit iste Nicarchus te delaturus.

BOEOT. Parvae utique flaturae hic est. DIC. Sed quantuluscumque, nihil nisi nequitia est.

SCENA SECUNDA.

Senarii Iambici.

NICARCHUS, BOEOTUS, DICAEOPOLIS, CHORUS.

910 **N**IC. Istaе merces cujus sunt? BOEOT. Hujus, quem vides, meae inquam
Ex Thebis, testis est Jupiter. NIC. Ego itaque ipse
Defero haec, utpote hostilia. BOEOT. Quanam in re laesus es,
Ut contra aves bellum susceperis?

NIC. Imo te quoque deferam insuper. BOEOT. Quam passus injuriam?

915 **N**IC. Ego tibi dicam propter istos, qui hic astant:
Ab hostibus importas ellychnia.

DIC. Itaque ergo propter ellychnia eum defers?

NIC. Nam istud facile incenderet navale.

DIC. Ellychnium incenderet navale? NIC. Arbitror. DIC. Quo pacto?

920 **N**IC. Boeotius aliquis id impositum blattae
Et incensum immitteret in navale
Per canalem, Boreae flatu vehementiore observato:
Et si corripiat naves ignis semel,
Fulgerent incensae naves. DIC. ô perditissime!

925 Itane vero fulgerent a blatta & ellychnio incensae?

NIC. Testor. DIC. Comprime ei os.

Da mihi paleas, ut eum illigatum feram,
Veluti vas fictile, ne frangatur inter ferendum.

CHOR. Illiga bene, vir optime, hospiti

930 Capturam hanc, & ita ut ne frangat inter portandum.

DIC.

vf. 913. Ὀρνιθολογία] Scholla: ἀντὶ τῆς, ὀρνίθου. ὡς ἐπὶ
ἰδιῶν δὲ λέγειν. Ita dicit pro, ὀρνίθου i. e. avis, quasi de
gente aliqua loquens. ἦτο autem aor. i. med. ab αἰσφομαί.

vf. 914. Ἀδικομαίνω] Pro ἰδικομαίνω. medium * in ei,
ut in Οἰκισθῶν.

vf. 917. Φαίσις διὰ τὸς ἑρμαλλίδας] Duplex sensus, qui
uterque hic locum habet; Lucos, accensis ellychniis. &:
astendi i. e. defers me propter ellychnia, quae importavi.

vf. 918. Ἐπιπρόσθεν] Euripides in Inone: Μικρὸν γὰρ
ἐν λαμπύρῳ Ἰδαίον λέπας Πηλοῖον ἀντὶς. Parva enim
facula Idae nemus incenderit aliquis: apud Stobaeum.

vf. 922. Βορῆαν ἐπιπρόσθεν] Ventus juvat incendium.
Thucydides Lib. II. de Obsidione Plataearum: πρότερον
δὲ πρὶ ἰδῶν αὐτοῖς περᾶσαι εἰ δόξαντο, πνύματι γὰρ
μῖνον, ἐπιπρόσθεν τὴν πόλιν. Prius autem visum est ipsis co-
nari, si possint igni urbem comburere vento exorto.

ΔΙΚ. Καὶ μὲν ὀδὶ Νίκαρχος ἔρχεται Φανῶν.
ΒΟΙ. Μικκός γὰ μάκχος ἔστ' ἔστω. ΔΙΚ. Ἄμ' ἅπαν κελόν.

ACTUS QUARTI

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ, ΒΟΙΩΤΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ.

- 910 ΝΙΚ. Ταῦτι πίνω τὰ Φορπὴν ἐπί; ΒΟΙ. Τὰδ' ἐμὰ
Θείσασιν, ἴτω Ζεὺς. ΝΙΚ. Ἐγὼ τοίνυν γ' ὀδὶ
Φαίνω πολέμια ταῦτα. ΒΟΙ. Τί δαὲ κελόν παθὼν,
'Ὀρναπετίοισι πόλεμον ἦρω καὶ μάχαν;
ΝΙΚ. Καὶ σέ γε Φανῶ πρὸς ποῖσδε. ΒΟΙ. Τί ἀδικεμδία;
915 ΝΙΚ. Ἐγὼ φέρσω σοι τὴν ἀειτάτων χεῖρα
'Ἐκ τῆς πολέμιων εἰσαγγελίας Θρυαλλίδας.
ΔΙΚ. Ἐπειτα φαίνεις δῆλα τὴν Θρυαλλίδας;
ΝΙΚ. Αὐτὴ γὰρ ἐμωρήσειεν ἀντὶ τὸ νέωριον.
ΔΙΚ. Νέωριον Θρυαλλίς; ΝΙΚ. Οἶμαι. ΔΙΚ. Τίτι πρόπω;
920 ΝΙΚ. Ἐνθεὶς ἀντὶ ἐς πύλιν ἀντὶ Βοιωπίας,
'Ἀλλὰς ἀντὶ ἐσπέμφειεν ἐς τὸ νέωριον
Δι' ὑδρορρόας, βορέαν ὀπιτηρήσας μέγαν.
Κεῖθεν λάβοιτο τὴν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ,
Σελαγῶντ' ἀντὶ αἰτῆς. ΔΙΚ. Ὡ κακῆν ἀπλόμηνε,
925 Σελαγῶντ' ἀντὶ ἐπὶ πύλης τε καὶ Θρυαλλίδος;
ΝΙΚ. Μαρτίρομαι. ΔΙΚ. Ἐυλλάμβαν αὐτὰ τὸ γόμα.
Δός μοι Φορυτὸν, ἵνα αὐτὸν εἰδήσας φέρω,
'Ὀσσοφ κέρταμον, ἵνα μὴ καταγῆ Φορβῆμν.
ΧΟΡ. Ἐνδηστον, ὦ βέλπτε, τῶ ξένω καλῶς
930 Τὴν ἐμπόλιον ἔστω, ὅπως ἀντὶ μὴ φέρων καταξῆ.

ΔΙΚ.

πίνω ἄπειρος ψιμυθία. Sophocles in Ajace v. 1161.
ἀνδρ' ὅσπερ μαρτίας πλάν. Hominem vidi stultitia plenum.
Idem in Electra v. 609. ἀναιδέας πλάν. Aeschylus Prom.
v. 42. Ἐρῶς πλάν.
v. 908. Νίκαρχος φανῶν. Scholia: ὁ Νίκαρχος καμω-
δίται ὡς συκοφάντης. Φανῶν δὲ ἀντὶ τῶ, καταγῆσαν.
v. 909. Μικκός γὰ. Pro μικρός γὰ.
v. 911. Θεισάσιν] Supra, v. 868. Θείσασιν.
Ibid. ἴτω Ζεὺς] Pro ἴσω sciatur; dialecto Thebano-

rum; Plato Epist. 7. ἴτω Ζεὺς, φωνὴ ὁ Θεοῦ. Idem
in Phaedone, de Cebete Thebano: καὶ ὁ Κέβης ἦρμα
ἔπρηλάσας, ἴτω Ζεὺς, ἴση, τῆ αὐτῶ φωνῆ ἴση. Et Ce-
bes leniter subridens, ἴτω Ζεὺς, inquit, vernaculo sibi
sermone. Ex Notis Kusteri. Communi autem diale-
cto, ἴσω; Sophocles in Trachiniis v. 403. & Euripides
in Iphigenia Taurica v. 1077. ἴσω μέγας Ζεὺς. Sophocles
in Antigona v. 190. ἴσω Ζεὺς ὁ παῖς ὁμῶν ἀσὶ. Idem in
Oedipo Coloneo v. 514. θεὸς ἴσω. est autem jurantis.
v. 913.

DIC. Atqui venit iste Nicarchus te delaturus.

BOEOT. Parvae utique flaturae hic est. DIC. Sed quantuluscumque, nihil nisi nequitia est.

SCENA SECUNDA.

Senarii Iambici.

NICARCHUS, BOEOTUS, DICAEOPOLIS, CHORUS.

910 **N**IC. Istaе merces cujus sunt? BOEOT. Hujus, quem vides, meae inquam
Ex Thebis, testis est Jupiter. NIC. Ego itaque ipse
Defero haec, utpote hostilia. BOEOT. Quanam in re laesus es,
Ut contra aves bellum susceperis?

NIC. Imo te quoque deferam insuper. BOEOT. Quam passus injuriam?

915 **N**IC. Ego tibi dicam propter istos, qui hic astant:
Ab hostibus importas ellychnia.

DIC. Itaque ergo propter ellychnia eum defers?

NIC. Nam istud facile incenderet navale.

DIC. Ellychnium incenderet navale? NIC. Arbitror. DIC. Quo pacto?

920 **N**IC. Boeotius aliquis id impositum blattae
Et incensum immitteret in navale
Per canalem, Boreae flatu vehementiore observato:
Et si corripiat naves ignis semel,
Fulgerent incensae naves. DIC. ô perditissime!

925 Itane vero fulgerent a blatta & ellychnio incensae?

NIC. Testor. DIC. Comprime ei os.

Da mihi paleas, ut eum illigatum feram,
Veluti vas fictile, ne frangatur inter ferendum.

CHOR. Illiga bene, vir optime, hospiti

930 Capturam hanc, & ita ut ne frangat inter portandum.

DIC.

vf. 913. Ὀρνιθολογία] Scholla: ἀντὶ τῆς, ὀρνίθου. ὡς ἐπὶ
ἰδιῶν δὲ λέγειν. Ita dicit pro, ὀρνίθου i. e. avis, quasi de
gente aliqua loquens. ἦτο autem aor. i. med. ab αἰσφομα.

vf. 914. Ἀδικομαίνω] Pro ἰδικομαίνω. medium * in ei,
ut in Οἰκισθῶν.

vf. 917. Φαίσις διὰ τὸς ἑρμαλλίδας] Duplex sensus, qui
uterque hic locum habet; Lucos, accensis ellychniis. &
astendi i. e. defers me propter ellychnia, quae importavi.

vf. 918. Ἐπιπρόσειον] Euripides in Inone: Μικρὸν γὰρ
ἐν λαμπρῶν Ἰδαίων λέπας Πηλοῖσιν ἄν τις. Parvâ enim
faculâ Idæa nemus incenderit aliquis: apud Stobaeum.

vf. 922. Βορέαν ἐπιπρόσειον] Ventus juvat incendium,
Thucydides Lib. II. de Obsidione Plataearum: πρόσειον
δὲ πρὶ ἰδίων αὐτοῖς περᾶσαι εἰ δόξαντο, πνύμαλ' ἡρο-
μίνου, ἐπιπρόσειον τὴν πόλιν. Prius autem visum est ipsis co-
nari, si possint igni urbem comburere vento exorto.

ΔΙΚ. Ἐμοὶ μελήσῃ ταῦτ', ἐπεὶ τοι ἔψοφαι
 Δάλον π' ἔψοφάραγες, κάλλως θεοῖσιν ἔχθρον.

ΧΟΡ. Τί λήσεται ποτ' αὐτῷ;

ΔΙΚ. Πάγχρηστον ἄλ' ἔσται,

935 Κρατῆς κακῶν, τελεπῆς δικῶν,
 Φαίνειν ὑπεθύνες λυχνῆχ', ἔκ' κίλιξ
 Τὰ φράγματ' ἐγκυκάλ'.

ΧΟΡ. Πῶς δ' ἂν πεποιθοῖη τις ἀγ-
 γέω ποιέτω λυχνῆχ' κατ' οἰκίαν,

940 Τοσσόνδ' αἰὲ ψοφῆνι;

ΔΙΚ. Ἰσχυρόν ἐστιν, ὦ γὰρ, ὡς-
 τ' ὄσα ἂν καταγείη ποτ', εἴ-
 πορ ἐκ ποδῶν

Κατωχάρα κρέματό γε.

945 ΧΟΡ. Ἦδη καλῶς ἔχη σοι.

ΒΟΙ. Μέλλω γέ τοι θερίδδεν.

ΧΟΡ. Ἀλλ', ὦ ξένων βέλπτει, συν-
 θερίζε, ἔκ' τῆτον λαβῶν,
 Πρὸς αλλ', ὅπε βύλας, φέρον

950 Πρὸς πάντα συκοφάντιον.

ΔΙΚ. Μόλις γ' εἰδέθησα τ' κακῶς ὑπολέμβροι.

Αἶψα λαβῶν τ' κέραμον, ὦ Βοιώπει.

ΒΟΙ. Ὑπόκυπτε τὰν τύλαν, ὦ Ἰσμήνιχε,

Ἐπὶ καταπίσεις αὐτὸν θύλαβύμβρος.

955 Πάντας μὲ οἴσεις ἔδεν ὑγίης· ἀλλ' ὅμως

Κὰν τῶτο κερδαίνης ἄγων τὸ Φορτίον·

Εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' ἕνεκα.

vf. 935. Κρατῆς κακῶν] Hoc loco ipsum Sycophantam vocat κρατῆρα, alludens ad etymologiam: est autem ἀκράντιμι, misco. Aliter Aeschylus in Agamemnone vf. 1406. Τοσσόνδ' κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδ' ἐπλήσας. Cum sanctorum cratera malorum iste domi impleisset.
 vf. 936. Φαίνειν ὑπεθύνες λυχνῆχ'] Scholia: καὶ ἐπὶ τῷ

συκοφαντῆν τὸ φαίνειν νοῦται· καὶ ἐπὶ τῷ, φῶς ποῦν· διὰ τῶτο καὶ λυχνῆχον ἐπὶ ἄγων, ἐν φαίνον λέγουσιν ἢ λαμπύρα. Verbum φαίνω ἔ in deferendi significatione intelligitur, ἔ in lucendi. Propterea subiungit vocem λυχνῆχ', qui alias φανός dicitur ἔ λαμπύρα.
 vf. 937. Ἐγκυκάλ'] Respicit ad syllabam initialem vocis

DIC. Id mihi curae erit, quandoquidem tinnitus etiam ejus arguit
Garrulum quiddam, & igni ruptum, & diis invisum.

CHOR. Quidnam vero faciet illo?

DIC. Vas erit ad omnia utile:

- 935 Crater malorum, trapetum litium,
Candelabrum ad reos deferendos, & calix,
In quo negotia mista turbentur.

CHOR. Sed quomodo quis possit esse securus va-
se ejusmodi utens in domo,

- 940 Quod tantopere semper strepit?

DIC. Firmum est, ô bone, ut
Non facile frangatur unquam, si
Pedibus

Suspendatur capite deorsum spectante.

- 945 CHOR. Jam bene est.

BOEOT. Equidem constitui metere.

CHOR. Itaque, optime hospes, una
Metete hunc etiam prehensum,
Jacito quocumque lubet, ferens

- 950 Ad quemcunque delatorem, quasi ad acervum.

DIC. Vix colligavi tandem hominem male perditum.

Accipe & sustolle hos vas fictile, ô Boeotie.

BOEOT. Submitte callosum humerum, ô Ismeniche,
Et operam da, ut feras ipsum caute:

- 955 Nihil utique boni feres: sed tamen

Id saltém lucri facies ferens onus:

Beatus eris delatorum gratia.

vocis κἀλῆ in praecedente versu.

vf. 933. Πρωτοβοῖα] Edd. pristinae πρωτοβοῖα, non male.

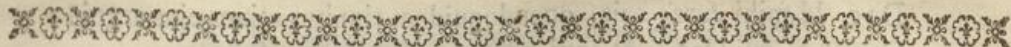
vf. 946. Θεσιδδην] Pro Θεσιδδην.

vf. 950. Πρὸς πάντα συκοφάντην] Scholia: ἀπὸ τῆς ἰσχυρῆς,
καρπῶν. Pro eo quod dicendum fuisset, ad Acervum, dixit
ad Sycophantam. Loquitur autem quasi de messorum qui

acervos facit.

vf. 953. Ἐποικύσει τὸν τόλιν] Procopius Epist. 55.
ἀλλ' ὑποβάλλει δὲ τὸν αὐχένα καὶ ζυγὸν ἀνάγκης ὑπομένειν
ἐκόντας. Sed submittere oportet cervicem & jugum necessita-
tis sponte tolerare. Τὸν τόλιν autem i. e. τὸν τόλιν, cal-
lam, dixit per metonymiam adjuncti pro subjecto.

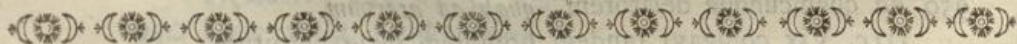
SCENA

ACTUS QUARTI

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΛΑΜΑΧΟΥ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

- ΑΓΓ. **Δ**ικαιόπολι. ΔΙΚ. Τίς ἐστὶ; τί με βωφρεῖς; ΑΓΓ. Ὅτι
 960 Ἐκέλευσε Λάμαχος σε ταύτης τ' δραχμῆς
 Εἰς τὴν Χόας αὐτὰ μεταδόναι τ' κυχλῶν.
 Τειῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευε Κωπαῖδ' ἐγγέλιω.
 ΔΙΚ. Ὅποιος ἔστος Λάμαχος τ' ἐγγέλιω;
 ΑΓΓ. Ὁ δεινός, ὁ ταλαύεινος, ὃς τ' Γοργόνα
 Πάλλη, κραδαίνων τρεῖς κατασκίβει λόφους.
 965 ΔΙΚ. Οὐκ ἂν μὰ Δί, εἰ δόη γέ μοι τιῶ' ἀσπίδα.
 Ἄλλὰ ἔπι ταίριχ' τὴν λόφους κραδαίνετο.
 Ἦν δ' ἀπολιγαίνῃ, τὴν ἀγρονομίαν καλῶ.
 Ἐγὼ δ' ἑμαυτῶ τὸδε λαβὼν τὸ Φορτίον,
 Εἴσιμ' ὑπαὶ πτερυγῶν κυχλῶν ἔ κοψίχων.

ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΧΩΝ ιζ'.

- 970 ΧΟΡ. **Ε**ἶδες ὦ, εἶδες, ὦ
 Πᾶσα πόλι, τ' Φρόνιμον ἄνδρα, τ' ὑπέροσφοι
 Σπεισάμηνον ἐμποικιὰ χεῖματ' ἀδιεμπολῶν.
 Ὡν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ
 Χεῖματ' τὰ δ' αὖ ὠρέπῃ χλιαρῶ κατεπίεν.
 975 Αὐτόματ' ἀγαθὰ τὰδὲ γὰρ πορίζει].
 Οὐδέ ποτ' ἐγὼ πόλεμον οἶκαδ' ἀποδέξομαι,
 Οὐδέ παρ' ἐμοί ποτε τ' Ἀρμόδιον ἄσει],

Συγχα-

vf. 958. ΑΓΓ.] i. e. Ἄγγελο. Venit autem nuncius sive servus Lamachi ad aliquid petendum.

vf. 960. Εἰς τὴν Χόας] Festum apud Athenienses a poculis dictum. Χόας autem cum circumflexu de mensura accipi monet Scholiastes, ut in Nubibus vf. 1240. ἢ χόας χωρήσονται. & in Ecclesiast. vf. 45. οἶνον τρεῖς χόας.

vf. 963. Ὁ δεινός, ὁ ταλαύεινος] In Pace vf. 241. eadem haec epitheta tribuit Personae Belli. Sophocles in Ajaxe vf. 205. ὁ δεινός, ὁ μέγας ὠμοκρατὴς Αἴας. Acer ille & ingens atque ferax Ajax.

vf. 964. Κραδαίνων τρεῖς κατασκίβει λόφους] Aeschylus in Septemthebana vf. 390. τρεῖς κατασκίβει λόφους σείει, κρᾶναι χεῖματ' αἰμα. tres umbrosus cristas motas, cassidis capillitium. utitur & Comicus verbo σείειν in Pace vf. 1179. τρεῖς λόφους σείων.

vf. 965. Οὐκ ἂν] In Nubibus vf. 108. Ὅτι μὲν τὸν Διόνυσον εἰ δόη γέ μοι τὴν Φορτίαν.

vf. 967. Ἦν δ' ἀπολιγαίνῃ] Scholia: ἰδὼν δὲ Φορτίαν, ἢ ἄλλοις ἐοικὸς παρὰ τὸ λεπτόν. i. e. Si autem tumultuabitur, aut acutum clamabit, ἢ λεπτόν, argutum.

vf. 969. Ἐπαὶ πτερυγῶν] In Avibus vf. 1426. ὑπαὶ πτερυγῶν

SCENA TERTIA.

NUNCIUS LAMACHI, DICAEOPOLIS.

- N**UNC. Dicaeopolis. DIC. Quis est? cur me vocas? NUNC. Quia
Jussit te Lamachus pro ista drachma
960 Ad Choas ipsi impertire aliquot turdos:
Pro tribus autem drachmis jussit te ei dare Copaïcam anguillam.
DIC. Qualis ille Lamachus, qui anguillam petit?
NUNC. Ille terribilis, ille durus, qui Gorgonem
Concutit, motans tres umbrosas cristas.
965 DIC. Non impertirem profecto, si mihi daret illum suum clypeum.
Sed ad falsamenta cristas suas motet, & se accingat.
Si vero turbas excitaverit, inspectores fori vocabo.
Ego autem assumtis his, quae emi,
Intrabo sub alis turdorum & merularum.

STROPHE VERSUUM XVII.

- 970 **C**HOR. Vidistis, vidistis ò
Cives omnes, virum prudentem & sapientissimum,
Ut pace facta, quae venalia sunt, emat;
Quorum alia domi
Sunt utilia: alia autem decet comedere calida:
975 Bona huic sponte suggeruntur omnia:
Nunquam ego Bellum domo excipiam,
Neque apud me unquam Harmodium cantabit,

Mecum

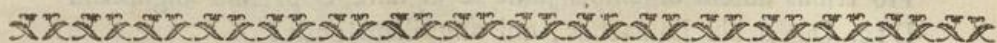
ῥῆζον τι προσκαλῶν σοφώτερον; Pro ἑπὶ utrobique Scholias exponit per *meta cum*.

Ibid. Κηρῶν] Dorice pro κηρῶν ut in Nubibus vs. 838. κηρῶν τεμερῶν μεγαλὰν ἀγαθῶν, κῆρα τ' ἐρηθισαγῆ κηρῶν.
vs. 970. ΧΟΡ.] Chorus beatum praedicat Dicaeopolidem Pacis commodis fruentem, Bellumque detestatur.

vs. 976. Πόλεμον] Tanquam de homine aliquo loquitur de Bello. Etiam in Pace vs. 205. fingit personam Belli. Ceterum iste versus cum octo sequentibus, est parenthesis.

vs. 977. Τὸν Ἄρμῶδιον εἶπεται] Non potabit apud me, per metonymiam; nam in conviviis inter alia Carmina, quae dicebantur Scolia, cantabant etiam unum de Harmodio Athenienses; qui magnam laudem erat consecutus, quia tyrannidem Pisistratarum conatus fuerat destruere cum socio suo Aristogitone. Dicitur autem non tantum Ἄρμῶδιον εἶπαι, sed & Ἄρμῶδιε εἶπαι ut in Vespis vs. 1227. εἶπα δὲ πρῶτον Ἄρμῶδιε. & Ἄρμῶδιον καλῶν Antiphanes apud Athenaeum XV. p. 692. Ἄρμῶδιε ἐκαλεῖτο, Παιῖν ἔδοντο. Harmodius invocabatur, Paean canebatur.
L z z

- Συγκατακλινείς, ὅλι παροίσιος ἀνὴρ ἔφυ,
 Ὅσις ὅπι πάντ' ἀγάθ' ἔχοντας ὀπιτωμάσας,
 980 Εἰργάσατο πάντα κακά, κἀνέτραπε, κἀξέχθ',
 Κἀμάχετο· κὶ προσέπι πολλά προσκαλυμβύς,
 Πνε, κατάκεισο, λαβὲ τίμῃδε φιλοτησίαν·
 Τὰς χάρακας ἦπε πολὺ μᾶλλον οἶ τῶ πρὸι,
 Ἐξέχθ' ἢ ἡμῶν βία τ' οἶνον ἐκ τ' ἀμπέλων·
 985 Τὰ δ' ὅπι τὸ δαῖνον ἅμα, κὶ μεγάλα γε φρονεῖ·
 Τῷ βίω δ' ἐξέβαλε δαῖγμα τὰ πῖρα πρὸ τ' θυγῶν.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ, ΣΤΙΧΩΝ κ'.

- Ω Κύπειδι τῇ καλῇ κὶ Χάρισι ταῖς φίλαις
 Ζύτροφε ἀγαλλογῇ,
 Ὡς καλὸν ἔχουσα τὸ προσώπον ἀρ' ἐλάθανες.
 990 Πῶς ἀν' ἐμὲ κὶ σὲ πῖς ἔρωσ ξυμπαγάροι λαβῶν,
 Ὡσπερ ὁ γεγραμμένος, ἔχων τέφανον ἀνθέμων;
 Ἡ πάνυ γερόντιον ἴσως νενομικῆς μα σύ.
 Ἀλλὰ σε λαβῶν, τεία δοκῶ γ' ἀν' εἶν προσβαλεῖν·
 Πρῶτα μὲ ἀν', ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσαι μακρόν·
 995 Εἶτα πρὸς τὸδε νέα μοσχίδια σικίδων·
 Καὶ τὸ τρίτον, ἡμείδος ὄρχον ὁ γέρον ὀδ',
 Καὶ πρὸς τὸ χρεῖον ἅπαν ἐλαΐδας οἶ κύκλω,
 Ὡς ἀλείφεται σ' ἀπ' αὐτῶν κἀμὲ ταῖς ιευμηΐαις.

vñ. 979. Πάντ' ἀγάθ' ἔχοντας] De opiparis epulis. Amphicomicus apud Athenaeum III. p. 100. ἐκ τῶν ἐπιπέμων χροταζέμενα πᾶσι ἀγαθοῖς. Ad vesperam saturata omnigenis lanitiis. Noster in Vespiis vñ. 1295. εὐδὲς γὰρ ὡς ἐμπλητο πολλῶν κήραδων, ἐνάλλει, ἰσκήρτα. Vide infra ad vñ. 1025.

Ibid. Ἐπιτωμάσας] Scholia: ἀντὶ τῶ, μετὰ φθογῆς ἐπιπέτων. Pro, cum pernicie subito ingressus. Alias κἀμῶ i. e. comessatio instituitur hilaritatis causa; nunc, quia ὁ Πότιμος Bellum, per profoporeciam, delectatur malis

hominum, dicitur ἐπιτωμάσαι, cum ingruit. Sic de Marte etiam Euripides in Phoenissis vñ. 746. κἀμῶν ἀναυλότατον προχορεῖται. Tripartitas sine ullis tibiis comessabundus.

vñ. 984. Ἐκ τῶν ἀμπέλων] Dicendum erat ἐκ τῶν πῖδων, ex dollis; non ἐκ τῶν ἀμπέλων, ex vitibus, inquit Scholiastes.

vñ. 985. Τὰ δ' ἐστὶ] Ita Ed. Aldina in Scholiis haec excerptit. In contextu habet τὰδ' uti & Junta & Farrei. Brubachii autem τὰδὲ. Est autem parenthesis ab αὐτῷ.

Mecum una accumbens, nam vinolentus & contumeliosus homo est:

Qui ad nos bonorum copia laetos comissatum irruens,

980 Omnia mala nobis intulit, evertens omnia, effundens,

Et pugnans etiam: adhaec cum saepe eum provocarem *sic dicens*:

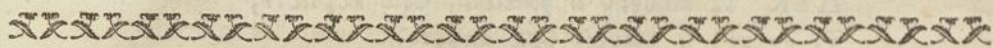
Bibe, accumbe, cape hoc amicitiae poculum;

Tunc ille multo magis igni accendebat ridicas,

Effundebatque nostrum vinum violenter e vitibus.

985 Ista ad coenam, simulque ipse superbit.

Et eiecit plumas ante ostium, vitae beatæ argumentum.

SYSTEMA PER PERICOPEN, VERSUUM XII.

Drc. δ Veneris formosæ & Gratiarum
Socia pax,

Nescivi quam pulchra esses facie.

990 Quomodo me & te copulabit amor aliquis

Rosis coronatus, ut iste pictus:

Aut forte putas me nimis esse senem?

Sed si teprehendam, videor mihi adhuc tria adjecturus.

Primo quidem ducam viticulae sulcum (*ordinem*) longum:

995 Deinde juxta hunc tenera germina ficuum plantabo:

Tertio loco, sulcum vitis faciam senex ego:

Et circa praedium omne oleas feram,

Ut ambo ungamur oleo novilunii tempore.

αὐτόματα usque ad ἀμπίλων· respondent τὰ μὲν - τὰ δὲ.
vf. 987. Διαλλαγή] Quasi Puellam formosam alloquitur Pacem. Sic in Equitibus vf. 1383. δὲ δὲ ἴδ' αἰ σπασσῶσαι τὰ γέ.

vf. 991. Ὁ γυργαμμένον.] In tabula depictus. Aeschylus in Eumenidibus vf. 50. εἶδον ποτ' ἴδ' Ὀνίως γυργαμμένους Δείωνος φέρσας. Vidi enim pictas aliquando illas (nempe Gorgonas) Phinei coenam auferentes. Dicaeopolis ad notam quandam picturam digitum intendit. Vide ad Plutum vf. 395.

vf. 992. Ἡ πάλιν] Ita Edd. pristinae; non ἡ πάλιν.

vf. 994. 995. 996. & 997. Ἀμπελίδον.] Hos quatuor versus imitatus est Aelianus Epistola 4. Ἐγὼ γὰρ ἀμπελίδον ὄρχον ἰδέσθαι, εἴτα μοσχίδια σκυλῖδιον παραρτυώσας ἀπαράδ', καὶ ἐν κήλῳ περὶ τὸ αὐτὸν κατέσκησα ἰδέσθαι. Ego enim postquam duxi viticulae ordinem, & deinde juxta plantavi tenera germina ficuum; etiam circa villam desisti olivas. Loquitur autem Comicus allegorice de coitu, ut monet Scholiastes. Voce ἔρχον, quam bis ponit, alludit ad ἔρχεσθαι.

ACTUS QUARTI

ΚΗΡΥΞ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΚΗΡ. **Α**κύνετε λῶ' χτ' τὰ πάτρια τὰς χόας
 1000 Πίνειν ὑπὸ τ' σάλπιγγος· ὅς δ' ἀν' ἔκπλη
 Πρώπος, ἀσκὸν Κτησιφῶντος λήψε.)
 ΔΙΚ. ὦ παῖδες, ὦ γυναῖκες, οὐκ ἠκύνσατε;
 Τί δρᾶτε; ὕ κήρυκος οὐκ ἀκύνετε;
 Ἄναβραχίητ', ἐξοπλάτε, τρέπετ', ἀφέλκετε
 1005 Τὰ λαγῶα, ταχέως τὴς τεφάνης ἀνείρετε.
 Φέρε τὴς ὀβελίσκους, ἵν' ἀναπείρω τὰς κίχλας.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ι.

ΧΟΡ. **Ζ**ηλῶ σε τ' β'εβλίας,
 Μᾶλλον δὲ τ' β'ωχίας,
 Ἄνδρωπε, τ' παρῆσις.
 1010 ΔΙΚ. Τί δήτ' ἐπειδὴν τὰς κίχλας
 Ὀπρωιδίως ἴδητ';
 ΧΟΡ. Οἴμαί σε ἔ τ'τ' εὖ λέγειν.
 ΔΙΚ. Τὸ πῦρ ἕωσκαλῶθε.
 ΧΟΡ. Ἦκυσας ὡς μαγειρικῶς,
 1015 Κομφῶς τε ἔ δειπνητικῶς
 Αὐτὰρ γὰρ ἀφρονεῖται.

vf. 999. Ἀσὶ] Ita Edd. pristinae; non λῶς.
 Ibid. Κατὰ τὰ πάτρια] Scil. ἔθνη. Thucydides Lib. II.
 circa init. καὶ ἀνίπτιν ἔ κήρυξ· εἰ τις βέλκεται κατὰ τὰ πά-
 τρια τῶν πάντων Βουωτῶν ἔμμομαχίη, τίθισθαι παρ' αὐτὸς
 τὰ ἔθνη. Et annunciatum praeco: Si quis velit more in-
 stitutoque majorum in societatem belli venire, ut apud ipsos
 arma deponat. Ubi Scholia ad illud κατὰ τὰ πάτρια ha-
 bent: ἔθνη διαλογότι.

Ibid. Τὰς χόας] Mallem τὰς χόας, vel τὰς χόας.
 vf. 1000. Πίνειν] Infinitivus pro imperativo in edictis:
 ut supra, vf. 171. τὰς Θράκας ἀπίναι.

Ibid. Ἐπὸ σάλπιγγος] Theophylactus Simocata Epist.
 44. τοῖς ὑπὸ τῆς σάλπιγγος θεληρομένοι ἠχημασι. Archito-
 chus: ἄδων ὑπ' αὐλητῆρος, apud Scholiastem Comici ad
 Aves vf. 1426.

vf. 1002. Ἀσκόν] Infra vf. 1223. cum Dicaeopolis ex-
 hausisset congium, dicit: ἀπόδοτέ μοι τὸν ἀσκόν· deinde
 mox idem ostendit vacuum congium: ἐράτε ταυτοὶ κενόν·
 mox Chorus ad eum: Χάρις λαλῶν τὸν ἀσκόν.

Ibid. Κτησιφῶντος] Scholia: ὡς παχὺς καὶ προβάτος
 Κτησιφῶν καμωδόνται· Tanquam pinguis & ventricosus Cre-
 siphon videtur. quae dicat, magnum vini utrem accipiet. Hero-
 dotus

SCENA QUARTA.

PRAECO, DICAEPOLIS, CHORUS.

- 1000 **P**R. Audite populi: more patrio congiis
Potate ad tubae clangorem; qui autem exhauserit
Primus, utrem tesiphontis accipiet.
DIC. ô pueri, ô mulieres, nonne audivistis?
Quid facitis? non auscultatis praeconi?
Elixas facite, torrete, versate in igne, detrahite a verubus
1005 **Carnes leporinas, cito corollas neçtite.**
Cedo verua, ut figam turdos.

STROPHE VERSUUM X.

- CHOR.** Magni facio tuam prudentiam,
Imo potius epulas tuas
Praesentes, mi homo.
1010 **DIC.** Quid si turdos
Videatis, ut assantur?
CHOR. Arbitror & hoc te recte dicere.
DIC. Ignem fuscita.
CHOR. Audistine ut more coquorum,
1015 **Sciteque & coenatorie**
Ei omnia administrantur.

dotus in Polymnia pellem Marfyae ἀρκύν vocat: ἐν τῇ
καὶ ὁ τῆ Σιλνῆ Μαρσύου ἀρκὺς ἐν τῇ πόλει ἀνακρέμαται.
Ubi & Sileni Marfyae uter in urbe suspensus est. Vide
ad Nubes vf. 1239.

vf. 1004. Τρέπεται] Scholia: ἀνατρέφεται τὰ ἐπιλάμνα
κρέα, καὶ ἀπ' ἡθέρτα ἐξέλκυσται. Horat. *Macros dum turdos ver-*
fat in igne.

vf. 1006. Τῆς δελίσκου, ἢ ἀναπίρω τῆς κ.] Supra vf.
796. ἀν τὸν ὀδεδὸν ἐμπειπαρμένον. i. e. ἀνὰ τὸν ὀδεδὸν ἐμπει-

παρμένον.
vf. 1007. ΧΟΡ.] Chorus in hac Strophe, & deinde in

Antistrophe, miratur felicitatem Dicaeopolidis in pace
jam degentis. Deinde alii etiam procedunt, quibus sci-
licet non est pax; ut contra illorum miseria ostenda-
tur.

vf. 1010. Τί δὴτ' ἐπισδάν] In Pace vf. 860. Τί δὴτ'
ἐπισδάν νομίον μὲ ὄρατε λαμπρὸν ἔντα; mox ibi: τί δὴτ'
ἔταν τὸν τιτθίων ἔχαμαι.

vf. 1013. Τὸ πῶρ ὑποσκάλλου] In Pace vf. 439. σκα-

λλουον' ἀνδρακας.
vf. 1015. Διππητικῆς] Anthippus Comicus apud A-
thenaeum IX. p. 404, ὁ γὰρ τοῦτός ἐστιν ἡ διππητικῆς.

A C T U S Q U A R T I

Γ Ε Ω Ρ Γ Ο Σ , Δ Ι Κ Α Ι Ο Π Ο Λ Ι Σ , Χ Ο Ρ Ο Σ .

- ΓΕΩΡΓ. Οἶμοι πάλας. ΔΙΚ. ὦ Ἡράκλεις, πῆς ἔγγοσι;
 ΓΕΩΡΓ. Ἄνη κακοδαίμων. ΔΙΚ. Κατὰ σταντὸν νῦν τρέπεω.
 ΓΕΩΡΓ. ὦ φίλταπε, (σπονδαὶ γ' εἰσί σοι μόνω,) 1000
 1020 Μέτρησον εἰρήνης πῆ μοι κἄν πέντ' ἔτη.
 ΔΙΚ. τί δ' ἔπαθες; ΓΕΩΡΓ. Ἐπετρέβην σπλίσας τὸ βόε.
 ΔΙΚ. Πόθεν γ'; ΓΕΩΡΓ. Ἀπὸ φυλῆς ἔλαβον οἱ βοιάμοι.
 ΔΙΚ. ὦ τελοκακοδαίμων, εἶτα λυκὸν ἀμπέχῃ;
 ΓΕΩΡΓ. Καὶ ταῦτα μέντοι, ἢ Δι', ὥσπερ μ' ἐτρεφέτιω 1005
 1025 Ἐν πᾶσι βολίμοις. ΔΙΚ. Εἶτα νυὶ ἔ δέξῃ;
 ΓΕΩΡΓ. Ἀπόλωλα τὸ ὄφθαλμῶ, δακρύων τὸ βόε.
 Ἄμ' εἴ πη κἄθ' Δερχέτη φυλασίω,
 Ὑπάλειψον εἰρήνη μετὰ τὸ ὄφθαλμῶ ταχῆ.
 ΔΙΚ. Ἄμ', ὦ πόνηρ', ἔ δημοσβίων τυγχάνω. 1010
 1030 ΓΕΩΡΓ. Ἴθ' ἀντιβόλω σ', ἕ πως κομισομαι τὸ βόε.
 ΔΙΚ. Οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κλαῖε ὡς τὸς Πιττάλας.
 ΓΕΩΡΓ. Σὺ δ' ἀλλά μοι σαλαγμὸν εἰρήνης ἔτα
 εἰς τὸ κελαμίσκον εἰσαλάζον τριτονί.
 ΔΙΚ. Οὐδ' ἂν τριβιλιγῆ· ἀλλ' ἀπίων οἴμωζέ ποι. 1015
 1035 ΓΕΩΡΓ. Οἶμοι κακοδαίμων, τῶν γεωργῶν βοΐδιον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ι.

ΧΟΡ. Ἄνη ἀνδρική πη ταῖς
 Σπονδαῖσιν ἡδύ· κέκ' εἶσι-
 κεν ἔδενι μεταδώσειν.

ΔΙΚ.

vf. 1017. ΓΕ.] i. e. Γεωργός. Rusticus.
 vf. 1018. Κατὰ σταντὸν νῦν τρέπεω] „ Erat formula ve-
 „ teribus usitata, qua significabant, se omen aliquod
 „ oblatum non accipere, sed respicere & averfari: cu-
 „ jus generis formula erat illa etiam: ἐς κεφαλὴν σοι. de
 „ qua diximus ad Plutum vf. 526. Vide etiam in Nu-
 „ bibus vf. 1266. ubi haec ipsa formula κατὰ σταντὸν
 „ τρέπεω etiam occurrit. ” Ex Notis Kufferi.
 vf. 1020. Κἄν πέντ' ἔτη] Scholia: ἀντὶ τῶ εἰς πέντ' ἔτη.
 Ridicule autem ex Pace medicamen & liquorem quen-

dam facit.

vf. 1022. Φυλῆς] Pagus Atticus Φυλῆ· unde mox Φυ-
 λάσειν se vocat ille rusticus. Meminit hujus pagi Comi-
 cus in Pluto vf. 1147.

vf. 1025. Ἐν πᾶσι βολίμοις] Pro ἐν πᾶσι τριτη, ἐν πα-
 σιν ἀγῶνις, inquit Scholiastes. In Vespis vf. 707. ἔζων ἐν
 πᾶσι λαγῶσι, καὶ σφραγισσι παιτοδοκίαισιν, καὶ πῦρ καὶ
 πυρρίτη. Ubi etiam Scholia: ἐν ἀγῶνι πᾶσι. τὸτο γὰρ
 ἄλλοι τὸ, ἐν πᾶσι λαγῶσι, ἀντὶ τῶ ἐν τριτη. De πάντα ἀ-
 γῶνι vide supra ad vf. 979.

vf. 1027.

DIC. Perfunde has lactes melle.

1040 Affa sepias.

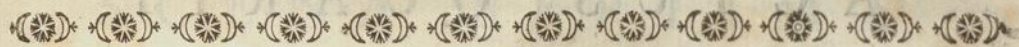
CHOR. Audis altam ejus vocem.

DIC. Torrete anguillas.

CHOR. Occides me fame &

Vicinos, *enecabis* nidore &

1045 Voce tua, talia loquens.

SCENA SEXTA.

DICAEOPOLIS, PARANYMPHUS, CHORUS.

DIC. Torrete ista & facite ut pulchre flavescant.

PAR. Dicaeopolis. DIC. Quis iste? quis iste?

PAR. Misit quidam sponfus tibi has carnes

E nuptiis. DIC. Pulchre fecit quisquis est.

1050 PAR. Jubebat autem te pro istis carnibus infundere

(Ne militaret, sed *domi* manens futureret)

In hunc alabastrum unum pacis cyathum.

DIC. Aufer, aufer carnes, & ne mihi dederis:

Nam non infunderem tibi pro mille drachmis.

1055 Sed quaenam ista est *mulier*? PAR. Pronuba

Vult sponsae nomine aliquid tibi dicere soli.

DIC. Agedum tu quid dicis? quam ridicula, ô Dii,

Est petitio sponsae, qua petit a me vehementer,

Ut domi maneat penis sponsi.

1060 Fer huc mihi inducias, ut ei dem soli,

Quoniam *mulier* est & indigna bello.

Tene subtus horsum vas unguentarium, *mulier*.

Scisne quomodo utendum fit isto? Dic sponsae,

Quando milites conscribuntur, isto

1065 Noctu inungat penem sponsi.

Aufer

ἄλλοθεν κατὰ πόλιν ἤλασκον. Laeta voce alius aliusque hinc
inde per urbem clamabant.

vf. 1047. ΠΑΡ.] Paranympus.

vf. 1055. Ἡ νεμετήρια] Haec est muta Persona.

vf. 1056. λέγει μίαν] Euripides in Ione vf. 1520. τὰ
ἄλλα πρὸς τὴν λέγουμαι μίαν φράσαι. Διὸς ἔλθ' ἔς ἔς γὰρ

τὸς λόγους ἐπιπὺν θίλα. Cetera vero ad te solam volo dice-
re. Huc accede; in aurem dicere volo.

vf. 1062. Ἐπαγε] In Pace vf. 430. ἀγὸς δὲ ταχέως ἔπα-
γε τὴν φιλίαν.

vf. 1064. Τετραί] Scilicet τῷ ἀδοσίματι, unguento. Scho-
lia.

Α α α α

DIC. Perfunde has lactes melle.

1040 Affa sepias.

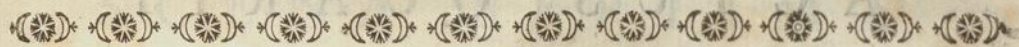
CHOR. Audis altam ejus vocem.

DIC. Torrete anguillas.

CHOR. Occides me fame &

Vicinos, *enecabis* nidore &

1045 Voce tua, talia loquens.

SCENA SEXTA.

DICAEOPOLIS, PARANYMPHUS, CHORUS.

DIC. Torrete ista & facite ut pulchre flavescant.

PAR. Dicaeopolis. DIC. Quis iste? quis iste?

PAR. Misit quidam sponsus tibi has carnes

E nuptiis. DIC. Pulchre fecit quisquis est.

1050 PAR. Jubebat autem te pro istis carnibus infundere

(Ne militaret, sed *domi* manens futureret)

In hunc alabastrum unum pacis cyathum.

DIC. Aufer, aufer carnes, & ne mihi dederis:

Nam non infunderem tibi pro mille drachmis.

1055 Sed quaenam ista est *mulier*? PAR. Pronuba

Vult sponsae nomine aliquid tibi dicere soli.

DIC. Agedum tu quid dicis? quam ridicula, ô Dii,

Est petitio sponsae, qua petit a me vehementer,

Ut domi maneat penis sponsi.

1060 Fer huc mihi inducias, ut ei dem soli,

Quoniam *mulier* est & indigna bello.

Tene subtus horsum vas unguentarium, *mulier*.

Scisne quomodo utendum fit isto? Dic sponsae,

Quando milites conscribuntur, isto

1065 Noctu inungat penem sponsi.

Aufer

ἄλλοθεν κατὰ πόλιν ἤδασκον. Laeta voce alius aliusque hinc
inde per urbem clamabant.

vf. 1047. ΠΑΡ.] Paranympus.

vf. 1055. Ἡ νεμετήρια] Haec est muta Persona.

vf. 1056. λέγει μίαν] Euripides in Ione vf. 1520. τὰ
ἄλλα πρὸς τὴν λέγουμαι μίαν φράσαι. Διὸς ἔλθ' ἔς ἔς γὰρ

τὸς λόγους ἐπιπὺν θίλα. Cetera vero ad te solam volo dice-
re. Huc accede; in aurem dicere volo.

vf. 1062. Ἐπαγε] In Pace vf. 430. ἀγὸς δὲ ταχέως ἔπα-
γε τὴν φιλίαν.

vf. 1064. Τετραί] Scilicet τῷ ἀδοσίματι, unguento. Scho-
lia.

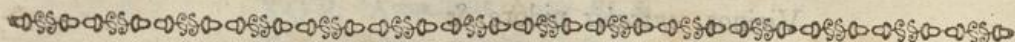
Α α α α

Ἀπόφερε τὰς σπονδὰς· Φέρε τ' οἰνήρυσιν,

Ἴ' οἶνον ἐγγέω λαβῶν ἐς τὰς χόας.

ΧΟΡ. Καὶ μὴν ὀδί τις τὰς ὄφρυς ἀνεσπακῶς,

Ἦσ' ὦρ π' δεινὸν ἀγγελῶν, ἐπέειπε.]

ACTUS QUARTI

ΑΓΓΕΛΟΣ, ΛΑΜΑΧΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, Ἄτερος ΑΓΓΕΛΟΣ.

1070 ΑΓΓ. Ἰὼ πῖνοι τε ἡ μάχη ἡ Λάμαχοι.

ΛΑΜ. Τίς ἀμφιγαλκοφάλαρα δώματα κλυτεῖ;

ΑΓΓ. Ἰέαι σ' ἐκέλθον οἱ στρατηγεῖ τήμερον,

Ταχέως λαβόντα τὰς λόχους ἡ τὰς λόφους·

Κάπειτα τρεῖν νιφάμνον τὰς εἰσβολάς.

1075 Ὑπὸ τὰς χόας γ' ἡ χύτρες αὐτοῖσι τις

Ἠγεῖλε ληστὰς ἐμβαλεῖν Βοιωτίης.

ΛΑΜ. Ἰὼ στρατηγεῖ πλείονες, ἢ βελτίονες.

ΔΙΚ. Οὐ δεινὰ μὴ ἔξινά με μηδ' εὐστάσαι;

Ἰὼ φράτθιμα πολεμολαμαχίικα.

1080 ΛΑΜ. Οἴμοι κακοδαίμων· καταγελάς ἤδη σὺ με;

ΔΙΚ. Βέλε μάχαζ Γηρυόνη τετραπύλω;

ΛΑΜ. Αἰ αἰ· οἶαι ὁ κρηυξ ἀγγελίαν ἠγεῖλέ μοι.

ΔΙΚ. Αἰ αἰ, τίνα δ' αὖ μοι προσρέχη τις ἀγγελῶν;

ΑΓΓ. Δικαῖοπολι. ΔΙΚ. Τί ἐστίν; ΑΓΓ. Ἐπί δειπνον ταχ'

1085 Βάδιζε, τίω κίεν λαβῶν ἡ τ' χῶα·

Ὁ ἔ Διονύσε γὰρ σ' ἱερθὺς μεταπέμπε].

Ἄλλ' ἐγκόνε· δειπνεῖν κατακαλύεις πάλα,

Τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστίν παρσιθιασμεῖα,

Κλίαι, τεραπέζαι, προσκεφάλαια, φώματα,

1090 Στίφαινοι, μύρον, τεργήμαθ', αἰ πόρην πάρα,

Ἄμυλοι, πλακῆντες, σπασμῆντες, ἰτεῖα;

Ὁρχηεῖδες, τὰ φίλταθ' Ἀρμόδιε, καλαί.

Ἄλλ'

vf. 1066. Φέρε τὴν οἰνήρυσιν ἴνα] Supra vf. 244. ἀνάδ' ἴνα τὴν οἰνήρυσιν, ἢ ἐντὶ καταχίω τελατῆσ' ἴνα.

vf. 1007. Τὰς χόας] Scribendum χῶας secundum Scho-
lastem: supra ad vf. 960.

vf. 1068. Τὰς ὄφρυς ἀνεσπακῶς] Alias etiam: ἀναπτεῖ-
σῶς, ἰπικῶς.

vf. 1070. Ἰὼ πῖνοι] Aeschylus in Septemthebana vf.

1003. Ἰὼ πῖνοι ἴω ἡμῖν. Ἰὼ ἴω κατὰ δώματα.

Ibid. Μάχαί καὶ Λάμαχοι] Alludit ad etymologiam no-
minis Λάμαχο.

vf. 1071. Τίς &c.] Scholia: πραγματικῶτερον λέγει.

vf. 1073. Τὰς λόχους καὶ τὰς λόφους] Ludit in similitudi-
ne harum vocum; supra vf. 574. ὡ Λάμαχ' ἦρας τῶν λό-
φου καὶ τῶν λόχου.

vf. 1078.

Aufer inducias: cedo urnam vinariam,
Ut vinum infundam in congios.

CHOR. Sed aliquis allevato supercilio,
Quasi horrendum quiddam nunciaturus, *huc* festinat.

SCENA SEPTIMA.

NUNCIUS, LAMACHUS, DICAEOPOLIS, alter NUNCIUS.

1070 NUNC. ô Labores & praelia & Lamachi.

LAM. Quis pulsat domum aere & phaleris ornata?

NUNC. Proficisci te duces jubent hodie

Cito affumentem cohortes & cristas,

Et aditus custodire, licet ningat.

1075 Nam isto Choum & Chytrorum tempore aliquis ipsis

Nunciavit, latrones Boeotios incursionem fecisse in agros.

LAM. ô Duces, multitudine potius, quam virtute spectabiles.

DIC. Nonne molesta res haec est, cum nec festum celebrare mihi licet?
ô Exercitum Lamachi bello deditum.

1080 LAM. Hei mihi misero: tune derides me jam?

DIC. Visne pugnare cum Geryone quatuor plumis cristato?

LAM. Ah ah! qualem nuncium praeco mihi attulit.

DIC. Ah ah! mihi vero qualem iste adportabit, qui huc accurrit?

NUNC. Dicaeopolis! DIC. Quid est? NUNC. Ad coenam cito

1085 Veni, & fer tecum cistam penuariam cum congio;

Bacchi sacerdos te accersit;

Sed festina: convivas moraris dudum.

Ceteraque omnia parata sunt:

Tori, mensae, pulvinaria, stragula,

1090 Coronae, unguentum, bellaria: scorta adfunt,

Amyli, placentae, liba sesamo sparfa, crusta,

Saltatrices pulchrae, Harmodii deliciae.

Sed

vf. 1078. *ὄν δὲνά*] Pluralis pro sing. ut in Ecclesiāz.

vf. 400. *ὄ δὲνά τῶν μὲν τετραποδῶν*.

vf. 1081. *Ἐπιόν τῆς τετραπόδου*] Haec dicens ostendit Lamacho *τετραποδῶν*, i. e. locustam a quatuor alis ita dictam, ad quam vocem alludit voce *τετραπόδου* quam ponit pro *τετραποδῶν* aut *τετραποδῶν*, quali Geryon quadricorpor aut quadriceps fuerit; quem alias

perhibent fuisse tricorpoream aut tricripitem: simul respicit ad *πῆλον* in Lamachi Galea, de quo supra vf. 589. Haec ex Scholiis.

vf. 1087. *Διπλῶν κατακαλίς*] In Lyfistrata vf. 610. *Ὁ Χάραν σε καλί, ὄ δὲ καλίς ἀνάγασθαι.*

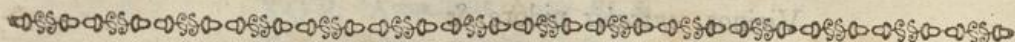
vf. 1092. *Ὁρχηρίδες, τὰ Φίδεατ' Ἀρμυδῶν, καλαί*] Scholia: *ἰσχυρῶν ὄντων Ὁρχηρίδες πόρσιον καλαί, καὶ*
Λ α α α 2

Ἀπόφερε τὰς σπονδὰς· Φέρε τ' οἰνήρυσιν,

Ἴ' οἶνον ἐγγέω λαβῶν ἐς τὰς χόας.

ΧΟΡ. Καὶ μὴν ὀδί τις τὰς ὄφρυς ἀνεσπαικῶς,

Ἦσ' ὦρ π' δεινὸν ἀγγελῶν, ἐπέειγε.]

ACTUS QUARTI

ΑΓΓΕΛΟΣ, ΛΑΜΑΧΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, Ἄτερος ΑΓΓΕΛΟΣ.

1070 ΑΓΓ. Ἰὼ πῖνοι τε ἡ μάχαι ἡ Λάμαχοι.

ΛΑΜ. Τίς ἀμφιγαλκοφάλαρα δώματα κλυτεῖ;

ΑΓΓ. Ἰέαι σ' ἐκέλθον οἱ φρατηρεῖ τήμερον,

Ταχέως λαβόντα τὰς λόχους ἡ τὰς λόφους·

Καταπείρα τρεῖν νιφόμυρον τὰς εἰσβολάς.

1075 Ὑπὸ τὰς χόας γ' ἡ χύτρες αὐτοῖσι τις

Ἠγεῖλε ληστὰς ἐμβαλεῖν Βοιωτῆς.

ΛΑΜ. Ἰὼ φρατηρεῖ πλείονες, ἢ βελπίονες.

ΔΙΚ. Οὐ δεινὰ μὴ ἔξινάι με μηδ' εὐστάσαι;

Ἰὼ φράτθιμα πολεμολαμαχαιῶν.

1080 ΛΑΜ. Οἴμοι κακοδαίμων· καταγελάς ἦδη σὺ με;

ΔΙΚ. Βέλε μάχαζ, Γηρυόνη τετραπύλω;

ΛΑΜ. Αἰ αἰ· οἶαι ὁ κρηυξ ἀγγελίαν ἠγεῖλέ μοι.

ΔΙΚ. Αἰ αἰ, τίνα δ' αὐ μοι προσρέχῃ τις ἀγγελῶν;

ΑΓΓ. Δικαῖοπολι. ΔΙΚ. Τί ἐστίν; ΑΓΓ. Ἐπὶ δειπνον ταχ'

1085 Βάδιζε, τίω κίειν λαβῶν ἡ τ' χῶα·

Ὅ ε' Διονύσῃ γὰρ σ' ἱερθὺς μεταπέμπε.]

Ἄλλ' ἐγκόνῃ· δειπνεῖν κατακαλύεις πάλα,

Τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστίν παρσιθιασμεῖα,

Κλίαι, τεραπέζαι, προσκεφάλαια, φώματα,

1090 Στίφαινοι, μύρον, τεραγῆμαθ', αἰ πόρραι πάρα,

Ἄμυλοι, πλακῆντες, σπασμῆντες, ἰτεῖα;

Ὅρμητρίδες, τὰ φίλταθ' Ἀρμόδιε, καλαί.

Ἄλλ'

vf. 1066. Φέρε τὴν οἰνήρυσιν ἴνα] Supra vf. 244. ἀνάδ' ἴνα τὴν οἰνήρυσιν, ἢ ἐντὶ καταχίω τελατῆσ' ἴνα.

vf. 1007. Τὰς χόας] Scribendum χῶας secundum Scho-
lastem: supra ad vf. 960.

vf. 1068. Τὰς ὄφρυς ἀνεσπαικῶς] Alias etiam: ἀναπαικῶς, ἰπικῶς.

vf. 1070. Ἰὼ πῖνοι] Aeschylus in Septemthebana vf.

1003. Ἰὼ πῖνοι ἴω ἡμῖν. Ἰὼ ἴω κατὰ δώματα.

Ibid. Μάχαι καὶ Λάμαχοι] Alludit ad etymologiam no-
minis Λάμαχο.

vf. 1071. Τίς &c.] Scholia: πραγματικῶτερον λέγει.

vf. 1073. Τὰς λόφους καὶ τὰς λόφους] Ludit in similitudi-
ne harum vocum; supra vf. 574. ὦ Λάμαχ' ἦρας τῶν λό-
φου καὶ τῶν λόφου.

vf. 1078.

Aufer inducias: cedo urnam vinariam,
Ut vinum infundam in congios.

CHOR. Sed aliquis allevato supercilio,
Quasi horrendum quiddam nunciaturus, *huc* festinat.

SCENA SEPTIMA.

NUNCIUS, LAMACHUS, DICAEOPOLIS, alter NUNCIUS.

1070 NUNC. ô Labores & praelia & Lamachi.

LAM. Quis pulsat domum aere & phaleris ornata?

NUNC. Proficisci te duces jubent hodie

Cito affumentem cohortes & cristas,

Et aditus custodire, licet ningat.

1075 Nam isto Choum & Chytrorum tempore aliquis ipsis

Nunciavit, latrones Boeotios incursionem fecisse in agros.

LAM. ô Duces, multitudine potius, quam virtute spectabiles.

DIC. Nonne molesta res haec est, cum nec festum celebrare mihi licet?
ô Exercitum Lamachi bello deditum.

1080 LAM. Hei mihi misero: tune derides me jam?

DIC. Visne pugnare cum Geryone quatuor plumis cristato?

LAM. Ah ah! qualem nuncium praeco mihi attulit.

DIC. Ah ah! mihi vero qualem iste adportabit, qui huc accurrit?

NUNC. Dicaeopolis! DIC. Quid est? NUNC. Ad coenam cito

1085 Veni, & fer tecum cistam penuriam cum congio;

Bacchi sacerdos te accersit;

Sed festina: convivas moraris dudum.

Ceteraque omnia parata sunt:

Tori, mensae, pulvinaria, stragula,

1090 Coronae, unguentum, bellaria: scorta adfunt,

Amyli, placentae, liba sesamo sparfa, crusta,

Saltatrices pulchrae, Harmodii deliciae.

Sed

vf. 1078. *ὄν δὲνα*] Pluralis pro sing. ut in Ecclesiāz.
vf. 400. *ὄ δὲνα τὰ μὲν τετραπόδι δὲνα γορέν.*
vf. 1081. *Ἐπιόν τετραπόδι*] Haec dicens ostendit
Lamacho *τετραπόδι*, i. e. locustam a quatuor alis
ita dictam, ad quam vocem alludit voce *τετραπόδι*
quam ponit pro *τετραπόδι* aut *τετραπόδι*, quali Ge-
ryon quadricorpor aut quadriceps fuerit; quem alias

perhibent fuisse tricorporem aut tricipitem: simul re-
spicit ad *πύλον* in Lamachi Galea, de quo supra vf. 589.
Haec ex Scholiis.

vf. 1087. *Διπλὴν κατακαλίς*] In Lyfistrata vf. 610. *Ὁ*
Χάραν σε καλί, ὄ δὲ καλίς ἀνάγασθαι.

vf. 1092. *Ὀρχηρίδες, τὰ Φίδεατ' Ἀρμεδίου, καλαί*] Scholia: *ἰσχυρὰ τὸν ἔσεν. Ὀρχηρίδες πόρνην καλαί, καί*
Λ α α α 2

- 'Αλλ' ὡς τάχιστα σπεύδε. ΛΑΜ. Κακοδαίμων ἐγώ.
 ΔΙΚ. Καὶ γὰρ σὺ μάλα ἐπεγράψθαι τὴν Γοργόνα.
 1095 Σύγκλειε, καὶ δεῖπνόν τις εἰσπυλάσσει.
 ΛΑΜ. Παῖ, παῖ, φέρ' ἔξω δέυρο τὴν γύλιον ἐμοί.
 ΔΙΚ. Παῖ, παῖ, φέρ' ἔξω δέυρο τὴν κίτλιον ἐμοί.
 ΛΑΜ. Ἄλας θυμίτας οἶσε, παῖ, καὶ κρόμμυα.
 ΔΙΚ. Ἐμοὶ δὲ τεμάχι· κρομμύοις γὰρ ἀχθομαι.
 1100 ΛΑΜ. Θεῶν ταείχως οἶσε σαφῶς δέυρό μοι.
 ΔΙΚ. Καὶ μοὶ δὲ δὴ σὺ, παῖ, θεῶν ὀπίσω δ' ἐκεῖ.
 ΛΑΜ. Ἐνεγκε δέυρο τὰ πέρα τὰ κ' εἰ κρέων.
 ΔΙΚ. Ἐμοὶ δὲ τὰς φάπας γὰρ φέρε καὶ τὰς κίχλας.
 ΛΑΜ. Καλόν γε καὶ λυκόν τὸ τ' εἶναι πέρων.
 1105 ΔΙΚ. Καλόν γε καὶ ξανθόν τὸ τ' εἶναι φάπης κρέας.
 ΛΑΜ. ὦ ἴθρωπε, παῦσαι καταγελῶν με τ' ὄπλων.
 ΔΙΚ. ὦ ἴθρωπε, βέλῃ μὴ βλέπειν εἰς τὰς κίχλας;
 ΛΑΜ. Τὸ λοφεῖον ἐξένεγκε τ' τειῶν λόφων.
 ΔΙΚ. Καὶ μοὶ λεχάριον τ' λαγῶν δὸς κρεῶν.
 1110 ΛΑΜ. Ἄλλ' ἢ τεύχερωτες τῆς λήφης με κατέφαρον.
 ΔΙΚ. Ἄλλ' ἢ πρὸς δεῖπνον τ' μίμαρην κατέδομα.
 ΛΑΜ. ὦ ἴθρωπε, βέλῃ μὴ πρὸς σαργρθεῖν ἐμέ;
 ΔΙΚ. Οὐκ· ἀλλ' ἐγὼ χάρι παῖς ἐρίζομαι πάλα.
 Βέλῃ περὶ δὲ καπτιρέψαι Λαμάχα,
 1115 Πότερον ἀκείδης ἰδίον ἔστιν, ἢ κίχλας;
 ΛΑΜ. Οἴμ' ὡς ὑβρίζεις. ΔΙΚ. Τὰς ἀκείδης κείνη πολὺ.
 ΛΑΜ. Παῖ, παῖ, κεθελῶν μοι τὸ δέυρο, δέυρ' ἔξω φέρε.
 ΔΙΚ. Παῖ, παῖ, σὺ δ' ἀφελῶν δέυρο τ' χροδίου φέρε.
 ΛΑΜ. Φέρε, εἰ δέουσι ἀφελκίσωμαι τεύχων.
 1120 Ἐχ', ἀντίχου παῖ. ΔΙΚ. Καὶ σὺ, παῖ, τῷδ' ἀντίχου.
 ΛΑΜ. Τῆς κιλίβαλλας οἶσε, παῖ, τ' ἀσπίδου.
 ΔΙΚ. Καὶ τ' ἐμῆς τῆς κελαιίτας ἔκφερε.
 ΛΑΜ. Φέρε δέυρο Γοργύωντος ἀσπίδου κύκλου.

ΔΙΚ.

τὰ φιλτάτα τῷ Ἄρμόδι· τῶν ἴσιν τὰ ἰσὶ Ἄρμόδιον σχολια
 ἄσματα. Hyperbaton sive trajectio vocum est; nam ordo
 est iste: Soliatrices adsunt pulchrae, & gratissima illa Har-
 modii, i. e. Cantica in Harmodium Scolia dicta. Utitur
 autem in hac periphrasi Scoliorum voce φιλτάτα· quia
 illa vox in ipso scolio, quod de Harmodio canebatur,
 exstat; nam initium illius est: Φιλτάτη Ἄρμόδι, ἔτι πε-
 ρὶ θύκας· Charissime Harmodie, num quid mortuus es? Vide
 Scholia supra ad vf. 977. Athenaeus XV. p. 695. sic
 habet: φιλτάτη Ἄρμόδι καὶ Ἀριστοφάνων, ὅτι τὸν τίμασι κτε-
 ρίται, ἰσοίμενος τ' Ἀθήνας ποιησάτων.
 vf. 1096. Τὴν γύλιον] Vide ad Jul. Pollucem notam

Jungermanni Lib. X. num. 146.

vf. 1098. Ἄλας θυμίτας] Supra vf. 772.

vf. 1101. Θεῶν ὀπίσω] In Equitibus vf. 949. δημη-
 λαια θεῶν ἰσοπληθύνον.vf. 1108. Τὰν τειῶν λόφων] In Pace vf. 1174. ταξίαρ-
 χον προσδίδειν τρεῖς λόφους ἔχοντα. Vide supra vf. 964.

vf. 1109. Αἰκαῖνον τῶν λ.] Sic βολκῶν χόστρα in Ecclesiast.

vf. 1087.

vf. 1110. Ἄλλ' ἢ] Alias scribi solet ἄλλ' ἢ· ut apud
 Eurip. Aldinae editionis in Phoenissis vf. 1698. ἄλλ' ἢ
 πρὸς κακίαις ἢ κακά; Anne ad haec mala dices alia mala?In Alceide vf. 59. πᾶς εἶπας; ἀλλ' ἢ καὶ σαρὸς κίχλας
 ἔστ'.

- Sed quamprimum propera. LAM. Me miserum.
 DIC. Quippe tu magnam Gorgonem curasti pingi in clypeo tuo.
 1095 Occlude, & coenam aliquis paret.
 LAM. Puer, puer, effer mihi huc sportam militarem.
 DIC. Puer, puer, effer mihi huc cistam penuariam.
 LAM. Salem thymo intritum fer, puer, & cepas.
 DIC. Mihi autem pisces; nam cepas fastidio.
 1100 LAM. Folio involutum falsamentum vetus fer huc mihi.
 DIC. Et tu mihi, puer, libum in folio: id autem coquam illic.
 LAM. Fer huc mihi pennas illas de galea.
 DIC. Mihi vero palumbos fer & turdos.
 LAM. Pulchra est & candida struthocameli pluma.
 1805 DIC. Pulchra est & flava palumbi caro.
 LAM. Mi homo, desine armaturam meam deridere.
 DIC. Mi homo, visne ad turdos non respicere?
 LAM. Thecam mihi effer cum tribus cristis.
 DIC. Mihi etiam lancem da cum carne leporina.
 1110 LAM. Nisi crinivorae tineae cristas meas corroserunt.
 DIC. Nisi ante coenam lactes leporinas comedam.
 LAM. Mi homo, visne me non alloqui?
 DIC. Non te alloquor; sed ego & puer rixamur dudum.
 Visne, tu puer, pignus mecum deponere, Lamacho iudice,
 1115 Utrum locustae sint suaviores, an turdi?
 LAM. Heu, quantam mihi contumeliam facis. DIC. Locustas iudicat
 multo suaviores.
 LAM. Puer, puer, hastam deprome & huc effer mihi.
 DIC. Puer, puer, intestinum ovillum deprome & fer huc.
 LAM. Age, vaginam hastae detraham:
 1120 Tene, obnitere. DIC. Tu etiam puer, istud tene & obnitere.
 LAM. Fer puer cillibantes (*fulcra*) mei clypei.
 DIC. Mei etiam ventris fulcra effer e clibano panes.
 LAM. Fer huc orbem clypei Gorgonem in tergo habentem.

DIC.

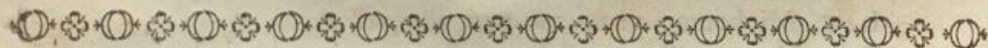
41; Quomodo dixisti? numquid ignoravimus te etiam sapien-
 tem esse? Ibidem vs. 817. ἀλλ' ἢ πέποιθα δεῖν ὑπὸ ζήνων
 ἐμῶν; Num atrociam sum passus ab hospitibus meis? Eadem
 tamen Editio in Iphigenia Aulidis vs. 847 ἀλλ' ἢ πέ-
 ποιθα δεῖν; μνηστῶν γάμος ἐκ ὄντας, ὡς εἴχασιν. Num
 atrociam passus sum ambiens nuptias, quae, ut videtur, nul-
 lae sunt? Sed apud Aeschylum rursus: ἀλλ' ἢ γυναῖκῶν
 ἐς πόλιν δευεῖς μελέων; Numquid in mulierum civitatem pu-
 tas te venisse? in Supplicibus vs. 920. edit. Stanleji.
 Vide ad Vespas vs. 8.

vs. 1114. Περσίδεσθαι] Vide ad Nubes vs. 644.

vs. 1122. Κρηβανίτας] Propter similitudinem praece-
 dentis κρηβανίτας intulit hanc vocem. Subauditur au-
 tem in τῆς ἐμῆς vox γαστέρος, ut monet Scholiastes.

vs. 1123. Γερζόνωτον ἀσπίδος κύκλον] Sic Eurip. in
 Phoenissis vs. 1137. Σιδυμονάτους δ' ἀσπίδος τέπειρος ἐπὶ τὴν
 Γίγας. Ferreis autem in tergo figuris clypei inserat Gigas.
 Idem Troadibus vs. 1136. Χαλκώωτον ἀσπίδα, clypeum, cui-
 jus tergum aeneum. Voce autem κύκλον Comicus ro-
 tunditatem clypei indicat; Scholiastes ad Vespas vs.
 18. κυκλικαὶ γὰρ ἦσαν αἱ ἀσπίδες τῶν παλαιῶν. ὡς Διογέ-
 λου. Ἄνω δὲ πολλὴν (ἀσπίδος κύκλον λέγω) ἔφερον δυνά-
 μεις.

- ΔΙΚ. Κάμοι πλακῦντ' τυρόνωτον δὲς κύκλον.
 1125 ΛΑΜ. Ταῦτ' ἔκατάγλας ἔστιν ἀνδρώποις πλατύς;
 ΔΙΚ. Ταῦτ' ἔπλακῦς δὴτ' ἐστὶν ἀνδρώποις γλυκύς;
 ΛΑΜ. Κατάχῃ σὺ, παῖ, τέλειον ἐν τῷ χαλκίῳ.
 Ἐνορῶ γέροντα δειλίαις Φθιξέμενοι.
 ΔΙΚ. Κατάχῃ σὺ τὸ μέλι καὶθάδ' ἔδιδλ' γέρον.
 1130 Κλάειν κελθύω Λάμαρον ἢ Γοργάσθ
 ΛΑΜ. Φέρε δέυρο, παῖ, θώρακα πολεμιστήριον.
 ΔΙΚ. Ἐξαιρε, παῖ, θώρακά κάμοι ἢ χρᾶ.
 ΛΑΜ. Ἐν τῷδε πρὸς τῆς πολεμίας θωρήξομαι.
 ΔΙΚ. Ἐν τῷδε πρὸς τῆς συμποίας θωρήξομαι.
 1135 ΛΑΜ. Τὰ γράματ', ὦ παῖ, δῆσον ἐν τῷ ἀσπίδι.
 Ἐγὼ δ' ἔμαυτῷ τὸ γύλιον οἷσα λαβών.
 ΔΙΚ. Τὸ δειπνον, ὦ παῖ, δῆσον ἐν τῷ κίτιδι.
 Ἐγὼ δὲ θοιμάπον λαβών, ἐξέρχομαι.
 ΛΑΜ. Τὴν ἀσπίδ' αἶψα, ἔβαδιζ', ὦ παῖ, λαβών.
 1140 Νίφθ' βαβαιάξ. χειμέρια τὰ ἀράγματα.
 ΔΙΚ. Αἶψα τὸ δειπνον, συμποπικὰ τὰ ἀράγματα.

ΠΡΟΩΔΟΣ ΚΩΛΩΝ Ζ΄.

- ΧΟΡ. **Ι**τε δὴ χάροντες ἔπι τραπᾶν.
 Ὡς ἀνομοίαν ἐρχεσθον ὁδόν.
 Τῷ μὲ πίνειν τεφαιωσαυδίῳ.
 1145 Σοὶ δὲ ριγῶντι περφυλάθειν.
 Τῷ δὲ χαθβύδεν μὲ παιδίσις
 Ὠραιοτάτης,
 Ἄνατελομῶ τε τὸ δεῖνα.

καὶ κ. Orbiculares enim erant clypei veterum, ut ait Aeschylus: Aream vero ingentem (clypei orbem dico) Horatius eo rotante. Qui locus extat in Septemthebana Tragicæ vs. 495. Arcestratus apud Athenaeum VII. p. 320. Καὶ μέλι κικλῖα ἴσον ἀσπίδι γὰρ φορᾶντ. Cuique tergum sit magnitudine par rotundo clypeo. vs. 1124. Πλακῦντ' — κύκλον] Aeneas Sophista Epist. 14. Τὸν ἐκ μέλιτος καὶ αμυγδαλῶν συμπλακῦντα κύκλον. Ex melle & amygdalis complicatum orbem. i. e. pla-

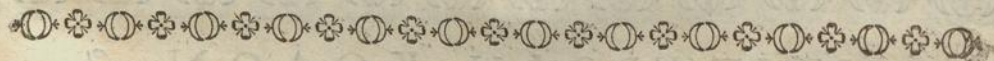
centam.

vs. 1125. Ταῦτ' ἔκατάγλας ἐστὶν ἀνδρώποις;] Euripides in Ione vs. 528. Ταῦτ' ἐν ἡ γέλας κλύει ἡμοί; Hoc igitur amon ridendum auditu mibi?

Ibid. Κατάχῃ — πλατύς] Synesius Epist. 50. γέλας ἂν εἴη πλατύς Theophylactus Simoc. Epist. 10. ἐγὼ δὲ πλατὺν γέλατα τῶν σῶν καταχῃ δογματῶν. Ego autem largo risu persumdo tuas opinioniones.

vs. 1127. Κατάχῃ ὦ παῖ] Ex Scholiis: ὁ Λάμαχος δὲ

- DIC. Et mihi orbem placentae caseum in tergo habentem.
 1125 LAM. Annon hic derisus est hominibus multus?
 DIC. Annon haec placenta est hominibus dulcis?
 LAM. Perfunde tu puer aereum clypei umbonem oleo.
 Video imaginem fenis *in oleo*, qui reus erit timiditatis.
 DIC. Tu melle istud perfunde: & hic apparet fenis imago.
 1130 Plorare jubeo Lamachum Gorgasium.
 LAM. Fer huc puer loricam bellicam.
 DIC. Loricam & mihi puer effer nempe congium.
 LAM. Hac ego pectus loricabo contra hostes.
 DIC. Ex isto congio pectus mihi calefaciam mero apud compotores.
 1135 LAM. Stragula puer alliga clypeo.
 Ego autem hanc sportam mihi sumam & portabo.
 DIC. Cistae penuariae alliga puer coenam;
 Ego autem hanc vestem sumam & exhibo.
 LAM. Clypeum tolle puer & ambula.
 1140 Ningit. Papae! hyberna haec negotia.
 DIC. Tolle coenam, convivialia haec negotia.

PROODE VERSUUM VII.

CHOR. Ite jam laeti in militiam:
 Quam dissimiles vias ingredimini:
 Ille quidem bibet coronatus;
 1145 Tu autem algens excubias ages:
 Ille dormiet cum puella
 Pulcherrima,
 Quae ei fricabit illud membrum.

ὅς ἐστι παρακλυόμενος ἐπὶ τὸ μέγιστον τὸ χαλκὸν τῆς ἀσπίδος ἕλαιον κατακλύθηναι, ἵνα εὐέλθῃ· οἱ γὰρ τινες εἰ ἐν τῷ ὕδατι ἱστώντες μαντεύονται. ἕτως ὁ Σύμμαχος. Lamachus jubet in aeream partem clypei oleum fundi, ut luceat; sunt enim qui in oleum inspicientes vaticinantur, ita Symmachus. Lamachus etiam inspecto oleo vaticinatur de Dicaeopolide vs. sequenti.
 vs. 1128. Ἐνερά] In oleo futura praevidet. Vide ad xi. praecedentem.

vs. 1132. Θώρακα] Scholia: πρὸς τὴν ὁμογενεῖαν ἐπαίχεται θωρήσασθαι γὰρ ἐστὶ τὸ καθοπλισθῆναι· ἀλλὰ καὶ τὸ πίνειν καὶ μεθύειν ἕτω καλεῖται. Lusit in homonymia; nam θωρήσασθαι (quod a θώραξ descendit) est armari (loricā): tamen etiam potare & inebriari ita vocant.
 vs. 1141. Συμποτικά τὰ πράγματα] Sic μανικά πρόμα α in Vespis vi. 1494.
 vs. 1143. Ἀνατρεόμενα] In Vespis vs. 747. πόρην ἦτις τὸ τίσις τρέψαι καὶ τὴν ὄσφιν.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ 16'.

- 1150 **Α**ντίμαχον τ' Ψακάδῃ,
 Τὸν ξυγγραφή, τ' μελέων τ' ποιητῶ,
 Ὡς μὲν ἀπλῶ λόγῳ, κακῶς
 Ἐξολέσειεν ὁ Ζεὺς.
 Ὅς γ' ἐμὲ τ' τλήμονα,
 Δήναα χρηγῶν, ἀπέλυσ' ἄδειπνον.
 1155 Ὅν γ' ἐτ' ἐπίδοιμι τρυθιδῃ
 Δεόμδρον· ἢ δ' ὠπημδῆ
 Σίζουσα πάραλῃ ἐπὶ τραπέζῃ κειμδῆ
 Ὀκέλλοι· κατὰ μέλ-
 λοντῃ λαβεῖν αὐτῆ, κίων
 1160 Ἀρπάσουσα Φβύρι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ 16'.

- Τ**ῆτο μὲν αὐτῶ κακὸν ἐν.
 Κατ' ἔτερον νυκλευτὸν γένοιτο.
 Ἡπιαλῶν γ' οἴκαδ' ἐξ
 Ἰπποασίας βαδίζων,
 1165 Εἶτα κατὰξέειπε αὐ-
 τῆ μεθύων τ' κεφαλῆς Ὀρέτης
 Μαιτόμδρῃ. ὁ δὲ λίθον βαλεῖν

B8-

vf. 1149. Ἀντίμαχον] Quidam ajunt, referente Scholiaste, hunc, cum Choragus esset, nimis parce sumtus fecisse. Erat autem officium choragi procurare ea, quae ad ludos scenicos spectarent.

Ibid. Ψακάδῃ] Pscadis i. e. guttae filium vocat eum, quia vitio quodam naturae sputo conspergeret, quos alloqueretur. Scholiastes ad hunc locum & ad Nubes vf. 1018. ait ipsum Antimachum dictum fuisse Ψακάδα. sed in Nubibus legitur Ψακας per s ut apud Suidam.

vf. 1150. Τὸν μελέων τὸν ποιητῶν] Sane commodius legereur τῶν μελέων τὸν ποιητῶν, ut viri docti volunt. Ita Machon apud Athenaeum VII. p. 341. — Φιλῶντων πῶν διθυραμῶν τὸν ποιητῶν.

vf. 1154. Χρηγῶν] Vide ad vf. 1149.

Ibid. ἄδειπνον] Allegorice, pro defraudatum mercede. Utitur autem hac allegoria apposite ad praecedentia; nam ibi Dicaeopolis ad coenam ἐπὶ τὸ δειπνῶν se parabat.

vf. 1155. Ὅν γ' ἐτ' ἐπίδοιμι] Qui malum alicui precantur, maximam delectationem se percepturos putant, si id suis oculis videant evenire; itaque cupiunt esse αὐτέπλοι. Sophocles in Trachiniis vf. 1055. ἀν' ὧδ' ἐπίδοιμι πεισῶσαν αὐτὸς ὧδ' αὐτὸς, ὡς μὲν ὠλεσεν. Quam utinam videam facientem eodem modo, eodem inquam quo me perdidit. Euripides in Medea vf. 163. — ὅν ποτ' ἐγὼ, νόμφαν τ' ἐπίδοιμι αὐτὸς μελόθροισι διακαιομένους. Quem utinam aliquando ego, sponsamque ejus, videam in aedibus peregrinies. Utuntur & verbo simplici; Aeschylus in Choëphoris vf. 263. — ἐς ἰδοιμ' ἐγὼ πῶτι Θεοτότας ἐν κελῶν.

STROPHE VERSUUM XII.

- Antimachum illum Pfacadis F.
 1150 **A** Scribam illum & versificatorem,
 Ut breviter dicam, male
 Perdat Jupiter:
 Qui me infelicem,
 Festo Lenaeorum choragus, dimisit incoenatum.
 1155 Quem utinam aliquando videam sepiae comedendae
 Cupidum: & illa tosta, in sartagine
 Stridens cum sale in mensa jaceat quasi e fallo in littus
 Appulsa: deinde quando vo-
 luerit ille accipere eam, canis
 1160 Rapiat & aufugiat.

ANTISTROPHE VERSUUM XII.

- Hoc unum ei malum:
 Et deinde aliud nocturnum eveniat:
 Febricitans domum ex
 Equitatione se recipiat:
 1165 Deinde aliquis ictu rumpat e-
 jus caput Orestes
 Furens: ille autem lapidem prehendere
 Volens

κακίῳ πιστέρι φλογίῳ. Quos si videam aliquando ipse
 Mortuos in fulgine picea flammae. Sophocles in Philo-
 cete v. 1127. ἴδοιμι δὲ γὰρ ἐν τῷ τὰδε μισθόμενον, τὸν
 ἴσον χρόνον ἑμῶς λαχόντ' ἄνας. Utinam videam illum, qui ista
 machinatus est, per tantundem temporis habere meos dolores.
 Ibid. & seq. Τυβίδῳ. — ἢ δ' — σίξω.] Similis
 fere imprecatio in Equitibus v. 923. εὐχομαι δὲ σοι τὰδ'·
 τὸ μὲν τέρπον τυβίδων ἱερῶναι σίξω. &c.
 v. 1157. Πάραλῳ.] Scholia: ἀντι τῆ, παραθαλασσία·
 ἢ ἢ παρὰ τὴν ἅλας κειμένη· ἐπιτὶ δὲ καὶ ἱερὰ γαῖς τῶν Ἀθη-
 ναίων Πάραλῳ καλεῖται, ἐπὶ τῆς τῆ, ὁκέλλοι, ὃ ἐστὶ προ-
 σαρμίζοι, ἃς ἐπι γαῖς. Ita dixit pro παραθαλασσίῳ i. e. ma-
 ritima. aut pro παρὰ τὴν ἅλας κειμένη i. e. quae juxta sa-
 lam jacet. Quoniam autem & navis sacra Atheniensium vo-

catur Πάραλῳ, subjunxit verbum ἀνάλω i. e. appelas,
 quasi de nave loquens. Navis illa Atheniensium res est
 notissima: vide in Avibus v. 1204.
 v. 1163. & seq. Ἡπιαλῶν. — βαδίζον.] Scholia: ἀντι
 τῆ, ἠπιαλῶντος, καὶ βαδίζοντος. Nominativus pro Genit.
 ut mox v. 1181.
 v. 1166. & seq. Ὀρέστῳ μανόμενῳ.] Hunc Orestem, qui
 erat nocturnus grassator, dicit Furem; quia commu-
 ne nomen habet cum Agamemnonis filio, quem Furiae
 exagitarunt, ut notum ex Tragoediis, propter matris
 caedem. Eundem grassatorem vocat Heroem in Avi-
 bus v. 1491. eadem de causa: εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἦραι τῶν
 βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστῳ· γυμνὸς ἐν πληγῆς ὡς αὐτὸ πάντα
 τὰ πιδέξια. Ubi vide Notam.
 B b b b

Βυλόμυϑο, εἰ σκότω λάβοι

Τῇ χειρὶ πελεθὸν ζετίως κεχασμένον.

1170 Ἐπαίξειε δ' ἔχων

Τὸν μάρμαρον, κάπειδ' ἄμαρ-

πὸν βάλαι Κρατινοί.

ACTUS QUINTI

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΛΑΜΑΧΟΥ.

ΑΓΓ. **Ω** δμαδες, οἱ κατ' οἶκον ἐπὶ Λαμάχε,

"Υδωρ ὕδωρ εἰ χυτεῖα θερμαίνετε,

1175 Ὀθόνα, κηρωτὴν ὠρασκιδάζετε,

"Εεὶ οἰσπνεα, λαμπάδιον ὦεὶ τὸ σφυγόν·

"Ανῆς τέρωται χέρακι, Διγαπιδῶν τάφρον,

Καὶ τὸ σφυγὸν παλίνορον ἐξεκόκκισεν,

Καὶ ᾧ κεφαλῆς κατέαγε ὦεὶ λίθον πεσὼν,

1180 Καὶ Γοργὸν ἐξήγειρεν ἐκ τῆ ἀσπίδῳ.

Πτίλοι δὲ τὲ μέγα κομπολακύθη πεσὼν

Πρὸς ταῖς πέτραισι, δεινὸν ἐξήυδα μέλῳ.

"Ω κλεινὸν ὄμμα, νῦν παύστατόν σ' ἰδὼν

Λείπω Φάῳ γε τῆμόν, ἐκέτ' εἴμ' ἐγώ.

1185 Τοσαῦτα λέξας, εἰς ὑδρορροῆαν πεσὼν,

"Αισαταί τε καὶ ξιωματᾶ δραπέταισι,

Ληστὰς ἐλαύνων, καὶ κατασπέρχων δοεὶ·

"Οδὶ δὲ καυτός· ἀλλ' αἰοιγε τ' εὐρα.

vf. 1169. Πυλόμυϑο] Scholiastes ad Ecclesiast. vf. 591. hunc locum adducens legit σπύλον ad haec verba: κατὰ εἰ σπύλον πρότερος μου. Scholion: σπύλον, ἀσπίς, καὶ ἀλ-
λαχῆ· ἐν σκότω λάβοι τῇ χειρὶ σπύλον ἀγτίως κεχασμένον. Eadem ista voce utitur & Hegemon Thafius apud Athenaeum XV. p. 698. in loco simili: — ἑλλαν Πολ-
δαίσι σπύλοισι.

vf. 1172. Κρατινοί] Scholiastes monet non Poëtam hic

intelligi sed alium quendam.

vf. 1173. ΑΓΓ.] i. e. Ἀγγελοῦ. Nunciat aliquis Lama-
chum esse vulneratum, jubetque ut necessaria ad vulnus
obligandum parentur. Mox deinde ipse apparet, atque
a Dicaeopole postea ridetur.

vf. 1178. Παλίνορον ἐξεκόκκισεν] Retroactum excessit ut
granum è spica. Vox Comicae licentiae. Utitur ea & in
Pace vf. 63. paulo aliter: τὰς πόλεις ἐκκόκκισας. Scho-
liastes

ACTUS

Volens, in tenebris capiat
Manu merdam recens cacatam:

1170 Faciatque impetum, tenens
Lapidem talem, deinde scopo aber-
rans tangat Cratinum.

SCENA PRIMA.

NUNCIUS LAMACHI.

NUNC. ô Servuli, qui estis in aedibus Lamachi,
Aquam, aquam in ollula calefacite:
1175 Linteola, ceratum parate,
Lanam succidam, fasciam circa malleolum pedis;
Vir ille vulneratus est fude, transfiliens fossam,
Et malleolus ipsi luxatus est,
Et caput fregit impingens lapidi,
1180 Et Gorgonem e clypeo excitavit
Cum autem pluma illa magna cecidisset
Ad petras, Lamachus horrendum edidit carmen:
ô Inclytum lumen, nunc extremum te videns
Linquo lucem meam, non amplius sum ego.
1185 Tantum elocutus, in canalem lapsus,
Surgit, & in fugitivos quosdam incidit,
Latrones agitans (persequens) & hasta premens.
Eccum adest ipse: ocius aperi januam.

hastes tamen videtur legisse ἑκείνου, qui id exponit per ἄχρησιν, sonnit, quae expositio convenire magis potest verbo κικέλευν, quam verbo κικέζεν. Occurrit itidem improprie κικέζεν in Ecclesiâz. vl. 31. ὁ κήρυξ — κικέκλευεν. & in Ranis vl. 1420.
vl. 1181. & seq. Πήλον δὲ τὸ] Unus ex Scholiastis exponit: πτήλα δὲ τὰ μεγάλα πτερόεντα πρὸς ταῖς πτέρυγας, θηρόν μὲν ἑκείνου ὁ Λάμαχος ἢ πρὸς τὰς πτέρυγας, ἀκρόντιναι δὲ τὰς πτέρυγας.

ἰδρῶνι τὸ μέγα πτήλον. Pluma illa magna (galeae) cum cecidisset ad petras, Lamachus horrendum edidit carmen. Aut, lapsus (nempe Lamachus) ad petras, deploravit magnam illam plumam. In prioris expositione Nominativus pro Genitivo absoluto sumitur, ut paulo ante vl. 1163. in posteriore pro πτερόν legitur πτερόν, idque non inepte. Ibid. Κομπολακύνθῃ] Vide supra, vl. 589.

ΧΙΑ

Βυλόμυϑο, εἰ σκότω λάβοι

Τῇ χειρὶ πελεθὸν ζετίως κεχασμένον.

1170 Ἐπαίξειε δ' ἔχων

Τὸν μάρμαρον, κάπειδ' ἄμαρ-

πὸν βάλαι Κρατινοί.

ACTUS QUINTI

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΛΑΜΑΧΟΥ.

ΑΓΓ. **Ω** δμαδες, οἱ κατ' οἶκον ἐπὶ Λαμάχε,

"Υδωρ ὕδωρ εἰ χυτεῖα θερμαίνετε,

1175 Ὀθόνα, κηρωτὴν ὠρασκιδάζετε,

"Εεὶ οἰσπνεα, λαμπάδιον ὦεὶ τὸ σφυγόν·

"Ανῆς τέρωται χέρακι, Διγαπιδῶν τάφρον,

Καὶ τὸ σφυγὸν παλίνορον ἐξεκόκκισεν,

Καὶ ῥ' κεφαλῆς κατέαγε ὦεὶ λίθον πεσὼν,

1180 Καὶ Γοργὸν ἐξήγειρεν ἐκ ῥ' ἀσπίδῳ.

Πτίλοι δὲ τὲ μέγα κομπολακύθη πεσὼν

Πρὸς ταῖς πέτραισι, δεινὸν ἐξήυδα μέλῳ.

"Ω κλεινὸν ὄμμα, νῦν παύστατόν σ' ἰδὼν

Λείπω Φάῳ γε τῆμόν, ἐκέτ' εἴμ' ἐγώ.

1185 Τοσαῦτα λέξας, εἰς ὑδρορροῶν πεσὼν,

"Αισαταί τε κ' ξιωματῶν δραπέταισι,

Ληστὰς ἐλαύνων, κ' κατασπέρχων δοεὶ·

"Οδὶ δὲ καυτός· ἀλλ' αἰοιγε τ' εὐρα.

vf. 1169. Πυλόμυϑο] Scholiastes ad Ecclesiast. vf. 591. hunc locum adducens legit σπύλον ad haec verba: κατὰ εἰ σπύλον πρότερος μοι. Scholion: σπύλον, ἀσπίς, καὶ ἀλ-
λαχῶ· ἐν σκότω λάβοι τῇ χειρὶ σπύλον ἀγτίως κεχασμένον. Eadem ista voce utitur & Hegemon Thafius apud Athenaeum XV. p. 698. in loco simili: — ἑλλαν Πολ-
δαίσι σπύλοισι.

vf. 1172. Κρατινοί] Scholiastes monet non Poëtam hic

intelligi sed alium quendam.

vf. 1173. ΑΓΓ.] i. e. Ἀγγελοῦ. Nunciat aliquis Lama-
chum esse vulneratum, jubetque ut necessaria ad vulnus
obligandum parentur. Mox deinde ipse apparet, atque
a Dicaeopolide postea ridetur.

vf. 1178. Παλίνορον ἐξεκόκκισεν] Retroactum excessit ut
granum è spica. Vox Comicae licentiae. Utitur ea & in
Pace vf. 63. paulo aliter: τὰς πόλεις ἐκκόκκισας. Scho-
liastes

ACTUS

Volens, in tenebris capiat
Manu merdam recens cacatam:

1170 Faciatque impetum, tenens
Lapidem talem, deinde scopo aber-
rans tangat Cratinum.

SCENA PRIMA.

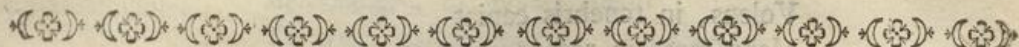
NUNCIUS LAMACHI.

NUNC. ô Servuli, qui estis in aedibus Lamachi,
Aquam, aquam in ollula calefacite:
1175 Linteola, ceratum parate,
Lanam succidam, fasciam circa malleolum pedis;
Vir ille vulneratus est fude, transfiliens fossam,
Et malleolus ipsi luxatus est,
Et caput fregit impingens lapidi,
1180 Et Gorgonem e clypeo excitavit
Cum autem pluma illa magna cecidisset
Ad petras, *Lamachus* horrendum edidit carmen:
ô Inclytum lumen, nunc extremum te videns
Linquo lucem meam, non amplius sum ego.
1185 Tantum elocutus, in canalem lapsus,
Surgit, & in fugitivos quosdam incidit,
Latrones agitans (*persequens*) & hasta premens.
Eccum adest ipse: ocius aperi januam.

hastes tamen videtur legisse ἑκὼκκυσον, qui id exponit per ἄχρησιν, sonnit, quae expositio convenire magis potest verbo κωκίζω, quam verbo κωκίζω. Occurrit itidem improprie κωκίζω in Ecclesiast. vl. 31. ὁ κήρυξ — κωκίζων. & in Ranis vl. 1420.
vl. 1181. & seq. Πήλον δὲ τὸ] Unus ex Scholiastis exponit: πτήλα δὲ τὰ μεγάλα πτερόεντα πρὸς ταῖς πτέρυγας, θηρόν μὲν ἑκὼκκυσον ὁ Λάμαχος ἢ πρὸς τὰς πτέρυγας, ἀκρόντιναι δὲ τὰς πτέρυγας.

ἰδρῶνι τὸ μέγα πτήλον. Pluma illa magna (galeae) cum cecidisset ad petras, Lamachus horrendum edidit carmen. Aut, lapsus (nempe Lamachus) ad petras, deploravit magnam illam plumam. In priorē expositione Nominativus pro Genitivo absoluto sumitur, ut paulo ante vl. 1163. in posteriore pro πτερόν legitur πτερόν, idque non inepte. Ibid. Κομπολακύνθῃ] Vide supra, vl. 589.

ΧΙΑ

ACTUS QUINTI

ΔΑΜΑΧΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ.

- ΔΑΜ. **Α**παπατήρα,
 1150 **Σ**τυγερὰ τὰδε γε κρυερὰ πάθει.
 Τάλας ἐγὼ δίολλυμαι,
 Δορὸς ὑπὸ πολεμίας τυπείς.
 Ἐκεῖνο δ' ἐν αἰακίῳ ἀν,
 Οἰμωκίῳ ἀν γένοιτό μοι.
- 1195 Δικαιοπόλις γῆ, εἴ μ' ἴδοι τετραμήριον,
 Καπηγχαῖνοι γε ταῖς ἐμαῖσιν ἀν τύχαις.
 ΔΙΚ. Ἀπαπατήρα
 Τῶν πιθίων ὡς σκληρὰ ἔξ Κυδωνία.
 Φιλήσατόν με μαλθακῶς, ὦ ζευσίω,
 1200 Τὸ ὄξειπετατὸν κἀπιμανδαλωτὸν ἀν.
 Τὸν γῆ χά νῦν ὄρωτ' ἐκπέπωχά γε.
 ΔΑΜ. Ὡ συμφορὰ τάλαινα τ' ἐμῶν χακῶν.
 Ἴὼ ἰὼ τραυμάτιον ἐπαδύων.
 ΔΙΚ. Ἰή, ἰή, ὦ χαῖρε Λαμαχίπαιον.
- 1205 ΔΑΜ. Στυγερὸς ἐγὼ. ΔΙΚ. Μογερὸς ἐγὼ.
 ΔΑΜ. Τί με σὺ κινεῖς. ΔΙΚ. Τί με σὺ δάκνεις;
 ΔΑΜ. Τάλας ἐγὼ τ' εἰ μάχη
 Νυῶ ξυμβολῆς βαρείας.
 ΔΙΚ. Τοῖς Χρσὶ γάρ πῃ ξυμβολὰς ἐπαράτητο.
- 1210 ΔΑΜ. Ἴὼ ἰὼ, Παιάν, Παιάν.
 ΔΙΚ. Ἄμ' ἔχ' νυῖ τήμερον Παιώνια.
 ΔΑΜ. Λάβεσθέ μ', λάβεσθε τ' σκέλης. παπαῖ,
 Προσλάβεσθέ μ', ὦ φίλοι.
 ΔΙΚ. Ἐμῶ δέ γε σφῶ τ' πέες ἀμφω μέσθ.
- 1215 Προσλάβεσθέ μ', ὦ φίλοι.
 ΔΑΜ. Ἰλιγχιῶ κάρα, λίθω πεπληγμένῳ,
 Καὶ σκοτοδινώ.

ΔΙΚ.

vf. 1198. Τῶν πιθίων — τὰ κυδωνία] Aristaeus
 Epist. I. κυδωνίαντες εἰ μαστοί.
 vf. 1199. Χρσῶν] In duali ad duas meretrices.
 vf. 1206. Κινεῖς] Ex Scholiis: τί κινεῖ ἀντί τῆς σαίνης.

ὡσεὶ ἰλιγ, τί με καταπαίζεις καὶ λυπεῖς με, Δικαιοπόλις.
 Verbum κινεῖν (quod osculari significat) pro σαίνῃ i. e. adu-
 lari, quasi dicat: Cur mihi illudis & molestus es, Dicaeopo-
 λις? Hoc autem videtur dicere, quia Dicaeopolis quasi
 COM-

- ΔΙΚ. Καὶ γὰρ καθύδην βύλομαι, ἢ φύομαι,
Καὶ σκοποδιπῶ.
1220 ΛΑΜ. Θύραζέ μ' ἐξενέγκαστ' ἐς τ' Πιπτάλη,
Παιωνίαισι χερσίν.
ΔΙΚ. Ὡς τὸς κείτ' αὖ μ' ἐκφέρετε· πῦρ ἴνι ὁ βασιλεύς;
Ἀπόδοτέ μοι τ' ἄσπρον.
ΛΑΜ. Δόγχι τις ἐμπέτηγέ μοι δι' ὄψαν ὀδύρετα.
1225 ΔΙΚ. Ὅρατε τριτονὸν κενόν; Τήνελλα χαλμίνικα.
ΧΟΡ. Τήνελλα δῆτ'· εἴωρ καλεῖς ὠρέσθω χαλμίνικα.
ΔΙΚ. Καὶ ὡρέσθω ἄκρατον ἐγγέας ἄμυσιν ἐξέλαφα.
ΧΟΡ. Τήνελλα νῦν, ὦ ἀγεννάδα, χερσὶ λαβῶν ἄσπρον.
ΔΙΚ. Ἐπεσθε νῦν ἄδοντες, ὦ Τήνελλα χαλμίνικα.
1230 ΧΟΡ. Ἄμ' ἐφόμεσθα σίω χάλειν,
Τήνελλα χαλμίνικον ἄ-
δοντές σε, ἢ τ' ἄσπρον.

vf. 1220. Ἐς τὸν Πιπτάλη] Sc. οἶκον. In Vespis eodem
ablegatur aliquis, cui caput erat fractum vf. 1423. ἔτω
δὲ καὶ σὺ παράτροχ' εἰς τὰ Πιπτάλη. Scil. αἰκίματα. Erat
autem Medicus. Vide supra, vf. 1031.

vf. 1221. Παιωνίαισι χερσίν] Aeschylus Supplicibus in
fine: ἔσπιρ ἰὸ πημῶς ἐλδοπ' εὐ χερσὶ Παιωνία κατασχε-
θῶν. Qui Ionem à dolore liberavit feliciter Paeoniâ tra-
ctans manu. Sophocles in Philoetete vf. 1378. Παιωνίας

εἰς χεῖρας ἐλθεῖν. In medicas manus percontre. Sic Παιωνία
φάρμακα apud Aeschylum in Agamemnone vf. 858.

vf. 1222. Πῦρ ἴσιν ὁ βασιλεύς;] Scholia: δηλοῖ ὡς ἀρα
τὴν ἐπιμέλειαν ὁ βασιλεύς εἶχε τῆς ἀμύλλης τῶ χόου, καὶ τὸ
ἄδρον εἶδεν τὴν νικῶσαντι, τὸν ἄσπρον, ὁ δὲ βασιλεὺς ἀρχὴ τῆς
ἴσιν. ἢ δὲ καὶ τῶν μυστηρίων ἱερμεικτικῆς· καὶ τῶν πομπῶν,
καὶ τῶν θυσιῶν δὲ ἔρχην. Indicat, regem curam habuisse
certaminis congii exhauriendi, victorique praemium dedisse
utrem.

ARISTOPHANIS ACHARNENSES. 567

DIC. Et ego dormire volo quia tentigine rumpor,
Et tenebrae mihi ante oculos natant.

1220 LAM. Foras me efferte in aedes Pittali,
Paeoniis manibus.

DIC. Ad iudices me efferte: ubi est rex?
Date mihi utrem.

LAM. Lancea quaedam infixata est meis ossibus dolorifica.

1225 DIC. Videtis hunc congium vacuum? Io triumphe!

CHOR. Io triumphe ergo, quando tu, ô fenex, vocas.

DIC. Et insuper meraciore infuso me ingurgitavi.

CHOR. Io triumphe: ô egregie fenex, i, sumto utre.

DIC. Sequimini jam cantantes, io triumphe.

1230 CHOR. Sed sequemur tua causa,

Io triumphe, can-
tantes te, & utrem.

*utrem. Est autem Rex nomen magistratus Athenis. Cura-
bat etiam Mystera, pompisque & sacrificiis praeserat.*

vf. 1223. Ἀπόδοτέ μοι τὸν ἀσκόν] Praemium petit u-
trem, quia primus exhaustisset congium, ut supra, vf.

1201. dicebat. Jam autem dictum erat: ἔς δ' ἂν ἐκπιῆ
(τὸς χούας) πρώτιστον, ἀσκόν — λάλαται. Supra, vf. 1001.

vf. 1228. Τήνελλα] Vox ficta ad exprimendum sonum
organicum, in Epiniciis carminibus usurpari solita. Est

autem ex Archilochi Hymno in Herculem Victorem:
Τήνελλα, καλλιήκη χαίρ' ἀναξ' Ἡράκλεις αὐτός τε καὶ Ἴδρα
ἀρχυμτὰ δέω. Tenella, praecclare Victor saluo heros Her-
cules, Tu & Iolaus bellatores duo. Ex Scholiis ad hunc
locum, & ad Aves vf. 1762. In Equit. vf. 276. Τήνελ-
λον, ubi vide Notam.

1229. Καλλίνικον] Nom. pro Vocat. ut in Nubibus vf.
1171. ὦ φίλον.

